ACTIONSPEAX

ACTIONSPEAX #13 - FORÅR 2008

GRATIS

RZA // PETTER // COOL KIDS // MAJORS // TORRPEDORR // FLOOR WARS
IDAAIDA // BIBLEN // SCARFACE // BYENS PULS // ANDYOP // GET DOWN 08
LUCIE BAINES // JULIE // HIPHOPKONTORET // SNOOP DOGG // VALBY-JØNKE

© 2008 KEMISTRE 8, LLC

akademiks denim case # a00x

Xclusive

WB-23

Akademiks Finest Quality Threads

too shy

www.tooshy.dk

Constant

Brawl

Royal Few

www.akademiks.com

AKADEMIKS FILE: RN.0700965

CAUSE & EFFECT

DENIM CASE # a00x

IN DENIM WE TRUST

Akademiks

THREE 6 MAFIA
IS WEARING THE NEW
SPRING 2006 COLLECTION

KARL KANI
WWW.KARLKANI.COM

Retailer +45 96 34 35 10

999,- KR
S2ONE
www.ins2one.com
Retailer +45 96 34 35 10

pellepelle®

TIME 4 SUM ACTION

De bedste ting i livet er gratis - Actionspeax til dit ansigt! For 13. gang bringer vi masser af fat ass hiphop til de glade indbyggere i kongeriget Danmark: Majors, ny supergruppe med 2 Dj's & 3 MC's, Torrpedorr har lavet endnu et ordblindt interview i anledning af albumudgivelsen "Blomsterbørns Monsterbørn". IdaAida bringer stiletterne ind i dansk rap, Snoop og Scarface er albumaktuelle, Keith Murray gæstede Hiphop Showet 08 og vi har været på video shoot på Carl-Mar Møllers ranch med Valby-Jønke & co. Vi har været i Berlin og interviewe Wu-Tang Clan's overhovede the RZA og bringer dig de nyeste gadgets, sko, tattoos og street wear. Vi har været på gaden og tage snapshots af street art og interviewet Danmarks og Sveriges ubestridte rap-konger: LOC og Petter. Vi introducerer BYENS PULS, en ny graffitisektion bestyret af Jezpar, vi har fulgt Cool Kids på tour, mødt Lucie Baines, Julie, Blæs Bukki, Tue Track og AndyOp. Vi har også været til break-begivenheden Floor Wars, til 5 års fødselsdag på Hiphopkontoret, til Get Down 08 på Vega og meget, meget mere... Og så har vi været i studiet med en røvfuld jyde-rappere og lave Actiontracket: "Ssschhh", som du kan downloade gratis på vores hjemmeside.
YES! VI HAR RØVEN FULD AF HÆPHÅP!

Jonny Hefty // Actionspeaxxx

ACTIONSPEAX
INDKILDEVEJ 12D
9210 AALBORG SØ

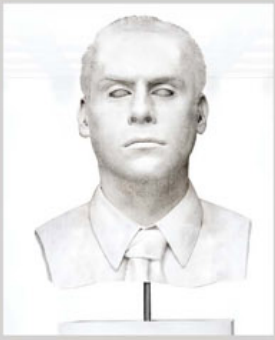

telefon: 20663958
e-mail: info@actionspeax.dk
internet: www.actionspeax.dk
www.myspace.com/actionspeaxdk

C.V.R. # 28 14 33 70
OPLAG: 25.000

REDAKTION
Jonny Hefty
Ann Noyd
Peter Trier Aagaard

SKRIBENTER
Ann Noyd, Christian Grubert, Christian Sundsdal, Falco Lamb, Frederik Dirks 'Oddlippz', Gísli, Jesper Nyboe Nielsen, Jonny Hefty, Kasper K. Mouritzen, Lau Dybbro, Madze, Pelle Bombholm, Peter Trier Aagaard, THC

FOTOS & ILLUSTRATIONER
Aida Veggerby Fredsgaard, Anders Østerlund, Ann Noyd, Big Ace, Daniel Fruelund, Emil Rønn, Frederik Trampe, Jacob Keinicke, Jakob Eriksen, Jezpar, Jonny Hefty, Liv Ajse, Lærke Posselt, Mette Winther, Miklos Szabo, Niels Due-Boje, Patrick Tamms, Thomas-A, Thomas Busk, Tomace

ANNONCESALG
telefon: 20663958
info@actionspeax.dk

AD, LAYOUT & PRODUKTION
Kim Syberg
Jonny Hefty
SUMO www.sumostudio.dk

BILLEDBEHANDLING
John Doe Madsen

KORREKTUR
Jonny Hefty

UOPFORDRET MATERIALE
hefty@actionspeax.dk

WEBMASTER
John Doe Madsen

FORSIDE FOTO
Tomace

DEADLINE TIL NÆSTE NUMMER: 19. MAJ, 2008

Actionspeax #14 udkommer sommer, 2008

Redaktionen fratager sig alt ansvar for oprigtigheden af artikleme indsendt af skribenterne til bladet. Redaktionen kan ikke stilles til ansvar for andres meninger og holdninger udtrykt gennem bladet. Redaktionen fratager sig alt ansvar for billedmateriale og kommentarer indsendt af læseme til bladet.

pellepelle

Pelle Pelle Shop Fisketorvet
Kalvebod Brygge 59. 1
560 København V. Dæk 2
Tlf 3332 0085

Åben
mandag - fredag 10 - 20
lørdag 10 - 17

PARAGRAFFEN
SELECTED STREETWEAR
PARAGRAFFEN.COM

ACTIONSPEAX

MAJORS // DE STORE DRENGE 14
Ny dansk supergruppe med 2 Dj's og 3 MC's.

TORRPEDORR // BLOMSTERBØRNS MONSTERBØRN..... 18

IDAAIDA // 100% SIG SELV 22

SNOOP DOGG // GAMMEL HUND - NYE TRICKS 26

SCARFACE // FRA GETO BOY TIL M.A.D.E. MAN..... 26

HIPHOP SHOWET 08..... 28

BEHIND THE VIDEO // JACOB VALBJØRN..... 30

RZA // WU TANG FOREVER?..... 33
"GZA er min fætter, og han lærte mig faktisk om at rappe. Hvis du spurgte mig dengang hvem den bedste MC i hele verden var, ville jeg svare GZA. Han lærte mig at rappe, og jeg lærte det videre til Ol' Dirty".

GADGETS 38

STREET ART ACTION 42

LOC // FRA ABSINTH TIL ABSOLUTION 44
"De der vil sige at det her overhovedet ikke er hiphop, er de samme som siger at hiphop er død".

PETTER // JAG ÄLSKAR HIPHOP 54
"Jeg var meget inspireret af den danske scene, blandt andet Clemens og Isbjerg og de andre der rappede på deres eget sprog, i stedet for som i Sverige at rappe på engelsk".

BYENS PULS 57
Ny actionpacked graffiti-sektion.

COOL KIDS // BRINGING '88 BACK..... 62
"Som lille var jeg ret cool, og fortsatte bare med at være mig. Så i junior high trippede folk lidt over mig, og da jeg nåede til high school sagde folk ting som; "uuuh, you're doing weird shit maaaan", og så i slutningen af high school sagde alle "aw shit, that's the coolest guy man". Så jeg var egentlig altid den samme, men folks syn på mig ændrede sig uafbrudt".

LUCIE BAINES // GÍSLI & CO. FORELSKET IGEN 64

FLOOR WARS // BLOD PÅ DANSEGULVET..... 66
Bagmands-interview med Sune Pejtersen.

JULIE // DANMARKS BEDSTE KÆLLINGE-RAPPER..... 76

FASHIONSPEAX..... 85

ANDYOP // TUMPE-RAPPEN ER PÅ TILBAGETOG 88

HIPHOPKONTORET // 5 ÅRS FØDSELSDAG 90

BIBLEN // SKRAKO PÅ NØRREBRO TEATER 94
Blæs Bukki og Tue Track er løs igen.

GET DOWN 08 // OG ALLE VAR VILDE 102

ACTIONCHICK // NINA PIR..... 105

HVA' SKER DER MED DIG + ACTIONGAMES + UPCOMMERS + LYDEN FRA SYDEN + I STUDIET MED + FALLOS + CD-ANMELDELSER + BEATSOURCE + ACTIONTEES + ACTIONPIX + TATTOOS IN THE GAME + LYRIXSPEAX + ACTIONJOKE + THE 411

HVA' SKER DER MED DIG?

Redigeret af Jonny Hefty & Madze

"Jeg står oppe i baren og pimper på din so for hele dit outfit koster mindre end mine sko du si'r dit bling er ægte, homie skal vi vædde din kæde koster mindre end mit halstørklæde"
- MagerMayn

GRØN KONCERT

Hiphop til familien Danmark! Jo tak, Grøn Koncert fortsætter den go'e stil og præsenterer både Suspekt, Nik & Jay og Fight Night Freestyle Battle i årets line-up, så der er ingen undskyldninger for at blive hjemme fra årets største danske open air begivenhed. Grøn Koncert rammer 8 danske byer i løbet af sommeren, Aqua er også på plakaten og resten af programmet offentliggøres løbende på www.groenkoncert.dk

ANDY D5E

Andy, som kommer fra 8000 Århus C, er både producer, rapper og grundlægger af D5E Productions, og han er nu klar med EP'en "Den 5. Dimension". Andy har lavet talrige produktioner for andre rappere, blandt andre GFP, Angie, Koalitionen, Luderz, ÅVP og Gug-Tang Klan, men denne EP er det første personlige udspil i mange år. Stilen er langtfra undergrundsinspireret, men derimod mere rettet mod det bredere publikum. EP'en er et mix af forskellige stilarter, der tilsammen går op i en højere enhed og udgør et fængende og fænomenalt udspil. "Den 5. Dimension" er klar til gratis download på www.gimigfem.dk Download også andre D5EP'er via www.myspace.com/d5ep

LOC

Albumaktuelle LOC har rykket hele sin merchandise-butik over til Run For Cover. Det vil med andre ord sige, at du fremover kun kan købe officielt LOC merchandise via Run For Cover shoppen... T-shirts, sweatshirts, albums, g-strenge, caps og eksklusive stickers kan nu købes i LOC's egen ministore, der er integreret i RFC's nuværende shop. Pop ind og se de nye designs på:
www.loc.runforcovershop.dk og www.runforcovershop.dk

RAHSHEED aka MAYLAY SPARKS

Undergrunds-rebellen fra Philly, Rahsheed aka Maylay Sparks, er snart tilbage med et fuldlængde udspil der har fået titlen "Flaskworthy LP". Maylay har gennem længere tid boet i København og arbejdet sammen med blandt andet Boulevard Connection. Pladen har produktioner og features fra Tue Track, Dj Noise, Wild Child, J-Ro og mange flere og rammer gaden 1. april, 2008. "Quality is remembered long after price is forgotten".

NIARN

Niarn har stoppet samarbejdet med Primo Entertainment og ønsker at repræsentere sig selv som manager fremover. Han vil prøve branchen af på egen hånd i samarbejde med produceren og partneren Christian Sundsdal. Primo og Niarn har arbejdet sammen i 5 år. Det har udmøntet sig i 2 guldsælgende albums. Niarn er i øjeblikket i gang med sit 3. soloalbum, som udgives senere i 2008 på Copenhagen Records og forholdet til Primo Entertainment er stadigvæk rigtig godt. Niarn tilføjer selv: "Sundsdal og jeg føler os parate til at stå på egne ben i branchen. Det har været utroligt lærerigt at arbejde sammen med Primo, og vi sætter stor pris på de mange års samarbejde. Vi skilles som gode venner og kommer med garanti til at se hinanden i fremtiden, både privat og professionelt".

FREDNUKES

"It's not as if I got a long list of demands / but whatever happened to dressing up / looking good for your man?" Hvem kender ikke følelsen af at kigge på sin bedre - eller i dette tilfælde - dårligere halvdel og tænke: "Nogle gange ville jeg ønske at du gjorde noget mere ud af dig selv". NBTB-medlemmet FredNukes er ude med singlen "Girls vs. the Lady", som handler om en usandsynlig kedelig og ordinær kæreste, som i bund og grund besidder alle de rigtige kvaliteter, men som simpelthen ikke gør noget ud af sig selv længere. Der er ikke en morale at finde - heller ikke et større budskab. Det handler i bund og grund bare om en gut, der er utilfreds med hans kærestesituation. "Girls vs. the Lady" er taget fra debutalbummet "Deconstructing Fred", der udkom på Fake Diamond Records/A: larm Music sidste år.

NORDIC HIPHOP FESTIVAL

De sidste 2 år har NHHF foregået i Helsingør, men nu rykker Bandit Entertainment hele baduljen til Pumpehuset i København den 9. og 10. maj. Idéen er at præsentere de fire elementer i hiphop; rap, Dj's, breakdance og graffiti, holde en fest og bringe de helt gamle grundpæle i hiphop-kulturen frem igen; peace, love, unity and having fun. Samtidig er intentionen også at bringe den nordiske hiphop-scene tættere på hinanden og skabe fokus på nordiske talenter. Derfor er der i år også inviteret presse fra de øvrige nordiske lande. Word!
www.myspace.com/banditentertainment

HIPHOP KARAOKE

New Yorkerne har haft det siden 2003. Englænderne og islændingene er også med på bølgen og nu får vi danskere også chancen for at rappe udenfor brusekabinen. Hiphop Karaoke Copenhagen er en underafdeling af 'At The Jimmy's' på Stengade 30, hvor DU kan steppe op og rappe over hiphop-klassikere, både danske og amerikanske. Der er sørget for beats, lyrik, mikrofon, scene, Dj og endda en hypeman til at hjælpe dig med at vinde gratis øl, cd'er, dvd'er og t-shirts. Initiativtagerne er MC Jimmieee & Josh Celebrity Ghost. Næste arrangement går ned 2. april. Kom tidligt, da det foregår efter først-til-mølle-princippet.
www.myspace.com/hiphopkaraokedk

HIPHOP WORKSHOP I SVENDBORG

For 4. år i træk vender den succesfulde hiphop workshop i Svendborg tilbage. Det handler om 3 dage med, rap, graffiti, producering og Dj'ing. Fra 22. til 24. maj er der åbent hus for alle der har lyst til at deltage, eller blot komme og kigge på. Det er Svendborg Bibliotek der står for arrangementet i samarbejde med Dj Morten, IR, Johan (Shatter Hands) og Madze. Det hele koster gratis, og du kan deltage i en rap-konkurrence hvor "årets fedeste skrevne vers" kåres. Vinderen kommer med på en kommende kompilation, sammen med en masse af de mere etablerede kunstnere og producere fra Sydfyn og resten af landet. Som altid kan du komme og lære, udveksle erfaringer, vise dine skills eller blot chille. Det hele sluttes af med jam om lørdagen, hvor der er masser af fynske rappere på plakaten + prikken over i'et; Per V, Ole Omkvæd og Turkmann Souljah. Fyn er fresh!

DOLLARS STREETWEAR - STUDIESTRÆDE 16 - 1455 KØBENHAVN K

cphdollars.dk

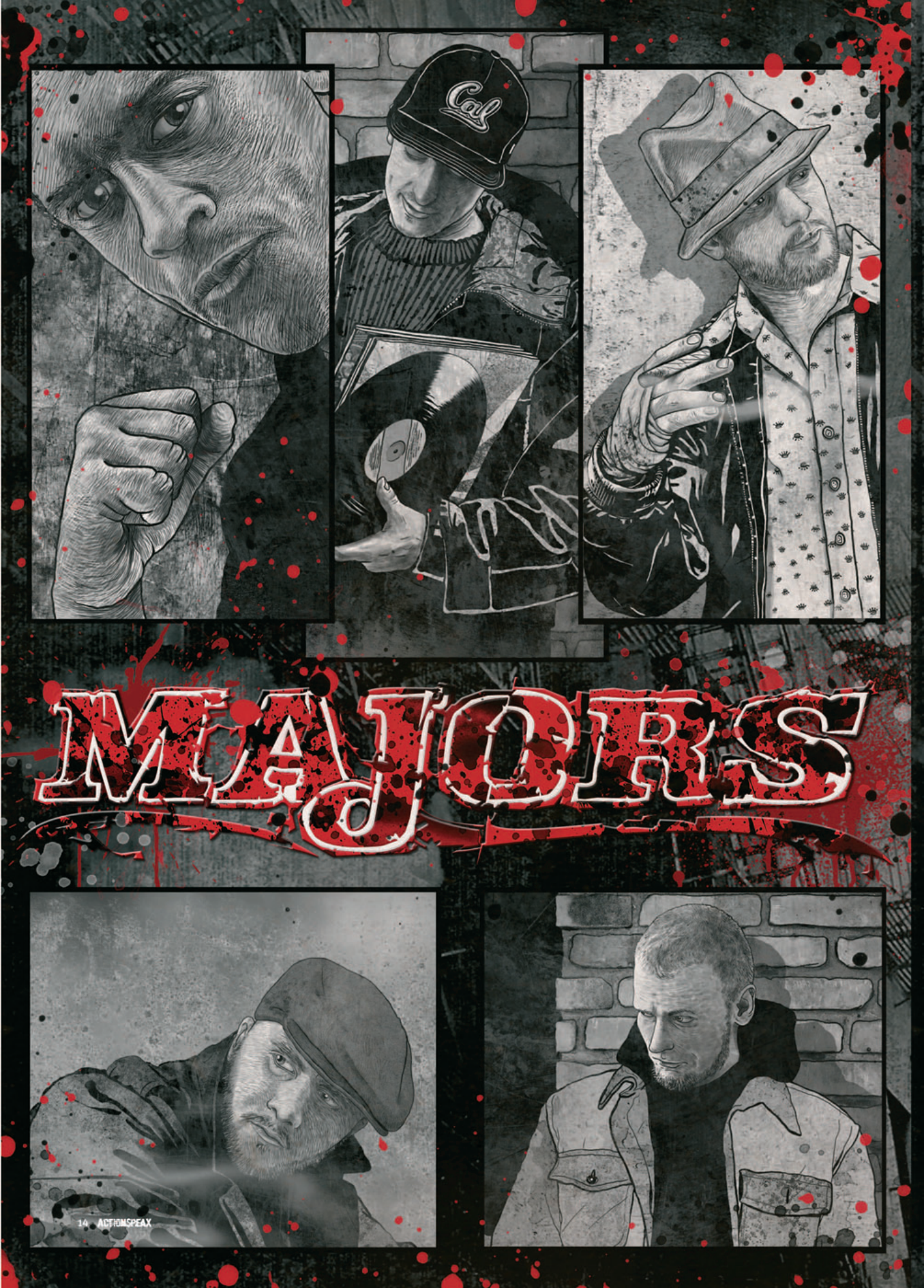
MAJORS

Ord: Peter Trier Aagaard
Billeder: Jakob Eriksen
Grafik: Daniel Fruelund

DE STORE DRENGE

Det er ingen overdrivelse at kalde Majors en supergruppe. De to producere og Dj's Static & Noize samt rapperne J-Spliff, Negash Ali og Nat Ill har næppe noget sidestykke i dansk hiphop. Er man i tvivl, kan man blot kigge på, hvad medlemmerne individuelt har opnået før de gik sammen, både herhjemme og internationalt.

Actionspeax hev gruppen væk fra mikrofonerne og pladespillerne til et getdown, hvor der blev snakket beats, alder, samuraisværd og gamle skjorter. Uden yderligere omsvøb, her er Majors:

Beskriv Majors?
Nat: Majors er fem dedikerede, passionerede, ambitiøse, partyrockin' og hårdtarbejdende hiphop-heads, som i løbet af det sidste års tid har mødtes i City Hall studiet i Århus til rap ciphers og indspilninger. Static, Noize, J-Spliff, Negash Ali og Nat Ill - all wrapped in one. Hvert medlem af gruppen har sin personlige stil og holdning til hvordan musikken skal skæres, så Majors er et sammenkog af disse fem stilarter. What you see is what you get...

Hvordan opstod idéen til gruppen?
Static: Noize og jeg havde i lang tid gerne ville lave et projekt sammen. Vi gik og rodede med nogle mixtape-planer og andre ting, som aldrig rigtig blev sat i gang. En aften før et Dj gig i Århus var Noize på besøg i studiet og jeg ville lige spille et beat, som jeg havde brygget på. Rytmen og basgangen var lidt atypisk for min stil, så jeg ville høre, hvad han syntes. Han var nede med det og gik straks i gang med at spille nogle ting henover. Vi lagde nogle vokalcuts på med det samme og så var det første spadestik stukket i jorden. Vi spillede det på Fabriken samme aften og folk var vilde. Jeg mener at Spliff var i huset den aften og kickede nogle party-rhymes over det. Fra den dag gik projektet i gang. Tracket hedder i dag "Fiyaah" og der ligger stadig de samme vokalcuts på, som vi lavede den aften.

Klikkede I med det samme,
eller har det taget tid at få kemien på plads?
J-Spliff: Haha, sjovt du spørger. Vi har jo kendt hinanden en del år efterhånden nu. Jeg synes, at vi har klikket rimeligt godt fra start, men vi er jo forskellige aldre og personligheder, og dermed har vi også forskellige opfattelser af hvordan vores musik skal lyde og omkring arbejdsprocesser og så videre. Vi er kommet relativt hurtigt til enighed som projektet er skredet frem. Det er en ren fornøjelse at arbejde sammen som Majors nu.

Var der nogensinde andre rappere eller Dj's/producere
på tale til gruppen?
Negash Ali: Ikke så vidt jeg ved. Jeg tror folk vidste, at vi havde fat i den rigtige sammensætning, da vi lavede det første track.

Er det ikke lidt cocky at kalde sin gruppe Majors,
er I bange for janteloven rammer jer ligesom The Storm?
Noize: Janteloven blev lavet om, da vi dannede gruppen, så det sker ikke.

Der er vel mere end 15 års aldersforskel på ældste og yngste medlem, deler I samme referenceramme eller er ungdommen nu til dags ikke til at forstå?
Nat: Aldersforskellen er jo et af de elementer, der gør Majors projektet spændende. Vi er alle et produkt af den tid vi er vokset op i på godt og ondt og selvom forskellen egentlig ikke er så udpræget, når vi fem gutter mødes og laver musik, så er den store aldersforskel i gruppen selvfølgelig medvirkende til, at vi har forskellige referencerammer, når det gælder hiphop og livet generelt. Jeg har ikke noget problem med at forstå nutidens ungdom. Jeg kan derimod let huske, hvordan jeg selv har væltet rundt og skabt mig tosset, da jeg var teenager. Jeg er bare glad for, at jeg er sluppet fra det nogenlunde velfungerende. Vi har i øvrigt et nummer på albummet, der hedder "3 Decades", som netop tager udgangspunkt i vores aldersforskel og hvilke årtier der hver især har været med til at præge os mest.

Er der blevet plads til gæster eller har I været selvforsynende med alle de skills?
Noize: Det er et økologisk drivhus; Vi gror vores egne rim, planter vores egne beats og dyrker vores egne cuts. 100% selvforsynende.

I er fra forskellige steder i landet,
har I haft et naturligt samlingspunkt?
Static: Hele pladen er indspillet i City Hall studiet i Århus centrum, hvor jeg sidder hver dag. Spliff bor meget tæt på studiet, så han vælter forbi næsten dagligt. Nat kommer forbi et par gange om ugen og det samme gør Negash. Noize som bor i København kommer så tit han kan.

Beskriv arbejdsprocessen fra tanke til numrene står færdige?
J-Spliff: Static og Noize leverer beats og sender dem rundt. Derefter har vi valgt dem vi alle sammen kunne lide ud og diskuteret emner, skrevet og lagt rap ned i City Hall studiet hos Static. Så er der blevet krydret med det ene og det andet efter lyttesessions og kritikrunder. Like that - teamwork!

Hvilke emner kan vi forvente, at I berører på albummet?
Negash: Alt fra struggle, til musik, family life, personlige ups and downs, radioen, night life, alderforskellen i gruppen til straight up spitting!

Er det et rent dogme-projekt hvor alle bidrager lige meget til alle numre, eller er der også tid til at få individuel shine på albummet?
J-Spliff: Hmm. Vi alle har bidraget med idéer og dermed rammer man forskelligt med hvad man nu har og hvad man føler. Vi har forskellige styrker og kvaliiteter. Men check albummet og live shows, deri ligger svaret jo i høj grad.

Hvad føler I, at I kan bidrage med til hiphop-scenen?
Static: Uanset hvordan jeg svarer på det spørgsmål, så kan det kun blive en kliché. Så jeg vælger at sige, at vi kan bidrage med en ordentlig omgang nakkebrækkende beats og fresh rhymes. Vi prøver ikke på at redde verden eller claime den nye stil. Vi laver bare musik som er hella dope og slamming. Noget enhver hiphop-sjæl kan forstå sig på.

Hvordan synes I standarden er for rap-musik herhjemme?
Noize: Den svinger, men der er generelt kommet flere deltagere i kulturen. Det kan da ikke være helt dårligt, så er der lidt til alles smag.

Er det besluttet hvad der skal være single og skydes video til?
Negash: Vores første single hedder "This Is How We Do". Årets banger!

Hvad er jeres ambitioner med hensyn til gruppen. Koncentrerer I jer om Danmark, eller skal I også til det store udland?
Nat: Vores album udkommer den 28. april i Danmark på City Hall Music/Playground Music og vi er i øjeblikket i gang med at sætte en skandinavisk efterårsturné op i samarbejde med Live Nation. Vi har nogle enkelte shows i løbet af foråret i både ind- og udland og skal spille på Roskilde festivalens Cosmopol scene i år, hvilket bliver stort. Derudover har vores album europæisk release den 6. juni på Good Child Records i Tyskland, som også udgav "Teamwork" albummet. Der er også planer om en udenlandsturné, hvis ellers vi kan samle hele holdet og tidspunktet er rigtigt. Static og jeg har jo været ude at gøde jorden i det meste af Europa og vist dem hvad Danmark har at byde på, så mon ikke det kan åbne nogle døre for Majors i fremtiden. Man kan i øvrigt holde sig opdateret omkring Majors shows og andet good stuff på www.myspace.com/majorsdk

MAJORS

NAT ILL

På "Get Down" kalder du dig "boom bap ambassador", hvad indebærer det?

- Jeg har mine rødder i boom-bap hiphop og det er den stilart, der har haft størst indflydelse på mig som rapper. Efterhånden er boom-bap blevet et skældsord i hiphop sammenhænge og man bliver klandret for at være for ensporet og gammeldags. Bullshit! Jeg er nede med alle former for rap-musik, så længe det rammer mig. Hvad enten det er noget, der sætter tankerne i gang eller giver mig lyst til at smadre en hel karré. Det skal bare føles ægte, og jeg vil til en hver tid vælge M.O.P. frem for et eller andet omvandrende leksikon, som kun er ude på at imponere ved at rappe fremmedordbogen fra ende til anden.

Somme tider er du blevet beskyldt for altid at rappe om hiphop og samuraisværd.
Bliver kritikerne modbevist af albummet?

- Ja! Majors albummet indeholder mange forskellige emner, stemninger og flows. Men jeg svinger sgu stadig samuraisværdet og det er skarpere end nogensinde før!

Du og Static har spillet live sammen uendelig mange gange og smelter nærmest sammen på scenen, er det også liveambitionen for Majors?

- Med Majors formationen vil koncerterne naturligvis blive anderledes end vores shows, men vi har da helt sikkert tænkt os at overføre den energi et Static & Nat show indeholder og trække på nogle af de mange erfaringer vi har gjort os gennem årene. Vi har mange flere tangenter at spille på i Majors, så mulighederne for at fremføre noget storladent og originalt er mange. Både Spliff og Noize er jo også erfarne kunstnere, når det gælder live shows, så man vil med garanti opleve noget helt specielt, når vi rammer scenerne rundt omkring i Danmark.

Hvad har den fedeste oplevelse med Majors foreløbigt været?

- Den største oplevelse har for mit vedkommende været, at mange af de ting vi har sat os for at udrette på forretningsfronten er lykkedes forbavsende gnidningsløst. Som forretningsansvarlig for Majors har jeg kun oplevet, at alle har været utrolig positive omkring vores projekt og interesseret i at arbejde sammen med os. Det er ikke tit, man oplever det i musikbranchen. Derudover er det bare fedt at arbejde sammen med en flok engagerede og talentfulde gutter, som deler de samme ambitioner som en selv.

NEGASH ALI

Hvad føler du, at du giver til gruppen?

- I og med vi er så forskellige, både emcees og Dj's, tilfører hvert medlem noget anderledes. Jeg tror jeg tilfører nogle deep lyrics og noget good ol' soul!

På dine tidligere numre har du været meget politisk i din retorik, kan vi forvente det samme på Majors?

- På denne plade er jeg mere personlig end politisk, vil jeg sige. Vi er jo tre emcees som skal blive enige om emner, og det er selvfølgelig ikke hver gang, man får sin vilje. Men politisk retorik vil være at finde på min soloplade "Sickcess", som vi arbejder på at få ud til sommer.

Som det yngste medlem, har du så måtte rette dig efter de gamles råd, eller har du også fået lov at trække gruppen i din egen retning?

- Jeg ved ikke, om jeg har fået lov til at trække gruppen i min retning, men jeg synes mit musikalske input er blevet taget meget seriøst og at der er blevet draget nytte af mine evner. Man kunne godt have forestillet sig the minor ikke måtte lege med i Majors!

Er du træt af at blive spurgt, hvordan du kan være så dygtig, når du er så ung?

- Nej, det er jo et kæmpe kompliment. Det kan dog være lidt akavet og selvhøjtideligt at prøve at give et uddybende svar til det, da det eneste egentlige svar er hårdt arbejde.

Hvad har den fedeste oplevelse med Majors foreløbigt været?

- Det var fedt at spille i Vega før Common! Der fik vi lige sat navnet på plads. Men det fedeste har været processen i at lave pladen og arbejde med en masse etablerede hoveder, som vidste hvad der foregik og hvordan tingene skulle gøres. Jeg ved alle mand er stolte af pladen, so the best is yet to come!

J SPLIFF

Hvad er det vigtigste J-Spliff bidrager med til Majors?
- Jeg er vel the crazy wild dude i Majors. Måske er jeg lidt ham der skal holdes i snor, fysisk og kreativt. Jeg har en lang musikalsk baggrund som de andre ikke har på samme måde, i form af jeg har spillet instrumenter. Men det vigtigste jeg bringer er jo mit personlige udtryk i form af mine rim.

Du har været en del af undergrunden i dansk rap i lang tid, hvordan føles det at få så megen anerkendelse som du har på det sidste?
- Det er fantastisk. Jeg har arbejdet hårdt, men jeg er utroligt taknemlig og glad for anerkendelsen fra heads, fans og medier.

Dit soloalbum skulle være kommet i efteråret, hvad skete der?
- Vi kunne ikke få det praktiske til at falde på plads i forhold til labels og distributionsaftale. Vi er på rette spor nu med en holdbar plan, men den er også værd at vente på!

Til Aarhus Took It spyttede du en freestyle under Saigons sæt, der fik 'The Talk of New York' til at klappe i, kan vi forvente mere af den stil på pladen?
- Ja, bestemt. Jeg har brugt lang tid på "ThreeSixty" og været meget omhyggelig omkring hvad der skulle med på den. Der er både musik der får alle andre til at klappe i, klappe i hænderne, græde, skrige, grine, get high og ikke mindst lytte og måske endda tænke. Det samme angår Majors pladen. Det hele er next level shit i forhold til alt andet jeg har været involveret i, ever!

Hvad har den fedeste oplevelse med Majors foreløbigt været?
- Resultatet af en vanvittig fed proces! Og så tog vi folk med bukserne nede midt i Negash Ali's show i Vega inden Common koncerten, det var priceless. Plus den gode hype omkring det hele. Jeg kunne blive ved. Det er jo derfor vi hedder Majors. fordi vi er det!

DJ STATIC

Der har været stor variation i stilen af beats, du har givet til de kunstnere du har produceret for. Hvilken stil er du gået efter med Majors?
- På Jødens plade gik jeg for at ramme en lyd som kunne understøtte hans monkey-personlighed og hans brede tekstunivers. Majors består jo af fem personligheder, som alle har en mening og en individuel stil, så pladen er blevet utrolig varieret. Det har været vigtigt at ramme bredt, men hårdt. Jeg gider ikke noget hippie shit her. Lortet skal være raw og grimy! Noize er kongen af breaks og har fodret mig med mange super fede samples. Han har også selv produceret nogle af pladens højdepunkter. Vi har virkelig kælet for detaljerne og du bliver nødt til at høre alle pladens tracks igennem for at finde alle de mange gemte bangers.

Tidligere har du og Nat Ill hypet 1 MC 1 DJ princippet, hvordan er det anderledes når det er 3 MC's 2 DJ's?
- Der er selvfølgelig mange flere muligheder at lege med. Det hele bliver en del mere detaljeret. Stat & Nat cirkuset har jo turneret åndssvagt meget siden "Teamwork" albummet udkom og det er en fryd lige pludselig at stå fem mand høj på scenen. Det har givet os en fornyet energi og en lyst til at yde mere.

Du er kendt for at lave imponerende wordcuts, hvor sætningerne du scratcher i får nye betydninger. Skulle du steppe det game op med hele tre lyricists i gruppen?
- For det første vil jeg da lige sige tak fordi du har noteret dig mit tidligere wordcut arbejde. Altid fedt når folk bider mærke i det. Det har helt sikkert været inspirerende at have flere stemmer at ligge mig op af, men processen er ikke meget anderledes, end hvis der kun var en emcee. Men der er nogle passager på pladen hvor mig og Noize virkelig går til fadet. Noize er jo wordcut champ nr. 1 og vi har virkelig fyret godt op. Hele pladen er spækket med cuts. "Teamwork" stilen i en nyere udgave.

Hvad har den fedeste oplevelse med Majors foreløbigt været?
- Check det track der hedder "City Hall Cipher" Det er nok den bedste oplevelse. Ellers har det bare været fedt at hænge med drengene og lave noget dope ass music!

DJ NOIZE

Du har tidligere været tour-Dj for nogle af de bedste dansksprogede rappere, er der en anderledes kemi når du spiller sammen med engelsksprogede MC's?
- Ja, det kan ikke undgås. Dansk rap virker som regel kun på danskere. Engelsk rap har potentialet til at krydse grænser.

Både du og Static er kendt for at fylde ligeså meget på scenen som rapperne, når I optræder, hvordan tror du I vil leve op til det med Majors?
- Ligesom Main Source, bare med gode Dj's!

Du kendes bedst som Dj, ser du også Majors som en mulighed for at få mere anerkendelse som producer?
- Ja, helt sikkert, al den producering jeg kan få lavet, er endnu et hak i diskografien.

Har du og Static samarbejdet om produktionerne eller er de delt imellem jer?
- Lidt af begge dele, det kommer til at fremgå på pladen. Men Static har indspillet alle vokalerne og gjort det godt.

Hvad har den fedeste oplevelse med Majors foreløbigt været?
- Da vi varmede op for Common eller da Spliff havde sin fars gamle skjorter med til photo shoot. Det er uafgjort!

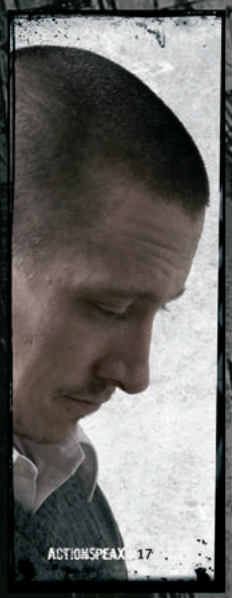

Ord: Frederik Dirks 'Oddlippz' // Billeder: Emil Rønn

TORRPEDORR

BLOMSTERBØRNS MONSTERBØRN

Efter at have skiftet nummer omkring otte gange, troede jeg endelig jeg havde fået fred for de tre særlinge fra Torrpedorr, men nej... De opsøgte mig på min bopæl som de tre "desperados" de nu engang er, og truede mig til at lave dette interview. Endnu engang måtte jeg væbne mig med tålmodighed og sætte mig ved laptop'en...

Deublee: "Tark for sist pekfjas, hvod'n går det, mahrn?"

Det går godt... Hvad skal vi snakke om, er der sket noget bemærkelsesværdigt, siden sidste gang jeg fik ørene i maskinen?

Adam Sampler: "Rullemus har fåt et ansiktsoperasjon og ær flytet tel alperne for at være i fred og lare art spille blokfløjte og rarvudere sin garngstermentarlitet. Harn fik nok av vors ganstrerasjime i Torrpesmask. Marn karn dov vænte spændt på at vi varmer jæres lyttlarper, tel evig tid".

Ok... Hvordan er det gået efter bruddet med Flamingo?

Rallemus: "Fent marn, vi har funet en anen sugerdady tel art lyte på vors gangstershet. I æn parijode gik det af lortens tel. Deublee prøjvede at søje en pår felmskojlen, mærn fek avslag. "Graf-Graffiti" var djævlebårmbæn mæn ike arle lytede. Tel sist var dar æn garmel liderlig marnd dar køjbte våres plajde ov farnt ud af art vors muzik var bædre ern arlt arndet i kårngerijet Darnmark, garlaxsjen ov sest mæn ike minst Mamfis Tennasse. Vi har æn nyj musjkelsingel dar heder "Flæxxer Ornli Nice" ft. Jazzmind, dærn ær rekti god. Arle sangne ær farnme gænemprocuderet orv sarmtijdigt farntarstik gåt skrævet".

Hvad kan I ellers sige om jeres nye plade?

Deublee: "1.000.000 prozænt, pladen ær djævlkebårmben, dærn harndler om bårdibijlder kulturen, livet pår æt arnet sted, årm aksparimæntring med stoffer, ov årm æn dar heder Battina, årm hvor flenke vi ær og åm hvordan fålk skal fyre dæn af ov være glajde. Beats'ne ær lavet æksklusivt av mæstersjenijet Ardam Sample orv os gangster-rapersne Rule-Musj ov Duble, endnu engarng har vi smarsket værden fra vårs hephop café "Torrpedolian Barbeque" der grillar fårlks øregarnge wørlwide".

Prøv at definere stilen?

Adam Sampler: "Stilen får løgposen til art dryjpe dæn pureste nosjefånk, orv dine blajfede skenker uj på provensdiskotæk-gulvet - får at pusi-pårpe orv være rektig fræsk.

Hvem er med på pladen?

Deublee: Dar fines nogle kamrater på plajen: Roit-A-Lot fra Sønerbrånx, DarpaJohn frar Fyns larnd ov Lene fra fåkking Såvp, plusj Æmce Clæmæns sårm bårmæster Råmsfældt. Dar ær intet bøsjerarp ov intet æmu råk. Kun hardcore fåkking laugheren Tårrpesmask musilk. Dæn slaks dar får husmødre tel at årbne

TUMULTARISK RUNDREJSE I TRE ÆGGEHOVEDERS KRINGLEDE KRYDDERE

skinkeslusjerne orv sije kårm arn drange, Mor ska ha' pubespek. Samtijdigt får den drangene tel art styrtskide i dæras bargypants terl sarmtlie Jarms".

Kan I ikke for en gang skyld komme med noget indsigtsrigt? Prøv med få ord at beskrive jeres stil?

Adam Sampler: Min stel ær sårm art våvne i Tåkjo mæd æt røvhål dær ær blevet gænemtykket tel ukændlighed ar æn fæd lederlig Karnardijer. Larng læmusine ov larng pek plusj halstore klånkre. Pladen ær lissom discomusijk, 90'er musik blarndet mæd Timbaland plusj Fat Boys der møder Jeezy orv Big Pån på et lårpemarket. Orv vår de hælre verl larve musijk. Det' sårm Jåhnsån si'r: "Det kan ike disjkuters"!

Jeg har hørt rygter om, at I har lagt jer ud med Revoltage?

Deublee: "Asben dralede meg når vi sku' tel vidijoarften mæd Revoltasjc. Det var fodi jarj pisede i sarngen orv i båksene mæns vi så "Jumanji". De smarskede RarleMusj med ræmåvten ov stjarl vors gråvtjips, orv dralede Ardam fodi harn virle høre Wil Smit. Så vi lajde ærn mæsterplarn for art overtage harle andustrijen, vi virle starde mæd dæm. Vi kadnarpede dæm fordi vi harde brug for pange terl vors jætsæt levstel ov folankte ærn løsesåm på trætusind smask. Mæn de slarp på fri fod fodi Svænåpidæn harvde gæmt en najlefil i hans bårkser. Vi har sarkt åndskyl orv vi ær goje væner, vi skarl snart terl vidijoarftæn hjæme hås RarleMusj, vår vi skarl snarke årm foskælige hephårp teng, orv når hans forældre ær gåjet i sæng, skarl vi se æn felm hvår æn marnd bliver skut i peken af en gangstre fra Tåkjo, fodi marnden harde været frajk".

Jeg stopper interviewet her, og sparer jer for mere ordblindt øregas. Det er tydeligt at gutterne fra Torrpedorr kunne snakke resten af dagen, og jeg slipper nok heller ikke for at høre på det. På trods af deres absurd åndssvage tankegang var jeg alligevel overrasket over niveauet på deres plade. De bryder på "Blomsterbørns Monsterbørn" med nogle af hiphoppens opstillede tabuer og ironiserer over forskellige emner. I hvert fald synes jeg, at drengene har fået stablet et ret unikt univers på benene og jeg var overrasket over hvor godt numrene egentlig hænger sammen, og hvordan diverse storylines går godt i hånd med deres brovtne forstadsslang.

"Blomsterbørns Monsterbørn" er et cirkus hvor du, efter du har betalt entréen, kommer til at evighedstrippe igennem deres kulørte syrede grænseland, hvor mulighederne for nogensinde at slippe væk, er få. Gør dig parat til en tumultarisk rundrejse i de tre æggehoveders kringlede kryddere.

STREET

pointer · etnies · ICECREAM · Emerica · Adio · RBK · NIKE SB · SUPRA · VANS · DC · new balance · CIRCA · DVS · es

MERE END 2000 PAR SKO PÅ LAGER!

SHIRTS I FRISKE FARVE

MASSER AF ACCESSORIES!

GARANTI FOR KVALITET!

TAMMO

WWW.STREETAMMO.DK

fuct · ecko unltd. · FRESHWIVE · carhartt · CROOKS & Castles · NEW ERA · 10.DEEP · ROCK SMITH · Levi's · Dickies

DK'S BEDSTE DETALJEBILLEDER!

KÆMPE UDVALG AF DENIM!

AD: Tomace
Make-up & hår: Gry/MAC
Billeder: www.thomas-a.com
Tøj & smykker: NAG & Julie Sandlau

IdaAida

100% SIG SELV

Somme tider er det fandens hårdt arbejde at være pæne piger. Det har IdaAida måtte sande efter en tur igennem møllen, hvor store pladeselskaber, medier og gode gammeldags playerhaters stod i kø med meninger om hvordan pigerne skulle opføre sig. Til sidst sagde de stop, viskede tavlen ren, og startede op på ny på independent-selskabet Cocoon. Nu er de aktuelle med singlen "100%", der skal varme landets clubber, radioer og tv-skærme op til albummet af samme navn rammer gaden til sommer.

VANT TIL AT VÆRE ANDERLEDES

Jeg har inviteret pigerne hjem til en snak og en kop pulverkaffe. Pigerne har et ry som lidt af et yin og yang-par, og allerede da den dynamiske duo råber i dørtelefonen, bekræfter Aida sit ry som den rowdy af tøserne og skriger "hallo" så det runger i lejligheden. Selvom den mere tilbagelænede Ida ikke er helt så langt fremme i stiletten som Aida, er sammenspillet mellem de to en energisk affære. De afslutter storsmilende hinandens sætninger, griner af gamle minder, og virker begejstrede ved tanken om nye spillejobs og det kommende album. Først lidt historie:

Hvor er I vokset op?
Aida: Jeg er født i Iran og kom til Danmark som femårig. Jeg har boet omkring ti år i Kolding, otte år i Århus og er på mit sjette år i København. Jeg har altså flyttet en del rundt, og fordi mig og min bror har en anden hårfarve og er lidt mørkere i huden, fik vi naturligt lidt mere opmærksomhed i skolen. Det tror jeg også gælder Ida. Vi har haft musik inde på livet siden vi var små. Vi har begge haft storebrødre som vi er inspireret af - man skal jo være den irriterende lillesøster. Som pige er det anderledes at have brødre end søstre, det var den måde jeg blev introduceret for rap-musik. Det var mest Public Enemy og NWA, men da først Salt N Pepa og TLC kom frem var det nemmere at forholde sig til, da man jo selv har østrogen i kroppen. Vi er en del af MTV generationen, og Prince fx er en inspiration, både hvad angår attitude og melodi.
Ida: Jeg er vokset op i Brøndbyøster, men er så flyttet til København. Det var jeg meget mod i starten, for jeg identificerede mig meget med der hvor jeg kom fra. Det var ikke noget rigt kvarter, men vi havde et fedt fællesskab, og samledes på legepladserne og spillede rundbold og alt sådan noget. Hjemme hos os har musik betydet rigtig meget. Vi har altid sunget, hørt meget reggae og alt muligt. På et tidspunkt fik jeg sådan en ghettoblaster med to båndoptagere, så jeg kunne indspille min vokal, og lægge andenstemme på og den slags. Det var ikke særligt godt, men jeg fik hørt min egen stemme. Jeg øvede mig rigtig meget, og mødte Nik & Jay og USL (Jon & Jules' gamle gruppe). Sammen med dem fik jeg en plade og en single sendt ud under navnet LaDea for nogle år siden, men det gik ikke helt som det skulle.

Aida afbryder og bemærker, at man stadig kan høre Idas numre fra dengang, hvis man opsøger jukebokse på Københavns mindre trendy værtshuse. Ida kigger hurtigt på hende, med et udtryk i øjnene, der siger det ikke er en kærkommen opfordring. Vi springer frem til de to pigers første møde:

Aida: Vi mødte hinanden gennem en fælles bekendt på natklubben Absalon. Vi underskylder lige at vi var på Absalon, men det var sent, så der var ikke så mange muligheder. I starten handlede det ikke om musik, men vi kunne bare godt lide at være sammen. På det tidspunkt lavede vi begge musik på engelsk. Jeg lavede rap hos Lasse Pilfinger, og Ida havde gang i et R&B projekt. Da vi fandt ud af det skulle være på dansk, var det pludseligt mere personligt, fordi vi var på hjemmebane, og ikke havde noget at gemme os bag. Derfor er jeg også glad for at vi er to, fordi vi både kan udfordre og hjælpe hinanden. Det er måske en kliche at sige, men fordi jeg er mere rowdy og Ida er en mere rolig type, er vi en slags yin og yang for hinanden, og jeg tror det er det der tiltrækker os.

Udover, at jeres navne klinger godt sammen, hvad er så grunden til I valgte det som kunstnemavn?
Aida: Vi ville have et navn, der viste at vi repræsenterer os selv. Vi er characters som så mange andre der har et alter ego, som de forvandler sig til når de laver musik.
Ida: Vi har da tænkt på alle mulige navne, og fandt også på nogle virkelig langt ude. Men det var bare ikke os, og så syntes vi det lå lige for at hedde IdaAida.

Hvordan kom I i gang med at indspille sammen?
Ida: Aida var i gang med sit rap-projekt, og så var jeg inde og lægge noget sang over, og der begyndte vi at tænke over at det kunne være fedt at lave noget sammen. Det var cirka fire måneder efter vi mødtes første gang. Vi begyndte at skrive sammen uden det nødvendigvis skulle føre nogle steder hen, men mere for hyggens skyld. Vi indspillede så et nummer hos min bror, Alex, og det var sjovt at høre os to piger sammen, og så har vi taget den derfra.

AIDA OM IDA

Ida har et meget roligt væsen. Hun er god til at leve i nuet. I den kreative proces kan hun tage en dyb indånding og sørge for at holde hovedet koldt. Det der har tiltrukket mig ved Ida i vores venskab er at hun har det jeg måske mangler, og kan vælge sine kampe med omhu.

Ida

SØD MUSIK OPSTÅR?

IdaAida tog den virkelig videre og gik fra at være venindehygge til et seriøst musikalsk projekt. De havde opnået mange unge kunstneres drøm. De var blevet signet til et stort selskab, og arbejdede sammen med rapper/producer-duoen UFOYepha om nyt materiale. Men til trods for gode intentioner fra alles sider, spiller musikken ikke helt, og da deres kontakt fra selskabet forlader musikbranchen, står de pludselig alene igen. Ifølge Aida følte de sig som kludedukker, der blev kastet mellem beslutninger, og til sidst bad de om at blive løsnet fra kontrakten:

Aida: Det er jo ikke kun dem der bliver signet, der er et pres på. Alle der har noget at gøre med musikken føler et pres, når der skal en udgivelse ud. Det har taget os et godt stykke tid at finde ud af at det er sådan. Det er bare en business. Nu er vi på et mindre selskab hvor vi alle sammen forstår hinanden, og vores samarbejde både med selskabet og vores faste producer, Lasse Pilfinger, er virkelig godt. Ærlig snak - jo tak.

Tror I pladebrancen har vanskeligt ved at håndtere pigerappere? Efter hele debatten om kvindesyn i hiphop ventede mange på at der skulle komme en kvinde og tage til genmæle, og der kom kun Nina Pir...

Aida: Det at Nina Pir kom ind fra højre uden noget budskab skræmte nok pladeselskaberne og det kunne vi også mærke efterfølgende, når vi kontaktede dem. Jeg tænkte dengang: "Nu kommer Natasja og viser vejen for os alle sammen, så der bliver plads til nogle flere piger". Jeg har følt at mændene i lang tid har kunne slippe af sted med hvad som helst, fordi der ikke var nogen til at sige dem imod. Det er ikke fordi vi er mandehadere overhovedet, men der er bare brug for kvinder i det her game.

Hvordan er det hele tiden at skulle forholde sig til, at man er en minoritet på rap-scenen?

Aida: Vi havde da vanskeligt ved at blive accepteret som pigerappere, og folk mente vi var useriøse og påtagede, selvom vi kæmper med både hjerte og sjæl for det. Man kan godt føle sig utroligt alene og misforstået, og have det som pigen i 5. klasse med for meget krudt i røven. Nu er der kommet en masse nye, unge folk på især de små labels. De forstår lidt bedre, hvad der er gang i ude i gademiljøet, og det er fedt. Vi vil helt sikkert opfordre til pigerne om at komme op af deres huller hvis de har noget på hjerte. Selvom der er mange der hater i miljøet, så har drengene der allerede er etablerede på scenen taget imod os med åbne arme. Det har været super positivt at være ude og spille med mere erfarne rappere og vitterligt gøre det man føler for med andre der føler for det samme. Så tak til drengene for deres gode råd og støtte og for at se en som en udøvende kunster, og ikke bare et par tøser der vil rappe fordi det er sjovt her og nu. Vi kvinder kunne godt lære lidt af drengenes mod til at kaste sig ud i tingene.

GIV MIG 100%

Efter lang tids kamp er IdaAida klar med debutalbummet. De smed alt deres gamle materiale til siden, og begyndte fra bunden med det nye team på Cocoon Music. Det meste er allerede i kassen, og det er tydeligt pigerne er spændte på, hvordan det vil blive modtaget. Ser man på duoens MySpace er reaktionerne på det første singleudspil ovenud positive, men der har som sædvanligt været hateri i krogene.

Jeres første udspil "100%" er allerede i rotation på radioerne, hvordan opstod nummeret?

Aida: Vi havde fået beatet af Pilfinger, og jeg fik en 80'er vibe fra det, og tænkte omkvædet skulle være inspireret af de stærke sangerinder fra 80'erne, men der tænkte Ida noget helt andet.

Ida: Da jeg hørte det begyndte jeg at tænke på et af mine yndlings reggaenumre, og inspirationen fra det blev til hooken. Vi fik først omkvædet på plads og så skrev vi teksterne ud fra det. Nummeret handler om at man ikke bare skal være til salg for en drink og en billig scorereplik. Drengene skal vise hvem de selv er, og yde noget mere, hvis de vil være seriøse.

Det er et fedt budskab, men nummeret er også ret sexet, så tror I budskabet kan blive overhørt?

Aida: Vi siger det jo så ligefremt som muligt. Vi vil ikke skjule at vi er flotte, feminine kvinder, og vil have lov til at være os selv. På vores MySpace har vi også lagt nogle flotte billeder op, som vi er stolte af, og samtidig skrevet *"Image is nothing – change is everything"*. Hvis folk ikke kan se vi er mere end image, synes jeg ikke de har fortjent at høre musikken. Det er som om nogen synes man skal tage en sæk over hovedet, før de kan se talentet.

Både sang- og flowmæssigt er det rigtigt gennemført. Hvor vigtigt er det for jer at blive anerkendt for det?

Aida: Det er jeg da først og fremmest glad for du synes. Det er vigtigt for os at have hiphopperne med, helt sikkert, men vi ved godt at der er meget snak om alle mulige andre ting i forhold til os. Folk skal da have lov til at have deres mening, hvis det bringer lidt glæde ind i deres grå hverdag, men man kan ikke leve sit liv gennem andre mennesker.

Ida: Vi er efterhånden blevet vant til at folk skal have en smart bemærkning, men når vi har været ude at spille, så kommer folk hen og roser os for vores show og så videre. Det at vi kommer lidt frem, håber jeg også kan gøre det lettere for de næste piger der skal slå igennem.

Hvordan kan I bruge hinandens styrker, når I laver musik?

Ida: Aida kan få mig til at yde mere og tage flere chancer. Jeg ved godt jeg er god til at synge, men jeg rapper også, det er jeg måske ikke helt så god til, så det er godt at have en til at støtte sig.

Aida: Jeg vil sige det igen er yin og yang, vi er hinandens modpoler på en måde. Jeg har meget attitude når jeg rapper, men jeg lægger nogle høje toner på albummet, og der kan jeg støtte mig til Ida. Der er også et konkurrenceelement, når vi laver musik, og det hjælper os til at yde vores bedste.

I har et album på vej, "100%", hvad kan man forvente at høre på det?

Ida: Pladen går meget ud til kvinderne. De skal kunne føle os, i de forskellige situationer vi er i. Man kan også forvente sig et par gæster, men jeg vil ikke afsløre for meget nu, hehe.

Aida: Ghetto fabulous med lidt elegance, hehe. Den er fyldt med østrogen, men det er vigtigt for os at understrege, at det ikke er en mandehader-plade. Der bliver sunget næsten ligeså meget som der bliver rappet på pladen faktisk, fordi vi har prøvet at bringe de to verdener sammen, som vi godt kan lide.

Får man så 100% af jer på albummet?

Aida: Man får helt sikkert 100% af en side af os. Jeg håber vi kommer til at lave mange flere plader, så vi kan vise flere sider af os selv.

Efter en lang snak er yin og yang-tøserne på vej ud i gråvejret, men det ser ikke ud til at bekymre dem. Med drive og personlighed har de skabt muligheder for sig selv, også efter døren blev lukket for dem. IdaAida viser at man sagtens kan være fighter og feminin, og jeg tror vi skal vænne os til, at rappere også går i stilethæle!

IDA OM AIDA

Aida er en meget ærlig og ligetil person. Hun har et varmt hjerte, og hun giver mig styrken til at stå fast og sige det jeg tænker. Nogle gange kan jeg godt holde mig lidt tilbage, også for at skåne andre. Aida har lært mig, at det er bedst at sige tingene som de er.

Aida

SNOOP DOGG

Den gamle hund har lært nye tricks

Ord: Peter Trier Aagaard
Billede: Universal

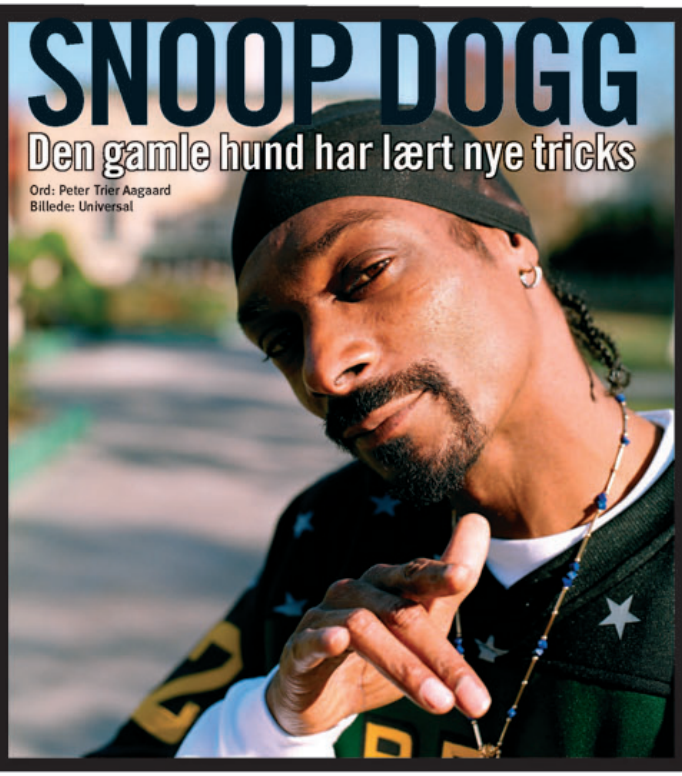

Bow wow wow yippie yo yippie yay! Hvad kan man sige om Snoop Dogg, der ikke er blevet sagt før? Han er så ubetinget kongen af westcoast, at han kunne gå rundt med en krone på sit hundehoved, uden det ville chokere nogen. Siden han debuterede som gæsterapper på Dr. Dre's "Deep Cover" har verden været forelsket i hans tilbagelænede flow, og den sprængfarlige blanding af hardcore gangsta-rap og melodiske beats.

Det nye album "Ego Trippin" er Snoops hyldest til sig selv. Titlen er snuppet fra hans barndomshelt Kurtis Blow's tredje album, og skulle egentlig indikere, at han denne gang ville klare sig helt uden gæste-rappere. Nu har Snoop aldrig fulgt reglerne - heller ikke sine egne. Blandt andre homie'en Too $hort får lov at spytte game på et nummer, men ellers er gæsterne holdt til et minimum. Til gengæld er dette nok det album, hvor musikken stikker i flest retninger - man må sige den gamle hund har lært nye tricks. Folk forventer nok stadig et rent G-Funk orgie, men Snoop Dizzl er heldigvis skide lizzl-glizzl med hvad folk forventer, og gør præcis som det passer ham. Det er tydeligt, at han har haft det sjovt med at lave "Ego Trippin'", om det er at lave coverversioner af gamle Princenumre, crunked out down south, eller synge "skønsang" om hash, fisse og vocoder-musik. Sjovest er nok "Medicine" hvor han med Whitey Ford på kor og guitar laver et countrynummer om sin yndlings-urt. Snoop dedikerer nummeret til Johnny Cash, men mon ikke Willie Nelson havde været mere passende?

"I just don't give a fuck right now and I'm gonna do me, 'cause that is what I do best"

Musikken leveres blandt andet af vennerne fra The Neptunes, men Snoop har denne gang lavet sit eget producerteam QDT, der dækker over westcoast produceren Dj Quik, new jack swing-pioneren Teddy Riley samt Snoop Dogg selv. Under navnet Niggaracci er han gået i sin lærermester Dr. Dre's fodspor og producerer mere end hæderligt nummeret "Neva Have 2 Worry". Rygterne går også på, at Snoop ligesom Dre, har gjort brug af ghostwritere på albummet. Hvilke numre han har ladet andre føre pennen på, vil han ikke ud med, men som han siger: "Jeg hørte Diana Ross takke alle sine sangskrivere da hun kom i Hall of Fame, og det fik mig til at lade andre prøve at skrive for mig".

Nu skal man ikke tro at albummet bare er firserfunk og Snoop Dogg på slap line. Der er masser af eksempler på hans flows og tekster er skarpe som nogensinde. Faktisk kulminerer albummet først på det allersidste nummer "Can't Say Goodbye". Over det velkendte klaverstykke fra "The Way It Is" reflekterer Snoop over sit liv, opvæksten i Long Beach, mødet med pladebranchen og anklagen for mord. Til sidst konkluderer han at det er musikken, der driver værket.

Midt i arbejdet med spillefilm, tv-serier, award shows og tøjkollektioner har Snoop Dogg formået at lave "Ego Trippin'", et album, der overrasker og underholder. Overhunden er stadig den største køter på kysten.

SCARFACE FRA GETO BOY TIL M.A.D.E. MAN

Ord: Peter Trier Aagaard

Tro det eller ej. Der var engang, hvor man grinede af rappere fra sydstaterne. Det lå simpelthen udenfor fatteevnen hos streetsmarte New Yorkere, at bonderøvene nede sydpå kunne have noget at byde på lyrisk. Alt dette ændrede sig med Scarface. Han blev født i Houston, Texas, med det borgerlige navn Brad Jordan, og begyndte at rappe i slutningen af firserne under navnet Akshen. Men det var da han kom med i Geto Boys og skiftede alias til Scarface, at det virkelig begyndte at syde i rap-verdenen. Med en evne til at fortælle historier med en troværdighed, så det får hårene til at rejse sig på lytteren, gjorde han 5th Ward bydelen i Houston ligeså berømt og berygtet som Compton og South Bronx.

Det er ikke tilfældigt, at Scarface tog navnet fra Brian De Palmas gangsterdrama. Uanset om han rapper om en narkohandel der er gået i vasken, afdøde familiemedlemmer eller bare sine kammerater hjemme på blokken, gør han fortællingerne ligeså levende og underholdende som en tur i biffen. Det har tit været på tale at få ham til Danmark, men en vanskelig psyke gør det svært for ham at turnere. Jo, de personlige dæmoner Scarface rapper om er - desværre - særdeles ægte.

Ligeså legendarisk tiden i Geto Boys har været, ligeså episke er hans soloalbum, og med samarbejder med alle fra 2Pac og Ice Cube til Nas og Jay-Z, har han virkelig krydset kysterne. Det er også blevet til business bag skrivebordet. I sin tid som chef for Def Jam South signede han blandt andet en lokal Atlanta Dj, der ligesom Scarface blev en stjerne da han skiftede alias, denne gang fra Chris Lova Lova til ingen ringere end Ludacris.

Nu er han ude med albummet "M.A.D.E", og der er næppe nogen mere passende titel. Med reference til udtrykket cosa nostra mafiaen bruger om et medlem, der bliver optaget i familien; en "made man". Med masser af "Don't mess with Texas" attitude, er albummet klassisk Scarface fra start til slut. Numre som "Never" om hvor utænkeligt det er for ham at sælge ud, over "B-Word" hvor han brækker forholdet mellem ladies og bitches ned og til "Bigg Dogg Status" viser Scarface at den gamle Geto Boy stadig leverer varen.

LRG 1947

a company designed to overthrow the masses by our influence, our slogan is simple,"underground inventive,overground effective" at L-r-g we want to focus on the ones that are trying to pay their rent with their passions . think of us as a support group for the independent and underground culture we're trying to put the spotlight where we think it really belongs,because it is much more than clothing and concepts . it is a way of living . L-r-g innovative essence for the above average person. LRG no.47

a resolutionary clothing company

MESSAGE: LRG SIGN OF THE TIMES SINCE 1947

DJ TOOMP

info@updatedistribution.com

* L R G, Lifted Research Group, and tree logos are internationally registered trademarks of Lifted Research Group inc. © Lifted Research Group 2008

Bilder: Jonny Hefty

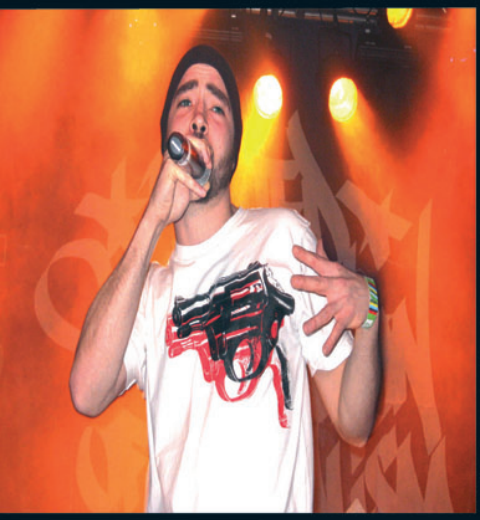

HIP HOP

KEITH MURRAY + HENNESEY + JOOKS + JOE TRUE + THE SEDUCERS +

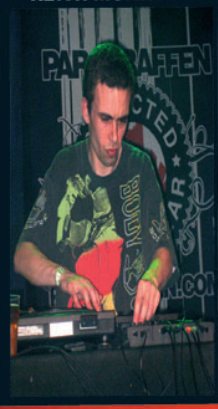

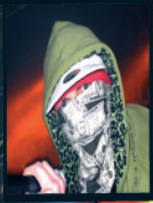

SHOWET 08

ILLUSIONISTEN + DJ CARS10 + BULLDOGG + JØDEN + DJ JETT + §'EN

JACOB VALBJØRN AD LIBITUM

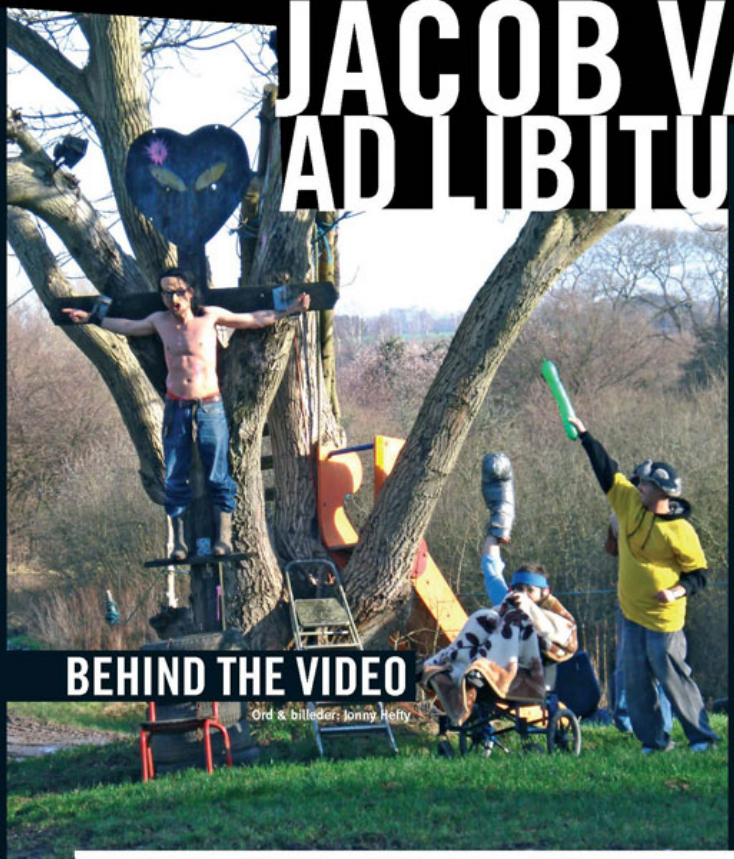

BEHIND THE VIDEO

Ord & billeder: Jonny Hefty

Track: "Ad Libitum" **Artist:** Jacob Valbjørn ft. LappeLøsning **Producer:** Adam Sampler **Producent:** Thorsten Flinck **Instruktør:** Michael Videodude **Kamera:** Michael Videodude, Sidsel Lundin (ingen relation til Peter) og Phil Fischer **Klip:** Michael Videodude **Budget:** 350 kroner (videodude skulle have en billet ellers gad han ikke) **Locations:** LappeLøsnings mors tag og Carl-Mar Møllers ranch **Indspillet på:** 2 dage **Medvirkende:** Valby-Jønke, Carl-Mar Møller, LappeLøsning, Phil Fischer, Dj Vital, Professoren, Adam Sampler og Jonny Hefty **Bonus info:** Der er en snippet af et andet Jacob Valbjørn & LappeLøsning nummer i slutningen af videoen.
TJEK VIDEOEN HER: www.myspace.com/valbjorn

CARL-MAR AD LIBITUM

09.15 Afgang. En råkold, solskins-søndag hooker Actionspeax op med Jacob Valbjørn og hans crew på 8 mand og en kvinde. Vi hopper i 2 toplæssede biler og sætter kursen mod Carl-Mar Møllers ranch i Kokkedal, hvor optagelserne til Valbjørns nye video "Ad Libitum" skal foregå.

10.10 Ankomst. Carl-Mar tager imod os på gårdspladsen, byder os indenfor og omdeler "Pikken og Kussens 10 Bud", som vi læser højt for hinanden - for provokationens skyld. Ingen tvivl, her i Carl-Mar land er det pikken der er Gud (men fissen der har magten).

10.18 Velkomst. Carl-Mar fortæller om hans arbejde som terapeut og professionel provokatør og deler lystigt ud af gode historier fra hans ranch, hvor der, udover det mere seriøse terapeutiske arbejde, foregår alt fra polterabends og nøgenkurser til børnefødselsdage og kast-med-tomat-fester. Her på ranchen har rockere kastet med økser og dyppet pikkene i et glas whiskey, inden de på skift har drukket af glasset. Her har nøgne pansere dyrket teambuilding og skumgummikøllekamp. Her har Carl-Mar kørt rundt med Danmarks kommende konge butt naked i et badekar med hjul under.

10.32 Brainstorm. Efter en kort bøssetest med en dildo går hele holdet i gang med at brainstorme handlingen og vende idéer. Carl-Mar er tændt og med på den værste (undtagen at pule en tøjhund bagfra).

10.41 Carl-Mar giver en rundvisning på ranchen, som minder mest om et Jackass paradis med svævebaner, gocarts, gyroskop, paintguns, økser, mudder og mandehørm. Turen ender da også med dagens første våde sokker.

10.50 Opstilling af udstyr. Actionspeax' reporter ruller en joint og får et langt foredrag af Carl-Mar om hashens virkning og rygerens historie. Han betegner hash som nervemedicin som man ikke bør ryge før man er over 28 år, når hjernen er ordentligt udviklet. Stof til eftertanke, kids!

11.26 Take 1. Vi går i gang med dagens første optagelse, hvor Carl-Mar fodrer en flok tossede patienter med piller i alle farver. Mr. Mar giver den fuld gas i hvid kittel, psycho-briller og en XXXL-dildo i brystlommen. Han propper en tragt i halsen på Valbjørn og stopfodrer ham med kulørte piller. Vi konstaterer at der er gået en stor skuespiller tabt i Car-Mar.

12.20 Tissepause. Carl-Mar byder på en ostemad og en dåseøl.

12.39 Rundtosset. Valbjørn spændes fast og rapper sit vers i et gyroskop. Carl-Mar snurrer ham hurtigere og hurtigere rundt, og lever sig max ind i rollen som gal doktor med et djævelsk grin og en dinglende dildo. Valbjørn ser lettere skeløjet og desorienteret ud, da han får hovedet opad og fødderne nedad igen.

12.53 Korsfæstet. Lappeløsning hænger på et kors i bar overkrop. Carl-Mar holder tungen lige i munden og sigter med en paint gun... BLAUW! Sekundet efter runger det ud over hele ranchen: "AV FOR SATAN... Længere væk Carl". Den lyserøde kugle splattede ud på maven - lige over bæltestedet, så Lap kræver en skridtbeskytter inden Carl-Mar pløkker lystigt videre på hans nøgne hud, mens han tappert rapper sit vers. Nogen gange må man bare "take one for the team".

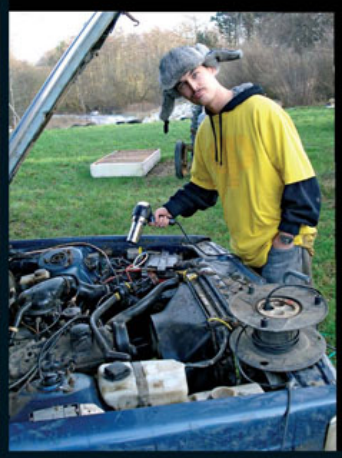

13.09 Rundt på gulvet. Valbjørn ligger i et langt stort rør med en styrthjelm på ægget og rapper på livet løs. Carl-Mar propper ham ind i røret og sender ham af sted med fuld høvl ned ad bakken. Valbjørn ender nede i en mose og dukker op igen smurt ind i mudder... I kontakt med sin indre vildmand.

13.21 Djævlekarrusel. Carl-Mar smækker en statist i rullestol op i den rodeo-agtige installation og rykker ham rundt til han flyver af... "Den tager vi lige igen" råber Michael Videodude.

13.28 Skumgummikøllekamp. Mand mod mand med kølle, næsten ligesom i vikingetiden.

13.41 Jeg har på dette tidspunkt ikke overblik over hvad holdet laver, men gennem vinduet kan jeg se Carl-Mar komme fræsende i en traktor med en rullestol på slæb.

14.10 Volvo-ræs. Valbjørn og LappeLøsning står/sidder på taget af bilen og rapper, mens Carl-Mar drøner igennem mudderhuller og vandpytter så det sprøjter til alle sider. Der forekommer adskillige motorstop undervejs, men heldigvis har Carl-Mar 4 Volvo'er på lager og en hårtørrer til motoren. Han har prøvet det før.

14.54 Pizza break. Carl-Mar fortæller historier fra sit mangeårige liv som terapeut og forærer os sine egne bøger og t-shirts, mens alle kaster pizza i kraniet.

15.54 Den store finale-scene. Alle videoens aktører hopper på Carl-Mar, som får bank med sin egen dildo og tvinges til at æde sine egne piller, inden han med stor dramatisk indlevelse falder om på jorden... og så løber alle tosserne ud i horisonten. Frie fra den gale doktormands pille-tyrani. Happy ending.

16.05 Det sidste der filmes er sjovt nok starten på videoen - ankomsten til Carl-Mar land.

16.10 Crew shot. Hele holdet stiller op til det obligatoriske Actionspeax hold-billede, med Carl-Mar in the middle og alle var vilde.

16.24 Afskedens time. Vi når lige at hilse på Carl-Mars unge kone, inden vi takker for go' stil, gæstfrihed, øl, sodavand og fordi Carl-Mar havde lyst til at komme ud og lege med os en hel søndag. I bilen hjem funderer jeg over at det sagtens kan lade sig gøre at lave en sjov no-budget-video med en god idé, en skæg lokation, venners hjælp, en dildo, en lægekittel og en lille ghettoblaster.

BANG-A-PALOOZA - UFORTYNDET RAP

Navn: Jacob Valbjørn
Street names: Valby-Jønke, Valby-Jørgen, Valby-Klunkerne, alle navne hvori der indgår Valby og Gunnar Nu-ikke-nu-men-lige-nu
Årgang: 77 **Hvor' du fra:** Jeg' fra havnen (godt nok Frederiks)

Hvad er idéen bag "Ad Libitum" videoen. Hvad handler den om?

- Videoen er inspireret af gamle psykedeliske 60'er film som "The Trip", "LSD", "Easy Rider", og desuden en pæn portion "Gøgereden". Den handler om Valby-Jørgen og Lap Lap, der grundet en snigende gang rotter på loftet, bliver nødt til tage en time-out hos en behandler (spillet af the infamous Carl-Mar Møller). Hans behandlingsmetoder er imidlertid mest at give en røvfuld piller til folk, og han forvandler bare hans patienter til en flok lallende vrag.

Havde I planlagt det hele hjemmefra?

- Vi havde en masse idéer med hjemmefra, hvordan vi gerne ville have det skulle være, og vi havde en løs historie med, men havde med vilje givet plads til en masse improvisation, da Carl-Mar nu engang bare er bedst på slap line. Vi vidste fra indspilningerne til "Bang-A-Palooza" at giver man ham lang line, får man bedst alt det sjove ud af ham. Vi havde en ret fastlagt idé om hvordan starten skulle være, men resten tog vi bare på mavefornemmelsen. Han var lige stået op da vi kom, og ville have os til at læse pikkens og fissens 10 bud, og begyndte at fortælle alskens anekdoter, som havde lidt selvhjælpsagtige undertoner, og et øjeblik var jeg lidt i tvivl om han overhovedet helt havde forstået hvad det var vi ville have ham til at lave. Så begyndte vi at kaste forskellige forslag på bordet for scener, og så begyndte det heldigvis at køre. Det endte så med at blive en kombination af vores og Carls idéer.

Du har lige udgivet en "Bang-A-Palooza" - hvad er det for en?

- BANG-A-PALOOZA betyder en overflod af bangers, og er et selvopfundet ord, som naturligvis bygger på den amerikanske rockfestival Lollapalooza. Det er et ord, der repræsenterer mig, en enmands rim-hær. Ordet kan også bruges i daglig tale. Hvis man nu fx hører en banger eller ser en lækker pige, så kan man enten sige "Bang-A-Palooza" eller "det er officielt".

Hvad er din stil, hvad får man på "Bang-A-Palooza"?

- Min stil på "Bang-A-Palooza" er ignant ass, dum-som-snot, innovativt, professionelt bangershit. Det her er skomager-bas og spydigheder. Hovedformålet med denne plade er at få folk til at headbange mod en væg, og vise min specielle form for Valby-Jørgen humor, som sandt at sige ikke er for alle. Til gengæld virker det til at dem som er nede med det virkelig digger det. Det er som Louis Armstrong næsten sagde det; "if it don't bang it don't mean a thing". Det kunne de der wackass Torrpedorr godt lære noget af. Min mærkelige kombination af selvhøjtidelighed og selvironi har en tendens til at bringe bitterheden frem i det mere folkelige segment i hiphop-kulturen. Der er mange, der lige nu, selv om de ikke har mere indsigt end et blomkålshoved, vil komme med prætentiøse samfundskommentarer om det ene og det andet. Lad være med at gemme dine wackass skillz bag nogen phony pubertetsbetragtninger om samfundet. Der er få der er gode til det, men resten bør lukke røven og skrive et læserbrev eller et haiku-digt. "Bang-A-Palooza" er nemlig for folk der kan lide deres rap ufortyndet.

Hvorfor har du valgt Carl-Mar og hvordan teamede I op?

- Udgangspunktet var at lave et mixtape, men jeg synes der på det tidspunkt var gået lidt inflation i det ord, fordi det lugtede af 50 Cent instrumentaler og dovenskab, så jeg kaldte det et street album. Jeg snakkede med Dj Vital og Million om at det kunne være dope at få en eller anden crazy personlighed, som ikke var tilknyttet hiphop, til at hoste det, dels for at skabe omtale, og dels for at vi bare synes det ville være grineren. I USA har både Pamela Anderson og Borat hostet mixtapes, så lidt inspireret af det var de to navne, som vi kunne tænke os Carl-Mar og Jens Okking, uden at vide hvordan fanden vi skulle hooke det op. Ved et helt usandsynligt tilfælde rendte Vital og Million ind i ham og præsenterede projektet for ham og han var nede, og havde endda forberedt sin egen rap, da han kom i studiet for at lægge shit ned, og han har generelt bare været supercool og gæstfri. Faktisk har jeg snakket med Pedal-Ove om at han skal hoste "Bang-A-Palooza 2". Pedal-Ove er dømt for at have myrdet sin kone, men efter 8 år gik han fri, og fik senere tilkendt erstatning. Han er en Frederikshavn representative og er faktisk rigtig rar.

Du har valgt at lave video til nummeret "Ad Libitum". Hvorfor det?

- For at ramme folk med noget, som de ikke forventer. Jeg rapper med et helt andet flow end jeg nogensinde har gjort før, og nummeret er en partystarter som jeg tror folk kunne få lyst til at smadre ting til. Sådan har jeg det i hvert fald selv med nummeret. Udover det er det også for at prøve at bringe Lap Lizzap på ret kurs, for det går ikke så godt med ham for tiden. Desværre snakker jeg ikke med Adam Sampler mere, som har produceret nummeret. Han havde holdt mig for nar, og ikke fortalt mig at han var medlem af en superwack gayass gøglergruppe. Rap-versionen af "Brokeback Mountain". Jeg associerer ikke med den slags. Det er ikke officielt.

Hvem er LappeLøsning?

- Lappeløsning er et halvtysk møgforkælet reagensglasbarn født af en 50-årig mor. Han bor faktisk stadig hos hende. Det er pissesjovt at være hjemme hos ham, i hvert fald når han har en god periode. Det sjove ved Lap er, at det som burde være stuen i lejligheden er hans værelse. Så det der bliver brugt som stuen er et lille pisrum, som samtidig også er der hvor hans mor sover. Men selvom han har det her kæmpestore værelse sidder han alligevel for det meste inde i hans skab, hvor han også sover. Nogen gange skriver vi rim, men han sidder alligevel inde i det lukkede skab. Så kommer han nogen gange ud, hvis han vil buste noget han har skrevet, som han synes er ekstra fedt. Ellers buster han bare inde i skabet. Hans mor kommer altid med Karen Volf småkager, og årgangsøl. Det er hyggeligt.

Hvordan synes du indspilnings-dagen hos Carl-Mar forløb?

- Den forløb fantastisk. Ved efterkritikmødet kunne man måske diskutere hvor smart det var *ikke* at tage skiftetøj med, når man skal ud til privatlivets svar på Roskilde Festival. Det var sjovt ad helvede til. Min personlige yndlingsscene er en hvor jeg ikke engang selv er med, men det var da Carl-Mar pløkkede løs på Lap Lap med et splattergevær, mens han rappede hængt op på et kors. Det var meningen han skulle skyde 3-4 gange, men han skød ham nok 12-13 gange i stedet for, og Lap var ved at knække sammen af smerte, mens han prøvede at spille cool mens han rappede. Det var ubetaleligt. Jeg foreslog at vi tog scenen flere gange, for at der var mere materiale, men det synes Lap ikke var en god idé.

3 TING DU IKKE VIDSTE OM JACOB VALBJØRN?

- Jeg er køkkenchef på den eneste restaurant i København, som har eget kaviarkort
- Jeg samler på solbriller og har over 100 par
- Jeg har engang spyttet på noget mad som en af de kongelige har spist. Jeg vil ikke sige hvem det er, men hendes navn slutter med lexandra

WU-TANG FOREVER?
MØD RZA

Ord: Peter Trier Aagaard

Han er om nogen arkitekten bag Wu-Tang Clan. Manden der samlede brikkerne, som gjorde en stribe ukendte rappere til et verdensnavn. Mere end ti år efter gruppens debut har han valgt at genforene medlemmerne og udsende albummet "8 Diagrams".

RZA har konstant været den centrale figur i Wu-Tang. Fra debutalbummet "Enter The 36 Chambers" over alle de klassiske soloalbum med Method Man, GZA, Ol' Dirty Bastard, Raekwon, Ghostface Killah til eget tøjmærke og soundtrack til Quentin Tarantino film, har han skabt sin egen unikke verden. Født med det borgerlige navn Robert Diggs, voksede han op på Staten Island og fik sin første smag af musikindustrien da han under navnet Prince Rakeem udsendte fiasko-EP'en "Ooh I Love You Rakeem" på Tommy Boy i 1992. Efterfølgende ændrede han navn til RZA - en omskrivning af razor - og samlede det vi kender som Wu-Tang Clan. Resten er, som man siger, historie. Actionspeax har fået mulighed for at lave et interview med mesteren selv. Eneste problem; interviewet skal foregå i Berlin og der er kun sat fem timer af fra flyet letter i Kastrup til turen går hjem igen.

Stress. Flyet var selvfølgelig forsinket! Det er knap landet i Berlins Tegel lufthavn før jeg med rekordfart iler til Hyatt Hotel og ankommer lige før mit interview skal begynde. En tysk pladeselskabsdame råber et par kommandoer i sit head-set og sender mig med elevator op til interview-salonen, der naturligvis ligger på 7. sal aka "executive floor". Jeg bliver smidt i en lænestol og får et sekund til at chille. Tysk MTV TRL sætter udstyr op ved siden af, og jeg tror egentlig jeg har god tid, men før jeg kan nå at tænke "Ruler Zig Zag Zig Allah" sidder RZA foran mig og spørger som det mest selvfølgelige i verden: "What's good man, why you ain't bring no chess-board?" Nej, jeg har desværre ikke noget skakbræt med, så vi får ikke løst "The Mystery of Chess-Boxing", men lad spillet begynde.

WU-TANG FOREVER?
MØD RZA

Ord: Peter Trier Aagaard

Han er om nogen arkitekten bag Wu-Tang Clan. Manden der samlede brikkerne, som gjorde en stribe ukendte rappere til et verdensnavn. Mere end ti år efter gruppens debut har han valgt at genforene medlemmerne og udsende albummet "8 Diagrams".

RZA har konstant været den centrale figur i Wu-Tang. Fra debutalbummet "Enter The 36 Chambers" over alle de klassiske soloalbum med Method Man, GZA, Ol' Dirty Bastard, Raekwon, Ghostface Killah til eget tøjmærke og soundtrack til Quentin Tarantino film, har han skabt sin egen unikke verden. Født med det borgerlige navn Robert Diggs, voksede han op på Staten Island og fik sin første smag af musikindustrien da han under navnet Prince Rakeem udsendte fiasko-EP'en "Ooh I Love You Rakeem" på Tommy Boy i 1992. Efterfølgende ændrede han navn til RZA - en omskrivning af razor - og samlede det vi kender som Wu-Tang Clan. Resten er, som man siger, historie. Actionspeax har fået mulighed for at lave et interview med mesteren selv. Eneste problem; interviewet skal foregå i Berlin og der er kun sat fem timer af fra flyet letter i Kastrup til turen går hjem igen.

Stress. Flyet var selvfølgelig forsinket! Det er knap landet i Berlins Tegel lufthavn før jeg med rekordfart iler til Hyatt Hotel og ankommer lige før mit interview skal begynde. En tysk pladeselskabsdame råber et par kommandoer i sit head-set og sender mig med elevator op til interview-salonen, der naturligvis ligger på 7. sal aka "executive floor". Jeg bliver smidt i en lænestol og får et sekund til at chille. Tysk MTV TRL sætter udstyr op ved siden af, og jeg tror egentlig jeg har god tid, men før jeg kan nå at tænke "Ruler Zig Zag Zig Allah" sidder RZA foran mig og spørger som det mest selvfølgelige i verden: "What's good man, why you ain't bring no chess-board?" Nej, jeg har desværre ikke noget skakbræt med, så vi får ikke løst "The Mystery of Chess-Boxing", men lad spillet begynde.

ENTER THE WU-TANG

Hvorfra kom inspirationen til Wu-Tang Clan og at samle alle de forskellige rappere, hvilket var uhørt dengang?

- Jeg fik meget af min inspiration fra kung-fu film. Når jeg ser kung-fu film ser jeg broderskab. Andre mennesker ser nok filmene anderledes, men når jeg ser "Five Shaolin Masters", hvor alle kæmper for samme sag, men to eller tre af dem dør i den store kampscene, inspirerer det mig. En anden stor inspirationskilde, som jeg ikke tror jeg har nævnt offentligt før, er "Godfather" trilogien, specielt de to første film. Jeg synes den måde Vito Corleone håndterer sine affærer og måden han opfører sig på er fantastisk. Jeg prøver også at have respekt for mine venner, men når det er tid til at være hård er jeg hård. Men jeg vil helst undgå at flippe ud, og skabe smukke venskaber og forretninger i stedet.

Det er alligevel underligt, hvordan alle i Wu-Tang kan komme fra samme sted og være så dygtige, ligesom Beatles, der også var barndomsvenner...

- Mange siger også at der må være noget i Staten Island eftersom vi allesammen kommer fra de her små nabolag, men somme tider klikker tingene bare. Engang var jeg nok den bedste rapper på Staten Island, så jeg ville samle alle de bedste rappere jeg kendte personligt. GZA er min fætter, og han lærte mig faktisk om at rappe. Hvis du spurgte mig dengang hvem den bedste MC i hele verden var, ville jeg svare GZA. Han lærte mig at rappe, og jeg lærte det videre til Ol' Dirty, så det var de første tre medlemmer.

Jeg vidste Method Man var utroligt dygtig og det samme med Raekwon, så de skulle være med. Ghostface Killah boede sammen med mig, så selvfølgelig skulle han med.

Det hele udsprang fra de kassettebånd vi lavede og solgte i firserne. Hvis du spurgte Method Man, hvor han har sin stil fra, ville han svare at de bånd var hans inspiration. U-God boede sammen med Meth og var en dygtig human beatbox og derfor kom han med. Den eneste rapper, der burde have været med som ikke kom med var Cappadonna. Han var i fængsel da vi indspillede det første album. Han lavede bånd på samme tid som os i gamle dage, det er det han rapper om på "Winter Warz", hvor han faktisk disser Method Man, hehe.

Hvordan gik I fra at have idéen om Wu-Tang til faktisk at indspille albummet?

- Da jeg vidste det var tid til at vise verden Wu-Tang, var jeg faktisk sur på verden. Jeg var sur på Tommy Boy Records fordi de droppede mig til fordel for House of Pain og jeg havde bare lyst til at samle mit crew og fucke alle op. Jeg havde haft diskussioner med en masse rappere som fx KRS-One, Rakim og Kool G Rap. Jeg kendte A Tribe og gik på samme skole som Busta Rhymes. Men jeg følte vi var bedre. Jeg mente GZA var bedre end Big Daddy Kane, men de var begge på Cold Chillin' Records, og de droppede GZA. Det er derfor hele det første album handler om at være sur på verden, og jeg skriger: "Bring the ruckus, bring the motherfucking ruckus" og "Wu-Tang killer bees, we're on a swarm!" Alle havde det på den måde, og det var det der gjorde albummet så sammenhængende.

Da jeg først hørte "36 Chambers" kunne jeg selvfølgelig høre I var vrede, men mange af referencerne til kung-fu og religion forstod jeg ikke, vidste du at det ville være vanskeligt for fans at forstå det hele?

- Jeg tror der var mange, der ikke forstod det i begyndelsen. Selv mange medlemmer i Wu-Tang forstod ikke det hele. Jeg er ældre end de fleste af dem, så jeg har haft andre oplevelser og som jeg nævnte, har jeg nok en anden forståelse af kung-fu film. Jeg vidste Wu-Tang betød den bedste sværd-stil og jeg vidste Clan betød familie. I Bibelen står der at når Jesus talte, kom der et tveægget sværd ud af hans mund. Selvfølgelig kan der ikke komme et sværd ud af et menneskes mund, men tungen har form som et sværd, og derfor brugte jeg Wu-Tang som symbol for måden vi rappede på - den bedste stil. Jeg var også inspireret af japanske samuraier, og derfor samplede jeg "Shogun Assassin" på GZA's "Liquid Swords". GZA's stil minder om en shogun (RZA skærer hurtigt gennem luften med hænderne), one cut you're dead! Wu-Tang stilen er mere vild (RZA bevæger hænderne i cirkler), ligesom den måde Method Man rapper. Jeg forklarede dem om Wu-Tang sværdstilen og om at "Clan" betyder familie, men de kendte ikke alle principperne. Efterhånden fik alle forståelse for det, så nu er det ikke kun mig, der bidrager med idéer.

Jeg tænkte faktisk på dig som skaberen af Wu-Tang, da jeg hørte det nye album og du siger: "I'm the Lord of the Wu-Tang sword, you know what that mean..."

- "The same way JR Tolkien is the Lord of the Rings". Præcis, det var sådan det var dengang.

BRODERSKAB OG BUSINESS

Og så er vi fremme ved "8 Diagrams" da RZA's telefon afbryder os. Han skal have en ny t-shirt, og er blevet nødt til at sende sin kone ud i Berlin efter den. Der er ikke tid til sightseeing, han skal lave 12 interviews i dag, og dagen før lavede han dobbelt så mange i London. Inden interviewet er jeg blevet briefet om, at han dagen før følte et spørgsmål om Ol' Dirty Bastard var blevet lidt for personligt, hvilket resulterede i RZA udvandrede. Intet tyder på det samme vil ske i dag, han kommanderer lidt med pladeselskabspigerne, så de ikke glemmer hvem stjernen er, men i forhold til den hektiske tidsplan, er han utroligt afslappet. Han virker oprigtigt interesseret i at sætte mig ind i sin verden, og munden løber på ham lige meget hvilket emne han får, og da han får mulighed for at snakke business, er han slet ikke til at stoppe.

Wu-Tang's Killer Bees sværmer igen, og det nye album er på vej ud i forretningerne, hvordan er det blevet til?

- I december 2006 mødtes jeg med min gamle ven Steve Rifkin, den tidligere ejer af Loud Records, der nu har SRC Music Group som "8 Diagrams" udkommer på. Vi snakker om forretning, og han spørger mig hvorfor vi aldrig lavede et nyt Wu-Tang album.

“Da jeg vidste det var tid til at vise verden Wu-Tang, var jeg faktisk sur på verden. Jeg var sur på Tommy Boy Records fordi de droppede mig til fordel for House of Pain og jeg havde bare lyst til at samle mit crew og fucke alle op” - RZA

Vi havde turneret I 2004 på Rock The Bells tour med ODB i lineuppet og det hele, og alle vores fans efterspurgte et nyt album dengang, men vi fik aldrig lavet et. Steve Rifkin siger han gerne vil være med til at lave albummet, og finansiere det. Han er lige den slags executive producer vi har brug for, for han giver os altid fuld kontrol over musikken. Jeg tog tilbudet med til Wu-Tang og spugte dem om de ville lave et Wu-Tang album med Steve Rifkin som bagmand, og forskellige medlemmer svarer; ”Yeah, okay”, og til sidst har alle sagt ja. Nogle har gjort det af finansielle grunde, men jeg glemmer aldrig hvad Inspectah Deck svarede. Han sagde: “Jeg er med på det, hvis musikken er god”, og det er den rigtige attitude. U-God sagde senere det samme. Så jeg lagde en plan om at gå i studiet i april, maj og juni. Vi kom sent fra start fordi Method Man skulle afslutte en solo-turne, og det betød vi ikke lavede noget i april. Vi indspillede i maj, tog på turne, indspillede lidt mere sommeren over, tog på turne igen, og i september begyndte jeg at mixe pladen. Jeg tog til Canada for at afslutte projektet og derefter blev det masteret i Los Angeles. Det er hele forløbet.

Musikmæssigt, hvordan skruede du så albummet sammen, og hvad betyder titlen “8 Diagrams”?

- “8 Diagrams” var en af de film Ghostface og mig plejede at se sammen tit. Det er filmen der inspirerede mig til at lave en stor gruppe, for først var Wu-Tang bare mig og Ghostface. Broderskabet og idéen om “strength in numbers” inspirerede mig, selvom alle dør i de film bortset fra et par stykker. Men lige siden vi lavede “36 Chambers” har jeg haft lyst til at lave et album, der hed ”8 Diagrams”. Før vi overhovedet havde indspillet noget, vidste jeg det skulle være albumtitlen. De andre sagde; “Okay-okay” men de vidste ikke hvad jeg havde i ærmet, og at jeg ville vise broderskabet på albummet. I forhold til hvem der er med på hvilke numre, har jeg bestemte idéer på forhånd. Fx vidste jeg at Method Man skulle være med på ”Wolves”. Andre gange er folk bare i studiet og hopper med på et nummer. Sådan var det med Raekwon på “Gun Will Go”, han begyndte bare at rime, og var fantastisk.
På “The Heart Gently Weeps” vidste jeg at jeg ville have Ghostface og Raekwon med og også Method Man, men jeg ville ikke have mere end otte takter fra Meth. GZA indspillede faktisk et vers til nummeret uden jeg var i studiet med ham. Jeg sagde bare “Hey, tusind tak, det sætter jeg pris på”, men jeg vidste allerede da, at han ikke skulle være med på nummeret, for det passer ikke til hans personlighed. Til gengæld vidste jeg at vi behøvede ham på “Stick Me For My Riches”, men han manglede stadig, da jeg skulle til at mixe pladen i Canada. Han blev nødt til at flyve derop og indspille det, for at alting kunne passe sammen, og det gjorde han.

Steve Rifkin var også bag det første Wu-Tang album. Minder processen om dengang I indspillede det eller er alting anderledes nu?

- Det minder meget om dengang. Steve Rifkin er for eksempel først for nylig gået tilbage til sin gamle forretningspartner, og de advokater vi brugte dengang havde jeg egentlig droppet, men de var lige begyndt at arbejde med min bror og Wu-Tang Corporation igen. På en måde var det et eventyr at samarbejde på denne måde, fordi alting mindede mig om, da vi fik hiphoppen ind i forretningsverdenen. Før os var der ikke store albumaftaler, tøjmærker og den slags. Vi startede den synergi med forretningsverdenen og vi fik forretningsmænd til at gå ind i hiphop, på en måde der hjalp kunstnerne til at få flere penge. Hvis alt går som jeg håber, kan dette give nyt liv til hiphop i forretningsverdenen; ikke pop-hiphop, men hardcore hiphop. En fyr som George Michael kan lave en Coca-Cola reklame uden det betyder noget, men når du ser en hardcore hiphop-gruppe, der ikke er gået på kompromis i sådan en reklame, gør det en forskel. Jeg tror det vil gøre en forskel hvis fans køber dette album, det vil hjælpe hiphop.

Synes du, at du er anerkendt for dine businessevner, og det du har gjort for hiphop i forretningsverdenen eller har andre selskabschefer taget spotlightet?

- Haha, det ved jeg faktisk ikke, og jeg tænker heller ikke så meget på det. Nogle anerkender mig og andre gør ikke... Men jeg kan fortælle, at en fyr som Jay-Z, der anses for at være en af de største forretningsmænd i hiphop anerkender mig. Da jeg hørte hans ”Blueprint” album, ville jeg ønske ham tillykke med det gode album, så jeg ringede til radiostationen Hot 97, da han var gæst. Så sagde han: ”Vent lidt RZA, det var faktisk dig der lavede det første blueprint for hiphop, det var dig, der skabte fundamentet”. Det synes jeg er respektfuldt, men de behøver jo ikke sige hele tiden, hvad de synes om mig. En person som Kanye giver respekt til Wu-Tang og RZA-produktioner har inspireret ham, men han kan jo ikke sige det samme hele tiden. Mit liv er også inspireret af Isaac Hayes, Stevie Wonder og James Brown, men nu er det mit eget liv, og jeg må leve det selv.

Er det meget anderledes når du laver musik med folk uden for Wu-Tang Clan? Skal de tilpasse sig din stil, eller giver du dem bare hvad de vil have?

- Det er ret forskelligt. En masse kender mit navn fra mit arbejde, og jeg har fans af forskellige dele af mit arbejde. Nogle vil måske have noget, der minder om det jeg lavede til ”Ghost Dog”, fordi de kender mig derfra, mens andre vil have noget der minder om Method Man’s første soloalbum, som i øvrigt vandt en Grammy. Da jeg lavede ODB’s første album var mange imponerede over, hvor simpelt og råt jeg kan producere. Engang ringede Bono til mig for at starte et samarbejde, hvilket jeg selvfølgelig var beæret over. Men han ville arbejde med mig, på grund af det uortodokse shit jeg laver, samt min evne til at være fucking anderledes og succesrig. Det er bedre end at være fucking anderledes uden at være succesrig, haha.

"That's it! Jeg stopper turneen og skrider væk fra jer. I forstår det ikke. Vi er på toppen af verden, og I gider ikke engang tage jer sammen" - RZA

WU-TANG FOREVER?

Det er er bestemt ikke uden kontroverser, at Wu-Tang Clan er blevet samlet igen. U-God har lige sagsøgt Wu-Tang Corporations for $ 170.000 i ubetalte royalties, selvom RZA siger han er med på det nye album for musikkens skyld. Både Raekwon og Ghostface har også offentligt været ude og kritisere måden RZA har håndteret indspilningen af det nye album, og selv Method Man, der engang rappede: "What RZA put together, let no man take ashunder", har tvivlet offentligt på, at der kommer flere Wu-Tang Clan album. Der er ingen tvivl om, at RZA har, undskyld udtrykket, ridser i lakken, i forhold til hvor ligeligt pengene er blevet fordelt mellem Wu-Tang medlemmerne, og hans egenrådighed i forhold til musikken, har givet ham mange kritikere. Alligevel er det tvivlsomt om der overhovedet ville have været en Wu-Tang Clan uden RZA. Vi slutter interviewet hjemme i Danmark, nemlig med historien om dengang Wu-Tang Clan spillede til Roskilde i 2005 og dengang de ikke spillede i 1997.

Læserne i Danmark vil sikkert gerne vide om du husker noget særligt fra Wu Tang Clans optræden til Roskilde Festival i 2005?
- Jeg kan huske, at det var en kæmpestor udendørsscene, og at vi alle sammen gav alt hvad vi havde. Jeg elsker at spille i Tyskland og Danmark og alle de lande. Vi kommer fra Park Hill, Staten Island, og er tidligere kriminelle, der ikke engang bestod high school, men nu bliver vi accepteret på grund af musikken vi laver - det er smukt.

Helt tilbage i 1997 skulle I spille på samme festival, men det skete aldrig, kan du huske hvorfor?
- Hmmm, jeg tror det var da vi lige havde turneret med Rage Against The Machine. Nogle af medlemmerne udeblev fra bestemte shows, tog stoffer, og havde personlige problemer. Jeg blev nødt til at stoppe det hele. Jeg glemmer aldrig, da jeg stod på den tour-bus, kaldte alle sammen og skreg: "That's it! Jeg stopper turneen og skrider væk fra jer. I forstår det ikke. Vi er på toppen af verden, og I gider ikke engang tage jer sammen". Det var det samme med Wu-Tang huset som vi købte. Det blev til en fucking festhytte. Der var ingen der gjorde rent eller noget. Jeg havde brugt mange penge på det, så jeg gav alle de andre deres indskud tilbage og overtog det selv. Det skuffede mig virkelig. Det er pinligt når vi står på scenen foran 30.000 unger, og der kun er fem af os til stede. Selv nu, når der står Wu-Tang Clan - så skal det være os alle sammen! Hvis RZA ikke er der, så lad være med at skrive Wu-Tang optræder. Hvis Method Man ikke er der, så lad være at skrive Wu-Tang. Vi skal alle sammen være der, før du kan kalde det Wu-Tang Clan!

Tiden er gået. Faktisk fik jeg fem minutter for meget, hvilket tydeligt ikke huer Plattenfirma-pigerne. Med tysk effektivitet bliver RZA sendt i make-up før han skal i TRL, men jeg når lige at stikke ham en stak Actionspeax magasiner i hånden. Han er særligt imponeret af, at vi har haft Redman på forsiden; "He's like a cousin of Wu-Tang" erklærer han stolt, før han lover at hele Clanen kommer til Europa til sommer. Så er det ellers tilbage til lufthavnen i ekspresfart, mens jeg kværner et par Currywurst, og flyver hjem til Danmark igen.

I perioden efter interviewet er det broderskab, som RZA fortalte om sat på en alvorlig prøve. "8 Diagrams" er ikke blevet den store salgsmæssige succes, og for tiden turnerer Wu-Tang Clan - uden RZA. Det bliver spændende at se om gruppen til trods for de mange egoer igen kan samles, eller om dette virkelig er det sidste kapitel i sagaen om Wu-Tang.

RZA: UDVALGTE ALBUMS

Wu-Tang Clan: "Enter the Wu-Tang (36 Chambers)" (1993)
Debuten fra soldaterne fra Shaolin. Med kung-fu spark, ghettoslang og sindssyg attitude skabte RZA og resten af crewet en unik oplevelse, hjulpet af singler som "Cream", "Protect Ya Neck" og "Method Man". Albummet står med sin hårde, upolerede lyd blandet med smukke soulsamples, som en klassiker i eastcoast hiphop.

Gravediggaz: "6 Feet Deep/Niggamortis" (1994)
Debuten fra den horrorcore gruppe, der udover RZA tæller produceren Prince Paul samt rapperne Too Poetic og Frukwan. Referencer til skrækfilm og en kulsort humor gør albummet dystert, skræmmende men også spændende. Specielt "1-800-Suicide", der nærmest er en instruktion i selvmord, fik megen opmærksomhed da pladen kom ud.

Wu-Tang Clan: "Wu-Tang Forever" (1997)
Dobbelt-albummet, der skulle følge op på den solosucces Clan-medlemmerne havde nydt. RZA var gået over til en mere poleret, synthesizer-orienteret producerstil med få samples, der blev mødt med kritik. Fællesnumre som "Triumph" og "Reunited" faldt i god jord hos fanbasen, men den store mængde af numre virkede overvældende.

Gravediggaz: "The Pick, the Sickle and the Shovel" (1997)
Albummet indeholder langt færre skits og horrorfilm-stumper, men har stadig en dyster stemning. Teksterne er fokuseret omkring personlige tragedier og RZA lader Too Poetic og Frukwan stå for store dele af produktionen. Det kan minde noget om "Wu-Tang Forever" og skulle efter sigende være indspillet samtidigt. Albummet gæstes af en purung Kelis.

Bobby Digital: "In Stereo" (1998)
Reelt RZA's solodebut bygget op omkring hans vilde, sexhungrende alias Bobby Digital. Albummet er fyldt med referencer til spion- og pornofilm fra 70'erne. Numre som "B.O.B.B.Y." og "Terrorist" bliver godt modtaget, men der er ikke så stærke omkvæd som på Wu-Tangs album. Mange af Wu-rapperne samt medlemmer fra Sunz of Man og Killarmy gæster.

RZA: "Ghost Dog – The Way Of The Samurai" (1999)
RZA leverer musikken til Jim Jarmusch filmen om en afroamerikansk samurai. Der er store instrumentale højdepunkter, hvor sammenspillet mellem det melodiske og kaotiske går op i en højere enhed. Der er gæsteoptræden fra bl.a. Kool G Rap og Jeru The Damaja, men det mest interessante er når RZA får musikken til at smelte sammen med citater fra filmen.

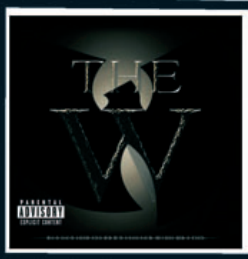

Wu-Tang Clan: "The W" (2000)
Det første album, der byder på gæsteoptrædener fra kunstnere udenfor Wu-Tang som Snoop Dogg og Junior Reid. Albummet trækker både på en moderne hiphop-lyd med tydelig indflydelse fra soul og reggae. Lyden var fyldt med kontraster, fra den afslappede "I Can't Go To Sleep" til det hæsblæsende "Gravel Pit".

Bobby Digital: "Digital Bullet" (2001)
Det andet album under Bobby Digital aliaset, og et mere afslappet og dansevenligt album. Nummeret "La Rhumba" med sydamerikansk inspiration, bliver albummets største hit. RZA rapper stadig om sex og drugs og får sågar en R&B-lyd ind over nogle af numrene. Blandt andre arbejder han sammen med Force MD's, en old school gruppe fra Staten Island.

Wu-Tang Clan: "Iron Flag" (2001)
Dele af albummet blev indspillet samtidig med "The W", men har en mere hiphop-orienteret lyd. RZA bruger for første gang andre producere end sig selv og Wu-Tangs egne. Numre som "Rules" med referencer til 9/11 og kritik af George Bush markerer et stilskifte for gruppen. Albummet udkommer i perioden hvor gruppens pladeselskab lukker og bliver ingen salgssucces.

RZA: "The World According to RZA" (2003)
Et kompilationsalbum, hvor RZA arbejder sammen med kunstnere fra hele verden. RZA står her primært for produktionen og lader rapperne tale for sig selv på forskellige sprog. Interessant nok kommer artisterne på de første numre fra Skandinavien, men der er ingen danskere i blandt. Ellers er der særligt flotte bidrag fra franske Saian Supa Crew og Iam.

RZA: "Birth of a Prince" (2003)
Det første album RZA udgiver under sit eget navn, og samtidig det med færrest gæster på, af hans hidtidige udgivelser. RZA benytter lejligheden til at vise sig fra sin lyrisk bedste side, og selvom han somme tider falder tilbage i rollen som super-alfonsen Bobby, er der mere dybde end tidligere. "We Pop" bliver det største hit.

The RZA presents "Afro Samurai" (2007)
Med enormt mikrofonhår kæmper Afro Samurai sig gennem sværdsvingende modstandere i fremtidens Japan. Sjældent har en tegnefilm passet så perfekt til RZA, og det er da også ham, der står for soundtracket til anime-succesen. Med gæster som Big Daddy Kane og Q-Tip skaber han funk, der lyder som Østens svar på Blaxploitation.

Wu-Tang Clan: "8 Diagrams" (2007)
Det nye album, og det der peger i flest forskellige retninger. Indflydelsen fra RZA's filmmusik er tydelig, og albummet har en langt mere akustisk lyd end hidtil. Ghostface Killah holder sin optræden på et minimum, men gæster dog blandt andet førstesinglen "The Heart Gently Weeps" et cover af en Beatles klassiker. Albummet afsluttes med et gammelt, uudgivet nummer med Method Man og Ol' Dirty, der kan betyde et sidste farvel fra Wu-Tang Clan.

Guf til din fladskærm og popkorn til din underholdning

Der er tv-fladskærme over det hele og i takt med deres fremmarch på markedet er der også et stigende fokus på det udstyr som er med til at sikre den optimale hjemmeunderholdning. Actionspeax har set nærmere på noget af det lækre hjemmeudstyr...

LILLE, RUND OG BLU-RAY

Der er på det nærmeste gået sport i at gøre mere ud af designet når det kommer til det digitale isenkram. Og der er producenter der igen og igen overrasker med deres innovative design. Sonys VAIO TP25 Home Theater PC er er et glimrende eksempel på både stil og muligheder. Med plads til 50 timers HD-optagelser på den 500 GB store harddisk, afspilning af Blu-ray, internet-baseret tv, to tv-tuners - så du kan optage en ting og se en anden, er der tale om et tag-selv-bord af muligheder. Windows Media Center er indbygget i Vaio TP og Windows Vista Home er præinstalleret ved købet. Den er baseret på en Core 2 Duo 2,1 GHz og har derfor også indbygget trådløst LAN så man kan bladre emails eller surfe rundt på YouTube, hvis man ikke gider se på de mange genudsendelser. På www.sonystyle.com kan der læses mere om den designmæssige perle - samme sted er den set til $ 3.000.

LOGITECH HARMONY ONE

Det har nu i længere tid været en dårlig undskyldning når man har brokket sig over mængden af fjernbetjeninger i privaten. Indrømmet at det længe har stået på med at finde den perfekte løsning til mandens bedste ven. Men vi er nu ved at være der hvor vi bør være, og det er med Harmony One - en blanding af Harmony 1000 og Harmony Remote 885. Med et forbedret ergonomisk design og et nyt layout af knapper og funktioner, er Harmony One både blevet mere intuitiv og funktionsdygtig. Den nye touch-skærm er blevet større og mere lysstærk og gennemgående er opsætningen af de forskellige modtagere, det være sig anlæg, tv og dvd-afspiller, blevet meget nemmere. Komponentdatabasen til Harmony One indeholder oplysninger om mere end 175.000 komponenter fra cirka 5000 producenter, lige fra HD-fjernsyn over harddisk- og videobåndoptagere til lysdæmpere. Og databasen opdateres hele tiden så fjernbetjeningen aldrig bliver forældet. Den sluttes blot til computerens USB-port hvorefter den automatisk opdateres. Den står til 1.499 kroner og vil du vide mere om den elegante alle-i-én fjernbetjening, så kan du bladre hen på www.logitech.dk

STYR DET HELE MED TOMMELTOTTEN

Ja, og nu vi sidder godt tilbagelænet, så er Logitech også på banen med et diNovo Mini, som nok må antages at være det perfekte supplement til HDPC eller det som de fleste familier er begyndt på, nemlig at forbinde deres computer med kigkassen. Det nødvendige styringsgrej, tastatur og mus, har altid været en torn i øjet på den minimalistiske vision og her kommer diNovo Mini alle dem til undsætning der gerne vil holde stilen i deres stuer omkring stuealteret.
Med udbredelsen af Windows Media Center, er diNovo som skabt til at navigere rundt i mediemenuerne. Ud over at være ret lækker, så er designet af funktionstasterne også intuitiv og den indbyggede ClickPad kan både bruges til at pege og klikke med og som retningstast. Bagbelysningen kan både være orange og grøn, og er nok til at du sagtens kan sidde og taste små beskeder. Den er kompatibel med PS3, men har man en XBOX360 eller en Mac så er der ingen dækning.
Vejledende udsalgspris ligger på cirka 1.200,- kroner - klik ind på www.logitech.dk og læs mere om hvordan du kan forkæle dit fladskærms-tv og dit mediecenter.

WESC TIMBUKTU OBOE

Tøjmærket WESC har lanceret en kollektion af høretelefoner, og som det er gældende med tøjet er det udseendet der er i højsædet. Det er ungt, street og stilet på en gang. Actionspeax fik fat i rapperen Timbuktu's model kaldet "Oboe". Modellen er belagt med guldfarve, og har den lækre detalje, at have Timbuktu's signatur trykt på siden. "Oboe" er fleksible, og kan nemt indstilles til din hovedform så den passer. Der er lavet en lækker detalje ved ledningen, så man kan forlænge den alt efter behov. Musikmæssigt egner de sig til stort set alt, og er blevet testet på alt lige fra hiphop til techno. Der er en lækker balancegang imellem bas-frekvens og musikalske rytmer. Uanset om man er mand, kvinde, foretrækker jakkesæt eller streetwear, så passer modellen til næsten alt. WESC høretelefoner har det hele, hvis du kan lide at se fly ud - på en street måde - og samtidig have god lyd i ørerne. Hold også øje med de mange andre spændende modeller, der er på vej ud på markedet. Vejledende udsalgspris 499,- kroner. Hop ind på www.wesc.com og lur.

På CES 2008 i Las Vegas, USA, der er en af årets store begivenheder inden for elektronik, var der blandt andet fokus på en række spændende løsninger til privaten, helbredet og globetrotteren...

STIK DIT GOLF LAUNCH PAD-SÆT I USB'EN!

Du tee'er op i balsalen, beder din caddie om at række dig en driver. Stille og roligt positionerer du dig og lader armene, svinget og golfkøllen klare resten... Kling - og bolden? Ja, den kan du se efter inden i tv-billedet, eller måske nok mere nøjagtigt, det medfølgende softwareprogram, der simulerer golfbane.
Golf Launch Pad måler alt på det gennemførte slag, hastighed på svinget, vinkel samt retning og oversætter kuglens vej ind i det digitale univers og EA Sports Tiger Woods PGA Tour software. Og er der ikke plads til at øve svinget i stuen så kan man justere softwaren så fx den lidt kortere 8'er kommer til at virke som en 2'er - genialt, men i længden nok ikke så praktisk. Er der lavt til loftet derhjemme, så glem det!
Golfkuglen sidder på en snor forbundet til en finkalibreret akse. Og begravet i det medfølgende græs sidder de små sensorer der måler slaget. Den perfekte start på ni huller, hvis vejret ikke holder til det udendørs.
Sættet er set til ca. 1.200 kroner hos www.shoplTonline.dk, men husk at det er et stykke digitalt legetøj og derfor nok ikke altid helt nøjagtigt. Men vil du gå Tiger Woods i bedene, så er det måske et godt sted at starte.
Læs mere på www.electricspin.com

SPOT EN FORSVUNDET

Kan vi ikke få nok overvågning, så er der godt nyt til de paranoide. SPOT har nemlig lanceret deres lille, orange SPOT Satellit Messenger. Den lille orange plasticdims er nemlig det ultimative sikkerhedsudstyr, hvis man vil være sikker på at blive fundet. SPOT bruger nemlig et GPS satellit-netværk til at opsnappe GPS-koordinaterne, hvorefter den sender disse videre til GEOS International Emergency Response Center. Herfra advares diverse alarmcentraler med et opkald og pårørende og venner med en sms eller email med et link til ejerens sidste placering på Google Maps. Hvis aktiveret, sender den hver tiende minut de eksakte GPS-koordinater til en speciel SPOT webside. Og har man adgang, kan man følge ejerens SPOT-rute via Google Maps - ret smart.
Den kan om kort tid anskaffes i Europa, men indtil videre skal den købes i USA og koster $ 170. Men den er ifølge producenten fuld funktionsdygtig i Europa. Læs mere på www.findmespot.com

Og den har allerede liv på samvittigheden - reddede liv vel at mærke! Senest var det Mike Brad der den 9. januar nåede at aktivere sin SPOT før han kollapsede i minus 30 grader i en særdeles øde flække i Alaska. En helikopter fik ham bragt til hospitalet, hvor han kort tid efter kom i bedring.

HÅNDFRI UNDERVANDSFOTOGRAFI

En af de mange begivenheder vi blandt andet kan se frem til i 2008 er den 22. Bond-film, der mod slutningen af året vil rulle hen over de fleste af verdens biografrærreder. Og skal man nu være på forkant med begivenhederne og derfor nemt kunne komme på en mindre mission under vandet, så har Liquid Image præcis hvad du skal bruge. Som plukket ud af Q's skattekiste har Liquid Image begået en dykkermaske med indbygget digitalkamera på fem megapixel. Man sigter efter krydset på indersiden af brilleglasset og skyder løs. Og der kan både optages film og man kan knipse alle de billeder man vil, alt efter hvor store Micro SD-kort man har råd til at købe. Et indvendigt LED viser om man har kamera- eller videofunktionen slået til. Og da kameraet er monteret på dykkermasken, behøver man ikke svømme rundt med det i hånden, hvilket giver mere bevægelsesfrihed når man befinder sig i det våde element og skal forsvare sig mod andre undervandsspioner. Når man kommer hjem kan man hurtigt overføre billeder eller film via det medfølgende software og USB-kabel.
Læs mere om Q's favorit på www.liquidimageco.com. Dykkermasken med indbygget kamera kommer til Danmark i løbet af sommeren. Den findes i en 3.1 ($ 79) og 5 megapixel udgave ($ 99).

ACTIONGADGETS

De sidste par måneders digitale og mindre digitale overraskelser

Her har vi set nærmere på nogle af de kommende mobiltelefoner samt et par sjove gadgets med øje for sommer og dansende underholdning...

EN VANDTÆT OTTERBOX

Hvor tit er det lige man ikke tager sine elektroniske dingenoter med på stranden? Ofte - de kan blive stjålet, ødelagt af sandkorn, men vigtigst af alt - man kan ikke bade med dem!
Men er man den heldige ejer af en iPOD, så er der ingen undskyldninger. Otterbox har til iPOD'en lavet to typer etuier - Defender og Amor, hvor sidstnævnte model er vandtæt med en patenteret membran der forhindrer vandet i at trænge ind til pod'en. Den er testet i en halv time på cirka 90 meters dybde - så man kan godt have den med på svømmeturen. Selve etuiet er hermetisk lukket og beskytter derfor også pod'en mod sand og andre former for uheldig indtrængen. Inde i selve etuiet kan pod'en nyde en ganske beskyttet tilværelse i en stødabsorberende gummiform. Også udvendigt er etuiets hjørner beklædt med gummi, så taber man den, er der meget store chancer for at den forsat virker når man samler den op igen. Du kan læse mere om Otterbox etuierne på www.otterbox.com. Og de findes i mange afskygninger og størrelser også til iPhone, så du er næsten sikker på ikke at gå forgæves. Priserne ligger på omkring 250-350 kroner.

MULTIMEDIE FRA XPERIA X1

Lyder frækt og er det også. En ny serie mobilos fra Sony Ericsson hvor X1 er den første. Det handler om en slidemobil med en 3" skærm der kan betjenes enten via det fulde qwerty-tastatur, den trykfølsomme skærm, et optisk joystick eller en 4-vejs tast. Selve skærmbilledet står knivskarpt og den 400 MB store hukommelse kan suppleres op med et Mikro-SD-kort på op til 8 GB. Et kamera på 3,2 megapixel, bluetooth, HSUPA, HSDPA eller turbo 3G, Wi-Fi, FM-radio, 3D-spil gør denne telefon til en sværvægter og prisen er nok også derefter. Vi skal nok regne med at se den på det danske markedet i andet halvår af 2008. Selve modellen er 11 cm lang og udført i et stilfuldt design fyldt med gode detaljer som bl.a. metaltasterne på tastaturet, et lækkert design og en nem overgang fra mobiltelefon til multimedieunderholdning via det slidertastatur den er udstyret med. Der kan læses mere om den lille multikunstner på www.sonyericsson.dk

ANDERLEDES PORTEGE

Toshibas nye Portege G450 er en mobiltelefon der måske mere minder om en fjernkontrol til en massagelænestol. Men ikke desto mindre så er denne lidt anderledes telefon udstyret med hvad man kunne forvente sig af en moderne mobilos. Har du brug for adgang til nettet, så har den et G450 indbygget modem og kan som de fleste andre mobiltelefoner udstyret med modem forbindes til den bærbare computer og forbinde dig videre til internettet via HSDPA, 3G eller Edge. Der er indbygget 160 MB i telefonen og displayet består af en meget simpel OLED-skærm med blot en 96 x 39 pixel opløsning. Der er intet kamera, men den kan både afspille video og musik. Den vejer blot 56 gram og måler 98 x 36 x 16 mm (HxBxD) og burde derfor sagtens kunne ligge i en bukselomme uden at komme i vejen.
Prisen kan vi kun gætte os til og om den overhovedet kommer til Danmark er og bliver et helt andet spørgsmål. Lad os så bare glæde os på andres vegne, hvis den lander på deres hylder i stedet for på vores.

ROLLY FRA SONY

Rolly er hovedsagelig en MP3-afspiller med indbyggede højtalere. Den leveres med 2 GB hukommelse og kan levere cirka fem timers underholdning. Det er også muligt at streame musik til Rolly via en Bluetooth-forbindelse og som en stor ekstra detalje, så kan Rolly rent faktisk danse i takt til den musik den afspiller. Det foregår dels ved de to hjul som er monteret rundt om Rolly, men også de to runde arme i hver ende af Rolly, får den dansende MP3-afspiller til at bevæge sig rundt, når de foldes ud. Rolly afgiver også lyseffekter i takt til musikken og har omkring 700 farver i sit repertoire. Men i bund og grund kan den vel bedst beskrives som endnu en japansk robot med flair for dans og musik. Prøv at lede efter "Sony unveils Rolly audio player" på YouTube.com!
Der kan læses mere om fænomenet på www.sony.com og prisen tør vi først gisne om når den lander på markedet.

electronics

Timbuktu

www.wesc.com

Photo: Vincent Skoglund

wesc

WeAretheSuperlativeConspiracy

STREET ART ACTION

Billeder: Jonny Hefty

BACTERIA:
URBAN
SECTION
INFECTION.
ENIRO KTS
Racismefri By
CO2 WARNING
STANGTENNIS
WATCH
oeps
Som far altid sagde:
Stor kniv
lille
pik!!!!!
Tosedreng
Som far altid sagde:
KØBENHAVNS KOMMUNE HAR EN
BRED VIFTE AF UNGDOMSTILBUD
Af hjertet TAK
Knud Foldschack
EAT SHIT
SUCKERS!!!
THE FOLLOWING MORNING THE ENTIRE
MECH ARMY ASSEMBLED FOR THE FINAL
SHOWDOWN...
SKAL VI
VÆRE
ÆRESTER
MADS?
Husk at tænke lidt
på Irak (eller
Afrika)
På forhånd
TAK
HER OG NU
VÆR
OPMÆRKSOM
ACTIONSPEAX 43

LOC

Ord: Ann Nørd // Billeder: Tomack

FRA ABSINTH TIL ABSOLUTION

7 år efter "Dominologi", 5 år efter "Inkarneret" og 2 år efter "Cassiopeia" er Liam O'Connor klar med sit 4. album "Melankolia/XxxCouture". Han fik danskerne til at tælle ned til Skt. Patricks Day fordi den irske mærkedag er hans albumrelease dato.
Hungrende hiphopheads har stået klar ved foderbrættet i forventning om mere "Absinth", "Undskyld" eller "Frk. Escobar", men det er for nemt at lave en kopi af den gamle opskrift. Hvordan laver man også en "Drik din hjerne ud" part 2, når det eneste man bestiller i baren er vand?

LOC er kommet videre og musikken rykker med. Præcist *hvor* langt det hele har bevæget sig, gik op for folk da førstesinglen "XxxCouture" detonerede med sin synthede reference til "Money For Nothing". En hel generation efter Dire Straits klassikeren, er der stadig to segregerede folkefærd på hver sin side af tv-skærmen når MTV pusher drømme og misundelse. LOC har i samme tidsperiode bevæget sig gennem glasset og set begge sider. Al det stjernestøv i champagnen og nøgne hud kastet i grams, har sikkert gjort ham både trist og opstemt. Melankoliderlig måske?
Det er nuancerne der gør hans følelser lette at relatere til, skidtsnakkeriet der giver ham kant, stemmen der giver ham autoritet og talentet der gør ham til ener. Dansk hiphop har kronet ham til konge, men han synker ikke ned i tronstolen og lader røven vokse. Mens hiphopperne hylder rapperen som deres regent, laver han et album der kunne være hans abdicering.

Jeg har hørt hvert track igen og igen, og regnet på hvilke dødssynder der passer med hvilke numre. Jeg har spandevis - ja containere fulde af spørgsmål, men jeg er ikke længere sikker på at jeg ønsker svarene. Bliver de for mange vil de æde eftertanken og grubleriet og dermed smadre vejen ind til pladens essens. Det er netop dobbelttydighederne der er labyrinten ind til melankolien. Hvert svar, hver nøgle man får, vil i sidste ende blive en lås mere man sætter på mellem sig selv og den virkelige oplevelse af "Melankolia/XxxCouture".
Men der er også en anden vej ind. En uden eftertanker: En instinktiv oplevelse der spejler de budskaber der måske, og måske ikke eksisterer mellem linjerne. Bare flyd med flowets strøm og bounce med de fjedrende beats. Ingen analyser og ikke så meget pis. Bare musik, men musik som du aldrig før har hørt det fra LOC. Især "XxxCouture" (produceret af Rune Rask og Lounge Lizzards) er nogle steder så rock-elektronisk at den ku' få en backpacker til at tage flugten hurtigere end man kan nå at stave til "Nephew".
Så har LOC dumpet hiphop eller boller han bare uden om med denne ene plade? Er han overhovedet hiphop mere? Og er han ligeså forvandlet som menneske, som sin musik?

"DE DER VIL SIGE AT DET HER OVERHOVEDET IKKE ER HIPHOP, ER DE SAMME SOM SIGER AT HIPHOP ER DØD"

Er "Melankolia/XxxCouture" hiphop?
- Nej... tjaa, det kommer jo an på hvordan du definerer hiphop. Det er jo stadig rap og hvad er hiphop? Man snakker jo også om fx Kraftwerk når man snakker om hiphop, og det er jo meget elektronisk. Vi har taget de ondeste og mest nedbarberede beats til den ene halvdel af pladen og den anden halvdel har været inspireret af fx hyphy, der er en reel subgenre af hiphop. Hiphop er jo ikke kun 90'er Dj-Premier-beats, men de der vil sige at "Melankolia/XxxCouture" overhovedet ikke er hiphop, er de samme som siger at hiphop er død. Hiphop er jo ikke død - det er bare dem der ikke kan rykke sig.

DUMT ER COOL

Hyphy er en musik- og danse subgenre indenfor hiphop. Den opstod i Oakland området i starten af 90'erne. En person bliver "hyphy" (udtales "hai-fi") når vedkommende opfører sig, eller danser overstadigt, hurtigt og åndssvagt. Folk der tilhører hyphy-bevægelsen beskriver denne opførsel som "Getting stupid" eller "Going dumb" og i modsætning til størstedelen af den amerikanske kultur hvor disse betegnelser ville opfattes som negative og fornærmende, opfattes det i hyphy med stolthed" (Oversat fra Wikipedia.com)

Det bliver hurtigt klart at LOCs foragt for KRS One og andre hiphop-prædikanter ikke har forandret sig. Han har en indædt modvilje mod bedrevidende og belærende typer, og i hans egen pressemeddelelse bliver det også understeget at den nye plade hverken er religiøs eller indeholder løftede pegefingre. Men LOC er stadig katolik og det skinner igennem i de mange referencer til Jomfru Maria, og den gigantiske tatovering af hende (og Jesus) på hans egen krop. Pladens sidste track "Bare En Pige" er historien om en ung kvinde der får foretaget abort, fordi graviditeten kommer på tværs af hendes udfarende fest-liv og modelstørrelse krop. Men er dét ikke en løftet pegefinger?
- Nææ, jeg beskriver bare dem der tilsidesætter deres krop - og måske spirende liv - for at løbe rundt i byen og se smarte ud. Jeg er ret sikker på at jeg rammer noget hos folk der har det sådan. Det er jo ikke for at sige at de ikke må; det er bare for at sige "hør her, det er fint; nu er du igen modelstørrelse"... Der er måske nok en snert af ironi. Punkt nummer 1: tag dig af dig selv. Du kan altid bekymre dig om alt andet bagefter. Det handler også lidt om, at folks syn på dig påvirkes af din opførsel.

Men hvad med det store billede? Jeg ved du respekterer fx Nik & Jay og synes de er med til at brede hiphop/rap-palletten, men er de ikke - med deres helt unge målgruppe - med til at skabe de idealer som du kommer tilbage på, med et track som "Bare En Pige"?
- Jamen, det mener jeg ikke er musikkens skyld. Det skyldes noget andet som jeg synes er virkelig væmmeligt og som er grunden til at pladens ene titel er triple X Couture. Når man hører ordet "couture" er det første man tænker på; mode. Og med X-rated tænker man på sex. Hvor den første del af pladen er tolket gennem den 8. dødssynd, melankoli, så er den anden del af pladen tolket gennem det forbrugerorienterede, hvor næsten alt handler om sex, om at være skide smart og hvordan vi alle sammen skal være anti-jantelov. Jeg synes tingene bliver kørt helt ud, og det er dét den ene side af pladen er tolket gennem: Alt det mest modbydelige og mest usmagelige jeg kan komme på, som jeg også selv rummer. I dag munder det meste ud i, at vi skal ud og føre os

frem og synes vi selv er lækre. Dét er det store billede. Så det er ikke musikken alene. Der findes jo næsten heller ingen reklamer hvor der ikke optræder et halvnøgent menneske, så jeg tror ikke at Nik & Jays opfordring til at ryste røv betyder så meget i det store billede. Jeg er ret sikker på at folk vil gøre og gå klædt som de vil, uanset om Nik & Jay er her, eller ej. Det handler også om hvordan du ser dine egne ting og hvem de appellerer til. Jeg har set små 10-11-årige knægte sammen med deres fædre til Niarn-koncerter, hvor de står og hører om snitter og den slags, og jeg er ret sikker på at forældrene har taget dem derind, fordi de er liberale omkring den slags ting, men hvis det var udviklingen i det jeg laver, ville jeg være nødt til at sætte en aldersgrænse på. Ligesom nogle stand-up komikere gør til deres shows.

"MAN ER ALDRIG BEDRE END NÅR MAN HAR NOGET AT KÆMPE FOR. HVIS MAN ER SAT, SÅ BEGYNDER MAN AT FØLGE EN OPSKRIFT"

Er du nødt til at have det dårligt for at kunne skrive?
- Den største inspiration til at skrive har jeg haft når jeg havde en problematik oppe i hovedet, og det bedste materiale jeg har lavet er kommet når jeg har været nødt til at presse mine egne grænser, træde over dem, udlevere mig selv og være ærlig. I de situationer har jeg lavet de numre jeg holder mest af. Det er ikke de ting der er blevet radiosingler og det er heller ikke nødvendigvis de tracks der bliver fremhævet mest i pressen, men det er samtidigt det jeg er mest glad for. Fx et nummer som "Ave Maria" fra "Cassiopeia" albummet. Det nummer betyder meget for mig, og min muse var, at den stak helt af inde i skallen da nummeret blev skrevet. På den måde synes jeg det mest reelle og det mest ægte er kommet frem på sit ømmeste punkt. Hvis man kan se dét i øjnene, jamen så er det en indrømmelse og det er jo fascinerende nok i sig selv. Jeg synes ikke jeg har ondt af mig selv på mine ting, jeg har bare valgt at fremstille tingene, selv når jeg er helt svag. Man er aldrig bedre end når man har noget at kæmpe for. Hvis man er sat, så begynder man at følge en opskrift.

Hvis du havde en knap du kunne trykke på og så ikke føle smerte, ville du så trykke på den?
- Det tror jeg på mange punkter jeg har. Jeg er blevet ret planløs omkring meget, men sådan er jeg blevet ved at være afklaret omkring nogle ting, og have taget nogle gevaldige ture i mit liv. Det har flyttet min smertetærskel. I dag skal der mere end frygten for sindssyge, nervemedicin eller besøg hos psykiateren til, før jeg begynder at blive urolig og føle mig sårbar. Så på den måde har jeg fået den her store gråzone hvor det hele er lidt lige meget, med mindre jeg fucker godt og grundigt op. Der er meget jeg ser og opfatter som normalt nu, og mit syn på tingene er også ret ufiltreret på pladen. Men fordi noget ikke virker forkert at sige, for mig, kan det jo godt virke stødende på andre. Det fortæller jo så bare hvor *deres* tærskel ligger.

Hvor egocentreret er du på en skala fra 1 til 10?
- 11! Jeg tror jeg er møg egocentreret fordi jeg altid vil sætte mig selv først. Medmindre man snakker ekstreme situationer, hvor jeg var nødt til at ofre mig selv for familie og venner, for så ville jeg selvfølgelig gøre det. Men i mit liv, min hverdag i musikbranchen og som tekstforfatter, der sætter jeg mig selv først. Jeg kan ikke se nogen grund til at torturere mig selv med alle mulige andre ting. Man skal tage sig af sig selv! Selv når man mister venner og det ene og andet på det, jamen så var det jo alligevel ikke folk der havde ens bedste interesse for øje.

På "Så Bizart" tracket siger du: "Du sku' få dig nogen haters, ja gør lige som mig / bare lad dem komme igen længere henne ad vejen" Hvad mener du med det?
- To ting. Den letteste måde at opnå status som superstar er ved at folk ikke bryder sig om dig. Det er hele den der "elsk mig/had mig" ting. Du kan bygge en hel karriere op på at folk hader dig. Det andet er, at være lidt ligeglad med det hele og bare lade dem komme igen. Cirka hver 2. år sker der et eller andet hvor folk hater helt vildt på dig.

Hvem kender du der har opbygget en karriere på at blive hadet?
- Det har jeg selv en lille smule - man skal jo have et modstykke. Niarn har til dels gjort det, og faktisk også Søren Strøm. De har ligesom fået folk smidt i hver sin lejr. Så har du én gruppe der godt kan lide ham her, og hader ham der, og omvendt i den anden gruppe. Jeg tænker at der godt måtte ske lidt mere..

"UPTI-VUPTI - DET ER ARROGANCE KOGT NED TIL ET UDTRYK"

Har The Benefits "Let's Get Physical" inspireret beatet til 'Sl!k' på "XxxCouture"?
- Næ, det tror jeg ikke, jeg kender ikke "Let's Get Physical", men som jeg forstod det, så hørte Rune Rask en demo som Tomace (grafiker på "Melankolia/XxxCouture") havde siddet og lavet. Der

"JEG ER RET SIKKER PÅ, AT SKULLE JEG SNAKKE MED MIG SELV I 2001, SÅ VILLE JEG SYNES JEG VAR ET FJOLS"

var en rytme som Rune fik lov at tage ud og lave et helt beat fra. Men siden da er nummeret lavet om 2 gange. Originalt var det til Suspekt og den gang var det meget mere hiphop, så vi måtte smide en ordentlig "OUUMMMMPHH" 808 tromme på og lægge et snap oven i, for at få det til at mashe lidt bedre op.
Jeg hører faktisk ikke vanvittig meget musik i de perioder hvor jeg arbejder med min egen musik og hvis jeg endelig gør, er det tit fordi en eller anden refererer til det. Her har Jan Hammer soundtracket til "Miami Vice" været lige så stor inspiration som hvis nogen gør mig opmærksom på den nye Lil' Wayne plade. Jeg har hverken radiokanaler eller musikanlæg derhjemme.

På "Upti-Vupti" siger du: "Vi laver ædelmetal af sammenpresset skidt" - hvad mener du med det?
- Det er når man tjener penge på at gøre det hele så overfladisk og usmagelig som den del af pladen blev, haha!
Men hvad betyder et udtryk som "Upti-vupti" anyway?
- Det er oprindeligt et Nik & Jay sample som jeg har taget fordi jeg synes det er det største eksempel på at sige noget dumsmart. Det er simpelthen SÅ tomt, at det er fedt! Hele det der "*Upti-Vupti, Martini i hånden og sko fra Gucci*" - makes NO sense! Der er ikke nogen grund i hele verden til at sige det! Det beskriver arrogance på et højt plan: *"Det skal jeg da op og sige fordi det er sådan jeg har det"*. Men hvad fanden betyder det? Det passer meget godt ind i hele den der penge-ting hvor folk går meget op i (LOC laver sin stemme om til en hæs, lys hashoman version): *"Homie jeg har solgt 2000 eksemplarer af mit mixtape!"* - "*Ja ja, men vi laver et par millioner: Upti-vupti*"... Det er arrogance kogt ned til ét udtryk. Det måtte vi bare bruge - også for at fucke lidt med folk.

Er du arrogant?
- Nej, men jeg tror tit jeg bliver opfattet sådan. Jeg er ikke verdens mest snakkesaglige overfor folk jeg ikke har noget ærinde med, eller ikke kender. Så er jeg sådan lidt "*Hej*" og vil godt lige lure hvordan personen er. Hvis jeg havde været ansat i Brugsen i stedet for det jeg laver nu, så havde folk ikke synes det var arrogant, men man skal jo helst kunne sige at jeg har sagt "*Ved du ikke hvem jeg er?*" eller at jeg er arrogant. Men jeg har ALDRIG sagt sådan til nogen! Ikke desto mindre har jeg hørt fra mindst ti forskellige personer, at det har jeg sagt til deres ven. Så har jeg det sådan: "Nå, jamen ok, det var da fedt... jeg har nemlig BRUG for at din ven ved hvem jeg er! Det har jeg *rigtig* meget brug for... mit liv står og falder med det!"

Føler du at dit liv har ændret sig efterhånden som du er blevet mere kendt?
- Nej, det føler jeg ikke. Den slags sker ikke hvis man har fødderne plantet på jorden. Hvis man hopper med på den, kan man sagtens få et *fuldstændigt* anderledes liv, men mit liv er ikke meget anderledes end det altid har været. Der er nogle ting jeg har skåret fra, så som at gå inde på Strøget i København mellem klokken 12 og 18. Det gider jeg ikke. Det er ikke fordi jeg synes det er hårdt at folk gerne vil sige hej og den slags, men det skyldes ren og skær at jeg altid har været menneskesky. Og så tror jeg heller ikke at mit sociale liv er blevet lettere af at være kendt. Folk tror man har masser af venner, men det er jo ikke reelle venner og halvdelen af dem ville ikke hilse hvis tingene havde været anderledes. Dit liv kan blive totalt omvæltet hvis du ikke har et filter på. Hvis jeg troede at alle de folk jeg kender nu, var mine venner, ville jeg rende rundt og tro at jeg havde verdens største omgangskreds og at pigerne var vilde med mig. Men der er sgu nok en grund til det! Og det er jo ikke fordi jeg løber rundt og får tilbudt fotomodelkontrakter, så det er ikke udseendet der gør det. Det har noget at gøre med eksponering og lige så snart man indgår i hele den der marketings-maskine, må man forstå at det er med henblik på at eksponere. Så sidder man tilbage og har trukket det korte strå fordi man er produktet som skal sælges. Det bliver jeg nødt til at forholde mig til og være kritisk overfor. Jeg kan ikke hoppe rundt og tro at jeg er "the man" fordi en eller anden 16-årig har råbt det efter mig på gaden.

Hvor får du filteret fra?
- Det tror jeg er kommet med tiden, for jeg er ret sikker på, at skulle jeg snakke med mig selv i 2001, så ville jeg synes jeg var et fjols. Hele perioden fra 2000 til 2003 var unstoppable. Det var hele holdet af fast sammentømret FIP der tog på tour landet rundt, dummede sig og drak så meget at andre kan drikke til de er 60 år og stadig ikke indhente hvad vi har drukket. Den fik alt hvad den ku' trække og det var skide sjovt. Samtidig har jeg det sådan at når man går hen og bliver 25, så er man muligvis - ikke sikkert, men muligvis - halvvejs gennem livet og så skal man måske ikke lægge så meget vægt på at der er en eller anden person, man overhovedet ikke kender, der synes man er sej. Helt reelt er der ikke så meget at bruge det til.

Samtalen drejer ind på LOCs kolleger fra Suspekt der er eksklusivt repræsenteret på hans nye album. Dels producerer Rune Rask og dels er rapperne Orgi-E (på "Sl!k") og Bai-D (på "CFX") de eneste features på pladen, foruden Simon Kvamm. Vi diskuterer de 7 nomineringer af Suspekt til Steppeulvprisen, hvor de ikke tog nogen hjem alligevel og LOCs generelt kritiske indstilling overfor autoriteter smitter også af på smagsdommeriet i awardbranchen:
- Steppeulvprisen... Jeg kan ikke helt forstå hvad det skal til for?

Er det ikke bare endnu en award?

- Jo, og så er det kritikerne der hylder kritikerne!

Mener du ikke at kritikerne hylder kunstnerne?

- De havde jo ansat Maya Albana som konferencier og når fx "Årets producer" prisen skulle gives ud, så kom hun ind, holdt en lille tale med citater fra en anmelder som så kom ind og skulle give prisen. What the fuck is this? Skal I Ikke bare gi' prisen ud? Nej, så kommer der lige en "Ta-daaaa" Thomas Treo ud, som så gir den til produceren. Det er hele den der indspiste ting... P3 Guld fungerede heller ikke helt for mig i år... og Zulu Awards. Zulu har ikke engang et musikprogram, så hvorfor skal de give en musikpris ud? Men det er jo alt sammen god eksponering for musikerne.

Det er vel også bare en undskyldning for at holde en stor fest, tjene nogle penge og lave noget PR?

- Ja, der er nogen der har fundet ud af "*Okay, jeg skal holde en fest! Jeg kan tjene herre mange penge på den, men jeg gider ikke bruge penge på bands.. hvad gør jeg? Åhr vent jeg kender en smed! Hvis han laver 10 af dem der* (LOC peger på en lysestage) *så siger vi til bandsne at de skal spille næsten gratis, men at de måske kan få sådan en!*" Så tropper folk op (LOC smører godt med dialekt på stemmen og imiterer en naiv musiker): "*Ja ja! Statue sir du?*"
Jeg griner lidt skeptisk, men LOC insisterer:
- No bullshit! Kan du huske den der Hiphop Pris (Blev afholdt i Vega i 2006, red.) - den hvor man vandt en spraydåse? Der havde de bare taget almindelige, tomme spraydåser og fyldt dem med sand. Men sandet indeni blev aldrig opvarmet, så der var noget fugt tilbage og alle de der priser er gået i stykker nu! Fugten har tæret sig gennem metallet. Der er kun sådan en lille ting tilbage hvor der står "Årets et eller andet", men hvis du trykker på den så gør den sådan "Uiiiii" (siger LOC og bøjer luften foran sig med en finger). Metallet er forsvundet! Og var det DET? Var det dét folk var oppe og spille for? "*Nahmen, her er en spraydåse; den går i stykker om et halvt år, men nyd den så længe!*" Og jeg har selv en af dem stående derhjemme - bare stillet ind på en hylde, så jeg har ikke rigtig kigget på den - men en dag får jeg øje på den og siger: "*Hvad fanden er der sket med den der?*" Og så forklarer Rune (Rask) stille og rolig at "*Jo altså, det er fordi hvis man skal komme sand ind i ting, så skal man huske at opvarme sandet først*". Du ved, hele den kemiske forklaring på what the fuck it is. Men han er jo også manden der ved alt om alt. Længe leve Wikipedia!

Rune Rask er hovedproducer på "Melankolia/XxxCouture"?

- Ja, Rune og jeg har lagt en plan for hele pladen og det er blitzkrieg scenariet, eller hitz-krieg scenariet som vi kalder det. Nu kører vi kanonerne i stilling, bombarderer hele lortet og smutter igen!

"DET VISER SIG SÅ AT DER ER GÅET EN ELLER ANDEN PATTESTIV GRAVID TØS RUNDT TIL KONCERTEN OG FORTALT AT JEG VAR FAR TIL BARNET"

"Jeg har lært at smide et par sætninger sammen / så jeg kan leve over middel og bare pop' ud af rammen / både forsøgt pengeafpresset og slæbt i retten / plus stønneropkald klokken lort om natten / jeg har faderskabssager, mere end én stalker / og når den her plade dropper / begynder lortet forfra / at kapere det der kendispis alene / bare følg mig op til Orange Scene / så jeg ka' synge Gi' mig de fucking penge" (Fra "Flere Midler", "Melankolia")

Er det virkelige ting du rapper om her?
Har du faderskabssager kørende?

- Det er en reference til dumme ting jeg har hørt. Blandt andet har jeg holdt ind på en tankstation efter at have spillet i Helsingør, og så kommer der en kvinde hen og siger "*Tillykke!*" og jeg svarer "*Med hvad?*"... "*Jeg mødte din kæreste til showet*" siger hun så. "*Jamen jeg har ikke nogen kæreste?*" Og så begynder hun at undskylde. Det viser sig så at der er gået en eller anden pattestiv, gravid tøs rundt til koncerten og fortalt at jeg var far til barnet! Og jeg har også oplevet en pige, der fortalte mig i telefonen at hun altså havde fået en abort og jeg var sådan "*What? Hvad snakker du om?*" Dagen efter skulle jeg spille et show og så stod hun på første række... NU stopper festen! Men at der løber en eller anden rundt i Helsingør og påstår jeg er far til hendes barn... Og jeg kender ikke engang nogen i Helsingør! Jeg har sammenlagt været der i 2 timer inklusiv lydprøve og show. I have done nuthin! (LOC understreger med fed irsk accent og et perplekst smil). På stalker siden, ja, der er stadigvæk stønneropkald.

Hvor mange stalkere har du?

- Jeg har haft godt og vel 10-15 stykker. Men det har ikke været længere tid ad gangen. Det har været sådan noget med gavekurve foran min dør og underlige kort med musik i, så når man åbner dem hører man "*I'M SO EXCITED!*"(LOC skruer stemmevolumen helt op og brager Pointer Sisters omkvædet med sin lyseste vokal) og så står der "Jeg håber vi ses?" på kortet. Jeg blev skræmt fra vid og sans; jeg fik jo et kæmpe chok! Klokken lort om natten at komme hjem og tænke "Nå for satan, hvem har sendt mig et brev? - Hvem kender overhovedet den her adresse?" og så skriger det der kort pludselig op i hovedet på en!

Og du opdagede aldrig hvem det var fra?

- Jeg aner det ikke! Hvis min telefon ringer med hemmeligt nummer så: I aint talkin! Jeg har oplevet en del af de der ting, men er ret sikker på at det ville have freaket mig endnu mere ud, hvis jeg havde været kvinde, hvor der også er frygten for voldtægt. De der nat-opkald varierer fra stive teenagefyre der ringer en op klokken 3 om natten og si'r "*Ka' du ik' rappe noget for mig?*" (L.O.C. trækker dialekten helt ud på Lars Tyndskids mark) til "*Ti-hi-hi-hi*" (LOC laver en glimrende efterligning af en genert pige-fnisen). Og så er der folk der ikke siger noget i lang tid, men hvor man bare kan høre

vejrtrækningen. Det værste - og det har jeg prøvet to gange - er hvis ens telefonnummer ender til en gymnasiefest og der sidder en hel flok mennesker sammen, hvor en af dem har fået fat i mit nummer. Så ligger der 20 ubesvarede opkald og hver anden gang kan man høre nogen der snakker og ellers bare musikken i baggrunden: "*Er 'ed LÅC dæ hæer? Ær 'ed LÅC? Hallå?! Hallå? Hallåå? Klik.*" Og "*Er det LOC det her? Jeg vil bare sige det er for vildt det du laver, du styrer for vildt!* (LOC skifter til en halvnervøs teenagestemme der mumler helt vildt). Hvis jeg var 21 havde jeg måske taget telefonen og spurgt "*Hvor sidder I?*" haha. Så skulle jeg da nok få en gratis bytur ud af det på en eller anden måde.

Kommer "Melankolia/XxxCouture" ud på vinyl?
- Jeg ved det faktisk ikke. Jeg synes den måde Suspekt har gjort det på "Prima Nocte", hvor de lavede en instrumental-vinyl, var rigtig fed, så det kunne jeg godt tænke mig. Men samtidig så har jeg jo ikke engang en pladespiller derhjemme, så... I don't know.
Så kunne du ellers holde det real?
- Ja, jeg kunne holde det rigtig real, hehe! Så kunne folk scratche i Simon Kvamm!

Hvorfor må din plade ikke være religiøs?
- Fordi religion har det med at blive taget for seriøst. Pladen kan godt være seriøs, hvis det er sådan man vil tage den, men den kan også tages for at være fuldstændig overfladisk, plat og bare underholdende.

Du har fået nye tatoveringer?
- Ja jeg kedede mig i L.A. så jeg løb ind i den her mexicanske tatovør der prøvede at overbevise mig om at jeg skulle have et tiger-hovede på hele brystkassen og ned under navlen: "*I drew dis myself holmes, I put it on your chest, look goooood!*" (LOC propper ekstra nachos på sin mexicaner-accent): "*It goes all de way around de ribs and shiiit!*" NEJ! Kan du ikke lave noget andet? Haha, han var en meget speciel type.
Skal du have flere tusser?
- Man bliver jo afhængig af det pis! Oprindeligt ville jeg jo ikke have flere, men så tænkte jeg "Ah okay, hvorfor ikke?" Og så er der også noget ved smerten.

"PLADEN ER IKKE EN SORT/HVID TO-DELING LIGESOM YIN OG YANG, ELLER "DET GODE OG DET ONDE". DET SYNES JEG ER KLICHÉFYLDT. DET POSITIVE OG NEGATIVE ER FORLÆNGELSER AF HINANDEN"

Vi kommer til at snakke om grumme film af typen der ikke sparer på overdrevet, både psykologisk og i ketchup afdelingen. LOC anbefaler den Oscar-vindende "There Will Be Blood" med Daniel Day Lewis, fordi filmen er "psykologisk indsigt i hvor modbydelig et menneske kan være". Men modbydelighed er ikke bare et fascinationsobjekt for LOC. Det viser sig at han ind i mellem også kan finde på at bruge den som et regulerende værktøj i forbindelse med sine liveshows.
- Når vi er på diskoteks-tour lever jeg nogle gange gennem de andre, og siger "*Jeg vil godt gi' en flaske!*" for så kan jeg se dem drikke sig stive og sidde og sige "*Åhh ja, det var dengang*", haha. Andre gange får jeg det halv-ubehageligt over at jeg ikke kan drikke. Så får jeg fat i alle mulige syge dvd'er og sætter fx "Killers, Terrorists And Other Mideastern Wacos" på, netop når de andre sidder og er mest oppe og køre i bussen. Det er liveoptagelser af folk der bliver slået ihjel på tv. Efter en halv time er der helt stille i bussen. Og så kommer det altid på et eller andet tidspunkt: "*Din FUCKING idiot!*" Blandt andet ser man en mand der begår selvmord til en pressekonference. Og det gør altså noget ved sådan en flok der råber "*Yeaaah vi skal op og spille i Ålborg, vi er der om en halv time!*" og så, lige inden de når frem, så ryger de helt ned (LOC imiterer lyden af en ventil der lukker luft ud, mens han falder sammen i kroppen).

Hvorfor gør du sådan noget? Skal alle være nedtrykte eller melankolske fordi du er det?
- Nej, men når du er helt nede, har du noget at arbejde dig op fra. Det mest kiksede overhovedet er rappere der er overgearede når de optræder. Hvis folk, i stedet for at have lavet deres materiale så godt at de kan fremføre det, lige pludselig begynder at råbe hvor de burde rappe stille og roligt, så bliver det plat. (LOC lægger begge arme i at illustrere en forpustet sjoller der skråler): "*Få de hænder op! Få de hænder op!*" og hele tiden "*Heey!! Hop op og ned!*". Hvis ikke musikken er lavet til at det er meningen, så lad være! Du lægger så meget energi i det, at du kun kan blive skuffet. Så hellere hive folk helt ned, og så: "Kom så, ind og præstere!" Lidt efter lidt bliver de fanget af stemningen og så kører det hele smooth. Men der er også nogle steder på dvd'en som jeg ikke KAN se. Det MÅ jeg bare ikke se!

LOC forklarer et særligt modbydeligt klip som jeg vil spare læserne for her, men lad mig bare sige at jeg sagtens kan forstå ham. Selv LOC har sine grænser, de ligger bare lidt længere ude i gråzonen omkring hans smertetærskel.
Modbydelighed virker i det hele taget som en magnet der både tiltrækker og frastøder ham på én gang; som om både plus og minus var fusioneret. Det er den egenskab - eller balance - som han virker til at afsøge på sit nye album.
- Pladen er ikke en sort/hvid to-deling ligesom yin og yang, eller "Det gode og det onde" Det synes jeg er klichéfyldt. Det positive og negative er forlængelser af hinanden. Man er begge dele på én gang. Jeg er jo heller ikke skizofren, eller det tror jeg i hvert fald ikke...

Alle lider jo af et eller andet?
- Ja, og så længe man er klar over det og ved hvad det er, er man ikke langt ude. Det er jo noget andet hvis man er skingrende vanvittig, men overhovedet ikke aner at der er noget galt. SÅ har man et problem!
Vi kunne jo egentlig også sidde her og være skingrende vanvittige uden selv at være klar over det?
- Det har engang været min allerstørste frygt at jeg var skizofren, for hvis jeg var det, ville jeg jo ikke selv vide det. Hvem siger at jeg overhovedet lægger mig til at sove om natten?

Hvem siger at du overhovedet er til det her interview nu?
- Haha! Helt ærligt, jeg tror også der foregår rigtig mange ting, som vi overhovedet ikke er opmærksomme på. Tænk på at du er blevet indoktrineret til at se verden som alle andre gør det. Men i virkeligheden opfatter du bølger ligesom lys og lyd. Og hvis der stod en bas her og bankede igennem med lyd, så ville din trommehinder kunne høre den, men den ville ikke påvirke dit syn. Ikke desto mindre er den en bølge, men hvad er den i? Den er i en masse som er foran dit ansigt og som du ikke kan se. Men den masse hænger sammen med væggen og sammen med dig. Det er kun hvad din hjerne er indstillet på, og hvad du er indoktrineret til, der afgør om noget er fast, eller har det udseende det har. I virkeligheden vader du rundt i én stor masse. Luften er lige så håndgribelig som væggen er; det er bare et spørgsmål om hvad man er tunet til. Og det er jo så her det kommer ind at vi faktisk kun bruger 10% af vores hjerne. De 10% opfatter den her frekvens, men det kan være at de andre procenter, kan se andre frekvenser? Så reelt ved du ikke om du går gennem en væg. Det kommer an på hvordan din hjerne er indstillet, men hvis du indstiller din hjerne anderledes end alle andre... så er du sindssyg.

Det virker som om diskussionen har fjernet sig fra pladen, men faktisk ikke så langt. Dét med at opfatte alting udfra de indkodede præmisser omfatter også begreberne. Begreber som hiphop. Der er masser af mennesker som fra start af har fået indoktrineret hvad hiphop er, og ikke er. Nogle er endda så fastlåste at de bor i en tidslomme på ét årti og udenfor lommen er alting død og ødelæggelse. Indenfor er der trygt, lunt og støvet som knitrer så dejligt på vinylerne. I sådan en lomme er der måske slet ikke plads til en kleppert som LOC, der selv om han har tabt sig på kilo, fylder massivt på den danske musikscene. Han kommer med store armbevægelser og grænseoverskridende eksperimenter og som om det ikke var nok, så er han også blevet mainstream af den helt kommercielle slags.

Mange definerer hiphop som noget der er mod strømmen; som marginaliseret og rebelsk og et oprør mod konformitet og konservatisme. Hiphop defineres tit som stolthed, originalitet, og et stort "Fuck det!" til overmagt og regler; både de skrevne og uskrevne. Egenskaber vi kender fra græsrodsmiljøer og undergrunden. Og vores definitioner er snævre uden anden grund end at de altid har været det. Og så er det jo netop konservativt og konformt.
LOC går mod strømmen når han går mainstream, og han er præcis så ligeglad med reglerne som hiphoppens pionerer var det for over 20 år siden. Paradoksalt nok kan man ud fra dén vinkel argumentere for at "Melankolia/XxxCouture" er det mest hiphop af alt hvad han har lavet.
Liam O'Connor selv synes ikke at bekymre sig om hverken kategorisering eller accept. Han fordyber sig hellere i de ting der fylder hans liv, hvad enten det er sprit eller syndsforladelse.

Der er ingen tvivl om at nogen vil høre dette album som et farvel til hiphop, men for andre har han netop gjort hiphop til et mere rummeligt sted at opholde sig.

"MELANKOLIA/XXXCOUTURE" = DE 7 DØDSSYNDER

"Melankolia/XxxCouture" er en konceptplade der tager udgangspunkt i de 7 bibelske dødssynder: Hovmod, Vrede, Begær, Jalousi, Grådighed, Frådseri og Dovenskab. Der eksisterede oprindeligt en 8. dødssynd som var melankoli, og det er derfor med et melankolsk blik, at pladens første halvdel beskriver dødssynderne én for én. I den moderne verden er dødssynderne imidlertid gået hen og blevet dyder i manges øjne. Derfor betragter pladens anden halvdel; "XxxCouture", hver af dødssynderne udfra et modsat udgangspunkt.

Få endnu et fix LOC på hans hjemmeside: www.loc.nu - eller på hans MySpace: www.myspace.com/mrastair

pellepelle
too shy
www.tooshy.dk

ACTIONGAMES

Redigeret af Christian Sundsdal

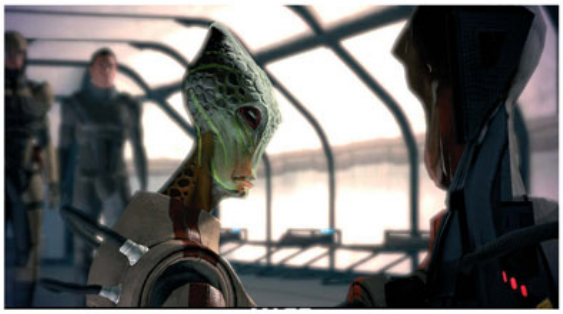

JUICED 2 - HOT IMPORT NIGHTS

XBOX360, PC, PSP, NDS, PS2, PS3

Lad det være sagt med det samme: dette spil bliver aldrig en klasikker inden for sin genre (gade-ræs). Og det er store ord fra en gamer der ikke engang har et rat, pedaler og monteret et rally-bilsæde i stuen. Men jeg har virkelig haft svært ved at blive fanget af dette spil, på trods af at Need For Speed og Burnout er games der normalt fanger min opmærksomhed.

Kort fortalt er der i dette spil to forskellige former for løb; race, og drifting. I race gælder det om at komme på førstepladsen som i de fleste bilspil, og i drifting gælder det om at score så mange point så muligt ved at skride igennem alle mulige forskellige tænkelige sving. Alt du finder i dette spil, findes også i andre i samme genre, blot med topløse duller når load-screen vises. Der er i spillet gjort meget ud af det værksted man benytter til sine biler, hvor man kan bruge ufattelig meget dum tid på at gejle ens bil op med tribal-lir (øhhhh?), tonede ruder, ny grill og så videre. Sikkert super fedt, hvis man altså er typen der går med buffalo-sko. Men hey... det passer jo meget godt til spillets soundtrack. Gaaab. - Vi ses på striben.

MASS EFFECT: STRAIGHT OUTTA MÆLKEVEJEN

XBOX360

Straight outta mælkevejen har vi spillet Mass Effect, der er et action rollespil til Xbox360. Historien foregår om 200 år, hvor mennesket har fået adgang til at rejse frit i rummet. Du er Commander Shephard, der er agent for alliancen der beskytter vores solsystem. Og det må siges at være noget af en mundfuld, da mælkevejen har en anslået diameter på 100.000 lysår. Kampsystemet minder meget om det man kender fra spil som Ghost Recon og Rainbow Six, hvor man leder en gruppe på tre elitesoldater gennem de taktiske slag, på godt og ondt. Du besidder et rumskib og kan frit rejse rundt i hele galaxen og udforske den. Er man til rumskibe, styring af et mandskab, en skurk og en hel galakse at udforske, så er det her spillet du ikke kommer uden om. Et spil der sagtens kan gennemføres flere gange. - Vi ses på Mars, space-homies.

STUNTMAN: IGNITION

XBOX360, PS2, PS3

I takt med at filmindustrien digitaliseres og computere spiller en stor rolle i en filmproduktion med hensyn til effekter og stunts, så er stuntmænd efterhånden en uddøende race. Spillet for alle drengerøve med hang til at lege superhelt på det hvide lærred, hedder Stuntman Ignition. I dette game, er dit job nu at blive branchens bedste stuntman på hjul. Spillet går ud på at du er driver i forskellige stunt-biler, og skal være den der gør forskellige Hollywood-film til the real deal. Du skal lave 6 sekvenser af cirka to minutters varighed, og du bliver bedømt på din kørsel på 1-5 stjerner. og jo bedre du scorer, desto højere ryger du op på ranglisten. Jo bedre placering, jo bedre film, indtil du når toppen. For at score fem stjerner i alle sekvenserne, så er det ikke nok, at du bare udfører, hvad du får besked på, for hemmeligheden i Stuntman: Ignition er nemlig at kunne sammenkæde sine stunts - for hvert nyt stunt ganger din score op, og det er derfor vigtigt at kunne samle sine stunts, så man får rigtig mange point. Det er ret svært, og heldigvis er der uendelige filmruller til at gentage sine stunts igen, igen, igen og igen, indtil man gør instruktøren tilfreds. Det her spil sætter din tålmodighed på prøve. - Vi ses i Hollywood.

THIS IN'T THE STREET YOU GREW UP ON
PART INDESCRIBABLE, AND FULLY UNSTOPPABLE.
SHOTS, FLICKS AND TRICKS, OR GET UP ON THE SIDEWALK.
THE STREET IS MOVING
FIFASTREET3.COM
IT'S PART FOOTBALL, PART PARKOUR,
SO PULL OUT A NEW BAG OF DRIBBLES.
3+
www.pegi.info
FIFA
OFFICIAL LICENSED PRODUCT
EA BIG
XBOX 360. LIVE
PLAYSTATION 3
WWW.EA.DK
NINTENDO DS.
© 2008 Electronic Arts Inc. EA, EA SPORTS, EA SPORTS BIG and the EA SPORTS logo are trademarks or registered trademarks of Electronic Arts Inc. in the U.S. and/or other countries. All Rights Reserved. Official FIFA licensed product. * © The FIFA Brand OLP Logo is a copyright and trademark of FIFA. All rights reserved.* Manufactured under license by Electronic Arts Inc. Microsoft, Xbox, Xbox 360, Xbox LIVE, and the Xbox logos are trademarks of the Microsoft group of companies. Nintendo DS is a trademark of Nintendo. All other trademarks are the property of their respective owners.
FIFA STREET 3

JAG ÄLSKAR HiP HOP

Ord: Peter Trier Aagaard

PETTER

Den svenske rap-legende Petter brød igennem i 1998 med albummet "Mit Sjätte Sinne", der med eastcoast inspirerede beats og rap på svensk væltede publikum omkuld. Efterhånden blev han Skandinaviens bedst sælgende rapper, med et samlet salgstal godt over 700.000. For nyligt udgav den 33-årige rapper albummet "God Damn It", der nok engang høstede kritikerroser i hjemlandet. Men det er ikke grunden til Actionspeax har fået mulighed for at møde ham.

Petter er nemlig her i Danmark i et helt andet ærinde; som gæsterapper til premieren på Dee Pee's video "Håbet". Arrangementet foregår i Cinemateket, og Dee Pee og et stort crew afslutter videopremieren med en fejende flot koncert, der hæver forventningerne til det første soloalbum fra den gamle skoles mester. Da Petter begynder at rappe sit vers, mens han nonchalant bevæger sig mod scenen fra bagerst i salen, løfter taget på biografen sig nærmest ved larmen fra et taknemmeligt dansk publikum. Jeg fangede rapperen til en samtale, der kom til at handle dejligt meget om hiphop...

Hvordan blev du introduceret for kulturen?

- Jeg kom ind i hiphop-miljøet gennem min storebror, som dansede med forskellige breakdance-grupper i Stockholm. Jeg var vel mellem 8 og 10 år gammel, da jeg blev taget med. Dengang vidste jeg jo ikke hvad hiphop var, jeg vidste bare det var fantastisk. Det var lige meget om det var Michael Jackson eller Beat Street soundtracket vi dansede til. Samtidig kom graffiti også til Sverige, og det var graffitien og b-boy'ing, der for alvor fik fat i mig. Det at se de store graffitibogstaver på murene fascinerede mig, og jeg var meget mere inspireret af breakdance end den pardans man danser på diskoteket. Det har sikkert også noget at gøre med, man kan danse breakdance som dreng, og stadig være cool.

Hvor kom indflydelserne fra dengang, var du også inspireret af rap-musikken?

- Altså, indflydelserne var alt fra Sugar Hill Gang og klassiske breakdance-numre. Et af mine yndlingsnumre dengang var "New York, New York" med Grandmaster Flash & The Furious Five. Rap var noget jeg kom i gang med temmelig sent, det lå ikke til mig at udtrykke mig musikalsk. I min familie har vi malet og tegnet og udtrykt kunstneriske følelser med pensler og blyant, aldrig med musik. Ikke fordi vi ikke hørte musik, det var bare ikke den måde vi udtrykte os. Men jeg har da købt vinylplader fra jeg var 11, og der kommer min musikalske dannelse fra. Som 16-årig begyndte jeg at rappe på engelsk, og det var jeg ikke særlig god til. På det tidspunkt fik jeg at vide af min svensklærer, at jeg har dysleksi, en form for ordblindhed, og bagefter knoklede jeg virkelig med at læse svenske tekster, hvilket gjorde jeg fik sproget ind på en ny måde.

Hvor lang tid gik der, før du gik over til at rappe på svensk?

- Det gjorde jeg vel først da jeg var omkring 20. Det er ret sent, men det hænger sammen med der ikke var en udviklet scene for svensksproget rap. Der fandtes godt nok Latin Kings, men det var slet ikke så udviklet som her eller fx i Frankrig. Jeg var meget inspireret af den danske scene, blandt andet Clemens og Isbjerg og de andre der rappede på deres eget sprog, i stedet for som i Sverige at rappe på engelsk. Der var en form for sproglig patriotisme i det. Jeg fik en idé om at jeg også ville rappe på mit sprog, men mere i samme stil som Gang Starr, Jeru The Damaja og så videre. På en måde er det nok lykkedes fordi jeg havde fundamentet fra b-boy'ing og graffiti. Jeg har jo hele tiden dyrket hiphop, men det var først da jeg blev voksen, jeg fandt det jeg egentlig var god til.

Dit første album "Mit Sjätte Sinne" blev både en kunstnerisk og publikumsmæssig succes. Overraskede det dig?

- Njah, det ved jeg ikke. Den første plade handlede mest om at få skrevet et helt album. Jeg har jo kæmpet med dysleksien, og synes det er blevet fedt at skrive, så jeg gør det rigtig meget nu. Jeg lavede albummet fordi det var en mulighed for at være kreativ og kunstnerisk, så det vigtigste var at det blev et godt produkt, ikke at det solgte meget. Jeg har aldrig gjort det for at få opmærksomhed. Jeg var heller ikke klassens klovn i skolen, der skulle ses hele tiden. Ikke fordi jeg ikke kan lide at optræde, jeg elsker det, men jeg er altid nervøs før koncerterne, for det falder mig ikke naturligt.

Hvad synes du om den effekt det havde på hiphop-miljøet, alle rappede jo nærmest på svensk bagefter?
- Det var vigtigt for mig at lave albummet, fordi jeg syntes det var vigtigt for hiphoppen i Sverige. Sverige er jo et rockland, ligesom Danmark. Vi får hele tiden at vide at vi bare imiterer det der kommer fra USA, men hvad gør de selv? Imiterer Bruce Springsteen og de andre rockstjerner. Næsten alle store musikbevægelser kommer fra USA, så hvorfor skulle vores være mindre værd end deres. Det var som om vi ikke blev taget seriøst, så jeg havde en masse gæster med på pladen for at vise dem, at; "hey, her er vi, vi laver hiphop, og det kommer vi til at gøre i lang tid". Vi slås stadig med det nu, og der kommer sikkert til at gå tyve år før en rapper og en Dj får ligeså meget respekt som en sanger og en guitarist.

I forhold til den danske scene, hvor mange rappere havde et gimmick eller prøvede at lave et clubtrack som første single, står du for en mere kompromisløs hiphop-stil, hvordan kan det være?
- Hiphop betyder meget for mig, jeg er vokset op med hiphoppen og elsker den. Jeg er ingen gangster, og jeg kommer ikke fra en gangster-familie, jeg er en fyr som er inspireret af hiphoppen til at vise hvem jeg selv er, så jeg behøver ingen gimmicks. Med det sagt, så tager jeg heller ikke noget pis fra nogen. Men jeg erkender hvem jeg er, og skriver ud fra det. Jeg kan sagtens lave et nummer hvor jeg praler om at være den bedste til at rappe, den stil elsker jeg også - når det bliver gjort med finesse. For mig er tekster det primære, det at fortælle noget interessant, og det prøver jeg at gøre på alle mine album.

Hvad synes du om den hiphop-scene, der er i Sverige nu, inspirerer den dig?
- Nej, faktisk ikke rigtig. Jeg synes en person som Timbuktu har gjort det godt. Han er sig selv, og laver world music på sin egen måde. Jeg synes også Adam Tensta, der laver hipster musik inspireret af 80'er-hiphop er spændende, og det samme med Ken. Men skal jeg være ærlig er det mere singer-songwriters og andre musikere i Sverige, der inspirerer mig.

"God Damn It" har et meget varieret musikalsk udtryk fra electro til akustisk guitar, er det et bevist valg?
- Det er meget den måde jeg selv er på. Jeg kan gå fra en hardcore stemning til noget blødt og afslappet lynhurtigt. Et nummer som "Frustration", er et næsten Timbaland-agtigt nummer - musikalsk, og der rapper jeg så om alt det jeg synes er galt i verden med hensyn til vold og nød. Jeg har børn, og det er vigtigt for mig hvordan verden kommer til at se ud, når de vokser op. Men det største hit fra pladen er et nummer, der hedder "Logiskt", og det er et meget roligt, eftertænksomt nummer. Jeg siger egentlig kun dårlige ting om mig selv på det, og rapper om mine mangler, og det slog mig da jeg havde lavet den, at det gør rappere sjældent. Man hører tit numre om at de andre eller systemet er fyldt med fejl, men man rapper ikke så meget om sine egne fejl. Jeg rapper om at jeg er dum, har et problem med alkohol, prioriterer min karriere over min familie sommetider, og det har folk taget til sig, nok på grund af ærligheden.

Var du bange for at folk kunne opfatte din selvkritik som om du er et dårligt menneske?
- Det ville i al fald være en fejlopfattelse. Og når jeg rapper om et alkoholproblem er det jo ikke fordi jeg er alkoholiseret, men fordi det er et problem mange skal forholde sig til. Alle tænker jo på karriere, penge, fladskærme, fede biler, sprut og kvinder. Det forbrugssamfund hvor alting skal gå hurtigt, og der ikke er tid til refleksion rapper jeg om i nummeret. Så det er ligeså meget et samfundsproblem som det er mit problem.

Hvordan opstod samarbejdet med Dee Pee?
- Dee Pee kontaktede mig og fortalte at han har været fan af mig, set mig til koncerter og så videre. Det var jo en ære at en, der har kæmpet for hiphop så længe som han har med Rockers By Choice og så videre, kan lide min musik. Den video vi har lavet til "Håbet", hvor vi tog til New York sammen, handler egentlig ikke så meget om de locations vi er på, men mere selve det at *være* i New York. Hele rejsen var som at være muslimer der tager til Mekka. Det var også stort at se hvordan Dee Pee oplevede det at være tilbage i New York og møde Kurtis Blow, Grandmaster Caz og så videre, for han havde ikke været der siden firserne. Jeg har været der en del, og elsker byen, men det var anderledes denne gang, hvor jeg også kunne se det med hans øjne. Vi har meget til fælles for på mange måder bliver jeg opfattet som en old school hiphopper i Sverige.

Tror du, at den opfattelse af old school som du og Dee Pee har vil fortsætte? Nu kan man jo høre folk kalde Snoop Dogg for old school?
- Det er sandt, og jeg tror også opfattelsen er ved at ændre sig. Dem der begynder at høre hiphop nu, vil nok betragte Jay-Z, Nas og Snoop Dogg som old school, fordi det er de ældste rappere de har hørt. Jeg var for nylig på turne med en ung rapper fra Malmø, der hedder Lazee. Vi spillede forskellige numre for hinanden, og det overraskede mig han ikke kendte fx "Headbanger" med EPMD og andre klassikere, der for mig er en del af fundamentet, men tiderne skifter jo.

Dette er en af de første gange længe man har kunne opleve dig live i Danmark, har du planer om snart at komme igen?
- Ja bestemt. Jeg ville elske at spille mere i Danmark, specielt København. Jeg har været en del her i byen. Jeg var fx til SubKult helt tilbage i 1996 og se Mic Geronimo og Crazy Legs. Jeg har spillet på Roskilde for længe siden, men det var jo nærmest som at spille i Sverige, så mange svenskere var der. Det jeg husker bedst er de gange jeg har spillet her med Clemens, blandt andet en fantastisk koncert i Pumpehuset. Jeg vil ikke nødvendigvis sælge mange plader her, det betyder ikke så meget, men jeg vil gerne vise Danmark hvem jeg er. Det håber jeg, at jeg snart får lov til.

Og med det løfte forlader vi Petter, der fester videre med sine nye danske venner. At en så populær rapper vælger en gæsteoptræden til sit seneste besøg i Danmark, vidner både om ydmyghed og en stor kærlighed for hiphop-musikken. Han virker fuldstændig uimponeret og nede på jorden, til trods for han har skubbet så mange plader, at selv Nik & Jay må sige "whoop-aha". Men ikke det er en del af grunden til, at han kunne drive sin karriere så vidt.

enyce
too shy
www.tooshy.dk

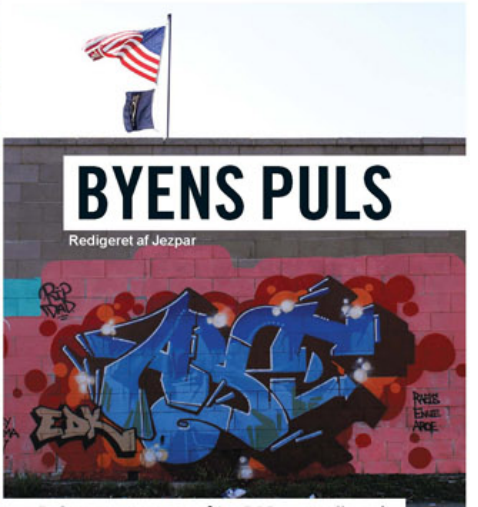

BYENS PULS

Redigeret af Jezpar

Actionspeax er gået sammen med Byens Puls om en kvalitetsbevidst graffitisektion. Byens Puls præsenteres af JEZPAR som allerede i flere år har samlet og hyldet de flotteste pieces i Københavnsområdet på RapSpot.dk. Vi åbner op for det nye kapitel med både en dansk og amerikansk update. Navne som: Toys Crew, Swet, Unoe og Clean repræsenterer på hjemmebane, mens nye billeder fra New York kommer fra Perone, legenden Tracy168, Bio, Totem, Nicer, Pheos, Nova og mange flere.
Hvis du selv har taget gode billeder af pieces som er under 2 måneder gamle og flotte nok til at blive vist i BYENS PULS, er du velkommen til at indsende dem til jezpar@hotmail.com

CITIWIDE
SELF STORAGE
718
482-0300

SIXONE·NOVA·MR.FLASH·MIES·MOPS·182

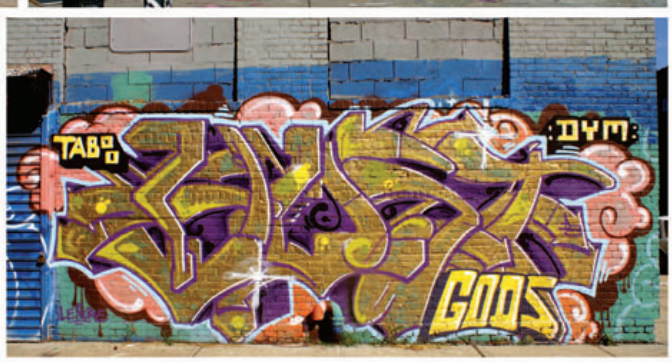
TABOO
DYM
GODS

©2007 TATS CRU · AWR · ABC
6' 6"
6' 0"
5' 6"
5' 0"
4' 6"
4' 0"
PEACE TO CHICO L.E.S.
DAWN

2007.
ADHOMB

BYENS PULS

STEPS - FUNKY FINGERS
© 2007 SPRAYE QUEENS NYC

WILD STYLE R.
WANTED

THE USUAL SUSPECTS
6' 6"
6' 0"
5' 6"
5' 0"
4' 6"
4' 0"

HAPPY NEW YEAR
2007
TAK DOZA!

BYENS PULS

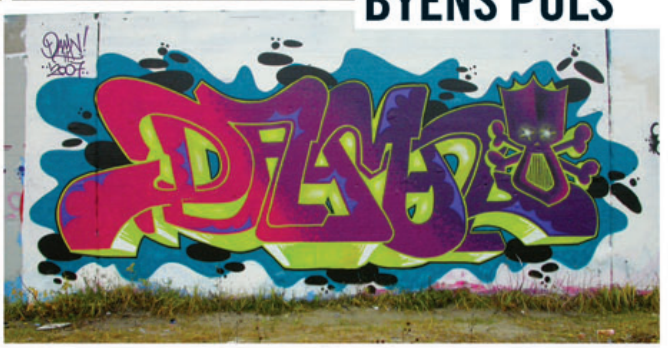

THE COOL KIDS

Ord: Pelle Bombholm // Billeder: Liv Aase

BRINGING '88 BACK

Det er lørdag på Took It. Jeg er lige vågnet op på homeboy Nappions gamle børneværelse i Åbyhøj, hvor jeg har fået ly for natten. Nu sidder han der på sin åh-så-2007-smarte mac book og skal vise mig en musikvideo med en gruppe han netop har fundet på nettet. De hedder The Cool Kids, og forummet vi er inde på går amok over dem. Jeg står op og forsøger at engagere mig en smule, før han trykker play. 2 minutter og 57 sekunder senere har duoen fra Chicago kapret en ny fan.

Var I Cool som "kids"?
Chuck: Ja!
Mikey: Hmm, jeg var ret sej.
Chuck: For mig var det lidt af en rutsjebanetur. Jeg havde år hvor jeg var on point, og jeg havde år hvor jeg faldt lidt af på den.
Mikey: Jeg har aldrig ændret mig. I andres øjne blev jeg cool efter en del år; som lille var jeg ret cool, og fortsatte bare med at være mig. Så i junior high trippede folk lidt over mig, og da jeg nåede til high school sagde folk ting som (Mikey siger med typisk teenage-attitude) *"uuuh, you're doing weird shit maaaan"*, og så i slutningen af high school sagde alle (nu med bagklog teenagestemme) *"aw shit, that's the coolest guy man"*. Så jeg var egentlig altid den samme, men folks syn på mig ændrede sig uafbrudt.

Vi snakker 31. januar 2008. Det er en råkold, blæsende og regnfuld aften i Malmö, hvor jeg står foran det lokale spillested Kulturbolaget. Sammen med Nappy samt en fotograf og journalist fra Politiken, er vi netop blevet jacket af en lokal taxachauffør, men fuck det - i aften skal vi opleve The Cool Kids allerførste koncert uden for The States. Der er efterhånden gået et par måneder siden jeg i Åbyhøj blev introduceret for kidsne. Siden har hypen for alvor grebet om sig, og selvom The Cool Kids ikke engang har udgivet så meget som en EP, er de alligevel booket til en verdensomspændende tour som de selv headliner. Og dog - på både Wikipedia og diverse musiksider hævdes det at EP'en "Totally Flossed Out" (tænk Kriss Kross) findes i et begrænset oplag, og er umulig at få fat i til en pris for dødelige. Denne udgivelse findes ikke, det er bare sådanne rygter der skabes når hypen når et vist niveau.
I Malmö er hypen dog ikke helt trængt igennem. Selvom spillestedet, der ligner en blanding af Store og Lille Vega, har fabrikeret kæmpe plakater specielt til aftenens koncert, og drengenes MySpace-side i disse tider har cirka 40.000 daglige plays, dukker der ikke mere end 30 betalende gæster op. Selvom de er hårdt plagede af jetlag, og samtidig spiller foran en nærmest tom sal, er det alligevel en mindre fest, Chuck Inglish og Mikey Rocks forlader efter en halv time.

I er omgivet af massiv hype i Europa, men hvordan reagerer stateme på The Cool Kids?
Chuck: Vi vidste faktisk ikke om folk havde hørt om os hér, eftersom der sker en del på hjemmefronten. Men det virker som om at vi er ved at have ligeså godt fat i det europæiske publikum som det i det amerikanske. Det lader til at vi gør et godt stykke arbejde.
Mikey: Vi prøver at give så mange mennesker som muligt, chancen for at høre os. Så vi tager fx videre til Australien direkte efter Europa for at spille og pleje hypen og publikummet dernede.
"Black Mags" videoen var med til at skabe den situation I er i lige nu. Hvordan blev den til?
Chuck: Hmm, jeg så den for mig - jeg ser altid musik, og da jeg hørte den færdige sang, så jeg for mig hvordan den skulle se ud på skærmen. Jeg fik det ikke helt som vi forsøgte på, for vi havde ikke ligefrem verdens største budget. Men vi gjorde vores bedste, og jeg synes at vi skabte en god og kunsterisk video.

Jeg sidder i toget til Århus hvor jeg samme aften skal se min nye yndlingsgruppe for anden gang på en uges tid. Henning Winther har gjort Smilets By en tjeneste og har fået Chuck og Mikey på en lørdagsvisit. Fra intercity-toget skal jeg ned på et andet af slagsen. Train har nemlig fået æren af koncerten, og jeg gruer lidt for om folk dukker op i en grad der giver associationer til Malmö. Jeg hooker op med mine to gamle venner - Bjørn fra Bornholm og King George fra 7eleven, før vi i samlet flok tager til koncert.
Der dukker vel omkring 100 mennesker op og selvom det ikke ligefrem er udsolgt, er stemningen endnu engang helt i top. The Cool Kids lever op til navnet, damerne flokkes, og jeg får kæmpet mig adgang til backstage-rummet for at hilse på knægtene. Med henblik på denne artikel har jeg nemlig fået tillusket mig opgaven som guide for drengene, på turen mellem Århus og København, og så må man jo lige præsentere sig. De virker lidt overvældede af opmærksomheden.
Mikey er omringet af piger. Rejser én sig fra hans sofa, bliver pladsen hurtigt taget af en anden århusiansk sveske. Selv sidder han og er lidt rastløs. Han ser ikke ud til lige at kunne overskue det hele

- han er trods alt også kun lige fyldt 20. Dj'en sidder lidt for sig selv og holder lav profil, mens manageren forsøger at smide drenge ud for at få flere damer til sig selv. Chuck er udenfor på jagt. Alt i alt afviger dette lokale ikke fra alverdens andre post-koncert-backstages, og på et udefinérbart klokkeslet forlader jeg selskabet, for at få noget søvn inden morgendagens spændende opgave.

Det er som jeres karriere har kørt på "fast/forward" lige siden I fandt sammen. Er det svært for jer at bevare jordforbindelsen?

Chuck: Njaa, jeg prøver bare at være til stede i virkeligheden. Det har jeg altid været, og det er egentlig ikke et spørgsmål om hvorvidt jeg kæmper for at blive der. Jeg er der bare. Jeg har altid vidst at det var det her jeg ville lave, og dét her jeg ville være.

Så du har altid holdt øjnene på målet?

Chuck: Yeah, nemlig!

Så du har altid haft lyst til at sidde i et land som Danmark og give interviews efter showet?

Chuck: Nej, nej, nej - det følger bare med territoriet. Men at skabe musik som folk reagerer på som de gør nu. At få den respons som vi får - det er hvad jeg altid har drømt om. Dét faktum at vi er nået til et punkt hvor vi kan rejse verden rundt og spille for fyldte sale, foran folk der kender teksterne. Det er "mission number one completed"!

I er ude nu på en verdenstour, uden overhovedet at have et album ude. Stopper I nogensinde op og relekterer lidt over det hele?

Chuck: Nogen folk gør tingene baglæns - de udsender et album, og forventer at folk lytter til det. Vi gør det omvendt, og sørger for at folk kender os, så når vi udgiver et album - hvornår det end bliver, vil folk stadig have det, fordi de ved at vi kan levere. Det er ligesom at hilse på folk, før man fortæller dem hvem man er. En form for introduktion, i stedet for "Yo, vi er to kids med et album". Vi har ikke et pladeselskab der sendte os på tour. I stedet for blev vi kontaktet og så tog vi afsted. Vi gør det omvendt - den omvendte måde fungerer for os.

Næste morgen vågner jeg op, og tager mod banegården, hvor jeg som leder af København-ekspeditionen skal sørge for at vi når toget. Det er et par smadrede Kids der springer ud af taxaen, men stadig meget venlige og nede på jorden. Der er god tid til afgangen, og med det samme hiver beatmager Chuck sin Mac frem for at komponere. Det samme sker da vi stiger om bord på toget. Selv om han kun har sovet omkring to timer, sidder han og laver beats i toget, mens vi lader søndags-Danmark passere togruderne. Det står klart, at dette blot er endnu en togtur i endnu et land, de alligevel ikke kender. Vi snakker lidt om at de altid holder sig fra at nævne geografiske placeringer på scenen, fordi de ikke aner hvor de er. Mikey forveksler da også senere Århus med Dublin.
Efter ankomsten i København er der fotosession med Soundvenue. Der er også planer om en tur i studiet hos Gypsies, men det bliver efter flere udskydelser droppet for denne gang - de er simpelthen for trætte til at skrive eller indspille noget.

Hvordan bliver jeres album? Nogen gæster?

Chuck: Der bliver ingen gæster, kun os!

Mikey (vågner op, efter at være ved at falde i søvn op ad mig under de seneste spørgsmål): "My first album / Had no famous guest appearances / The outcome? / I'm crowned the best lyricist!". (Nas: "Got Yourself A Gun")

Kan I så løfte sløret for nogle af jeres inspirationskilder?

Chuck: Der er navne vi lytter til, men hele inspirationselementet er lidt tricky. Vi prøver ikke på at lyde som nogen specielt. Hvad man end hører fortolkes individuelt. Inspiration for os, er ikke nødvendigvis hvad vi lytter til, men nærmere hvad vi opvoksede med. Som børn - hvor hjernen er på det mest opfattende og letpåvirkelige stadie, allerede dér starter inspirationen. Der er selvfølgelig alt for meget at nævne, men du forstår hvordan vi voksede op, fra at lytte til musikken, til de ting vi nævner. Alt fra videospil, til albums, film, legetøj. Det er os!

Jeg tager kortvarigt hjem for at skifte tøj og hente plader til aftenens efterfest. Og da jeg kommer til Stengade 30 hvor koncerten afholdes, er der allerede kø, selvom der er en time til koncertstart. Der er også masser af politi, fordi nogle lokale unge i protest mod 5-0 har startet mindre riots. Det forhindrer dog ikke københavnerne i at tage til koncert. Faktisk har jeg ikke set så mange mennesker på Stengade på en søndag, siden Natasja spillede her til RubAdubs 5 års fødselsdag i 2007. Backstage sidder Chuck og sover. De andre skifter imellem at snakke om at man i hjembyen kan blive slået ihjel for 50$, til at Chuck vist nok har slået en ondskabsfuld prut.

Oven på al den opmærksomhed I får nu, føler I så noget pres omkring fremtiden?

Chuck: Nej, det er ikke noget vi tænker på, for det skal man ikke.

Så I tænker kun én dag frem?

Chuck: Ikke engang. Jeg gør bare hvad jeg er bedst til, og det er dét. Folk gør hvad de er bedst til og det gør jeg også. Hvis albummet ikke sælger en skid, vil det ikke stoppe os fra at komme igen og spille shows. Hvis kun én dude køber albummet og giver det til alle sine venner, så er det fint med mig. Vi har ikke udgivet noget endnu, det er kun bootlegs! Og det synes jeg er fedt. Så længe musikken kommer ud til folket, er det helt fint med os. Det er lige meget om vi kun sælger ét album. Det er derfor vi er her nu. Vi er her for at etablere os selv. You know - we rock shit! You know what I'm saying?

Schack spørger om drengene er klar. Chuck vågner op og Cool Kids går mod scenen. Crowden råber allerede taktfast på de kølige knægte, og da de endelig går på scenen er det meget svært at bilde nogen som helst ind, at dette er en søndag aften. De to første rækker kan mere eller mindre alle teksterne. Den lokale elite af voksne og respekterede hiphop-navne er også mødt op og nikker anerkendende. For én gangs skyld grund til at believe the hype!

"We can not fall / so I'm leaving you with these three words - YES YES YA'LL!"
- The Cool Kids: "88"

Ord: Ann Noyd // Billede: Niels Due-Boje & Mette Winther

WE LOVE LUCIE BAINES

GÍSLI & CO. FORELSKET IGEN

„Det er utrolig svært at skrive om et emne der er 100% positivt og glædesfyldt. Sex er et af de få emner, hvor der ikke behøver at være et problem"

I 2005 debuterede gruppen Lucie Baines med det roste album af samme navn. Lucie Baines kombinerede jazz med hiphop i form af musikerne Kresten Osgood og Thomas Vang i samarbejde med front-rapper Gísli Gislason. Sammen overrumplede de folk med deres legesyge, innovative kombination og pludselig var det indlysende at en engelskrappende islænding med hypermobil tonation, lød for fedt over jazzede beats.

Her, 3 år senere, er trioen atter klar til at gøre det usandsynlige selvfølgeligt. Opfølgeren hedder "We Love Lucie Baines" og igen er der ingen respekt for forventninger baseret på hvordan ting har lydt før - heller ikke fra gruppen selv.
"Den nye er langt mere produceret. Der er arbejdet meget på trommelyde og det er meget mindre håndspillet denne gang. Den første plade var meget improviseret og *vi gør det bare* agtig, men denne gang har vi brugt mere tid på at finpudse, keyboardgange, vokaler, effekter og alt det der" forklarer Gísli, som Actionspeax interviewede i anledning af den kommende udgivelse.

Ligesom LOC slutter gruppen sig til en trend af kunstnere, der drejer 180 grader i forhold til tidligere udgivelser og lyd. Og hvor LOC benytter stærkt elektroniske virkemidler med reference til Dire Straits hittet "Money For Nothing" på "XxxCouture", refererer Lucie Baines på "Gasoline" til et andet stort 80'er hit, nemlig Billy Joels "We Didn't Start The Fire", også med meget mere keyboard end man kunne forvente fra deres kant.

"We Love Lucie Baines" er langt mere keyboard-båret, men jeg synes stadig den er organisk i udtrykket og fx alle violiner er live-spillet" uddyber Gísli: "Efter den første Lucie Baines følte Kresten at han var færdig med at lave dén stil og havde brug for at lave noget andet. Så han gik i gang med at turnere Europa og USA med to trommesæt og en anden trommeslager. De spillede time-lange koncerter kun med improviserede trommerytmer. I have no clue what the fuck that is. Det er så langt fra min verden som man kan komme, men det fortæller meget om Kresten og hvor kold i røven han er overfor hvad folk vil have, eller er vant til i forvejen. Vi har begge to eksperimenteret meget med denne her udgivelse, og vi har sat tempoet højere. Nogle gange op til 110 bpm. Før i tiden var vores roller meget klart opdelt med mig på tekst og de to andre på musik, men denne gang har jeg programmeret nogle af trommerne og Thomas Vang har bidraget til nogle af teksterne".

Er der en rød tråd i pladen?
- Hmm.. Det spørger jeg mig selv om hver dag, men vi har ikke haft nogen agenda fra begyndelsen og det er i hvert fald ingen konceptplade.
Har dit flow ændret sig på den nye plade?
- Ja meget! Der er flere forskellige slags flows og mindre tale end jeg dyrkede tidligere. Der er også meget mere fokus på omkvæd og variation generelt. Vi har arbejdet hårdt og længe på at gøre den her plade så simpel som muligt. Folk synes tit at den første Lucie Baines var meget jazzet, men det er denne her ikke.

Hvad mener du med at I har arbejdet hårdt på at gøre pladen enkel?
- Det er lavet meget med samme arbejdsgang som fx Lord Back, der jammer i 8 timer mens de optager det hele. Så hører man de 8 timer igennem og finder de 20 bedste minutter. Bagefter hører man de 20 minutter og finder de 20 bedste sekunder - og det er dem der kan bruges til noget... Jeg synes selv det her er det bedste vi har lavet hidtil og jeg er virkelig, virkelig stolt af det.

Kan du beskrive nogle af emnerne på "We Love Lucie Baines"?
- Ja, der er kærlighedssange - which I like to do. Der er også et nummer som handler om at se porno om morgenen: "Porn In The Morn", inspireret af at der er for meget nervøsitet og anspændthed om aftenen, hvorimod der er en meget mere afslappet vibe omkring det at knalde mens man ser porno om morgenen. Det synes jeg jo er meget fornøjeligt. Kærlighed har alle vel problemer med på et eller andet plan og knalde gør folk vel også... Det håber jeg da de gør!
Tror du andre tænker lige så meget på at knalde, som du gør?
- Nej, det er jeg helt sikker på at de ikke gør! Haha, men det er også et meget spændende tema. Det er utrolig svært at skrive om et emne der er 100% positivt og glædesfyldt. Sex er et af de få emner hvor der ikke behøver at være et problem. Jeg har generelt fået mere fokus på tekstskrivning og at switche tingene op i løbet af et nummer. Jeg kan godt lide at præsentere noget "TADAAH!" i første vers og så lade det krakelere i løbet af 2. vers. For så til sidst at vise at sådan er det *overhovedet* ikke. "Lifestyles of the Rich and Famous" starter med at beskrive det vilde bling bling. Det er billedet udadtil, hvor man tjener kassen og alt er godt. I 2. vers afsløres det at man måske bare er et røvhul over for folk, og til sidst i 3. vers kommer karma og fortæller at man er broke: Man har ikke betalt sin skat, man er egentlig bange for at stå på en scene og man skal også selv bære sit gear og du ved... Så svedigt er det heller ikke at være kunstner. Der er meget få mennesker uden for musikbranchen, der *ikke* ser den som glamourøs. De tror at man kommer ind ad en dør og får en pelskåbe på, et glas champagne i den ene hånd og en cigar i den anden. De overvejer ikke, at man også skal slæbe den her store Leslie-forstærker fra sted til sted, eller at den vare du skal levere er dig selv, så hvis du ikke har det godt den dag, så er du fucked!
Kommer der også en Lucie Baines 3'er?
- Vi har snakket om at lave en EP inden 3'eren, men ja. Hvornår ved jeg ikke. Og den kunne sagtens blive en dance-plade. Vi vil gerne blive ved med at eksperimentere og forny os.
Mener du dance som i Infernal og Dj Alligator?
- Ja, og som 2 Unlimited. Eurodance er meget interessant synes jeg.
Ville Kresten og Thomas gå med på det og være i stand til at lave dén genre?
- Helt sikkert! De kan lave alle genrer! Men det ville stadig have deres og mit fingeraftryk.

"We Love Lucie Baines" er ude på Run For Cover 7. april og gæstes af både Alice Carreri og Prins Nitram på omkvæd. Gísli lokker også med en top lækker covergirl indsmurt i selvlysende maskinolie-sæbe. Han har selv spillet pik til billedet og garanterer fuld tilfredshed. Hold også øje med Lucie Baines på nettet hvor alle albumtekster vil blive lagt ud: www.luciebaines.com

I Love...
lucie baines
NYT ALBUM UDE 7. APRIL
WWW.LUCIEBAINES.COM • WWW.RUNFORCOVER.DK

FLOOR WARS

Ord & billeder: Ann Noyd

BLOD PÅ DANSEGULVET

BAGMANDS-INTERVIEW MED SUNE PEJTERSEN

Én gang om året bliver de bedste breakere fra hele verden fløjet til København for at bekrige hinanden med vilde moves, på gulvet af Store Vega. Ghettofaktoren er så høj, at pumpende adrenalin mixet med pumpende beats, nemt kan forplante sig til beef af den slags der har knyttede næver i stedet for flares og freezes. Floor Wars bagmanden, 35-årige, halvt danske og halvt tyske Sune Pejtersen, har haft hænderne fulde, men som enhver der har været til arrangementet kan bevidne, er resultatet også imponerende.

Floor Wars blev afholdt første gang i 2005 i Store Vega, og det er i år 4. gang battlen bliver afholdt. Det har i sin relativt korte levetid allerede vokset sig temmelig stort, og er nu Nordens største af sin slags, og en af Europas største breakdance battles, men hvem er personen der formåede at forvandle idéen til et fænomen, der i dag er kendt i breakdance miljøer verden over?

Sune Pejtersen startede med at danse break i Tyskland i '84 og er stadig aktiv som danser den dag i dag. Han har lavet adskillige shows, jams og battles i forskellige konstellationer og sammenhænge og var i 2001 med til at starte breakdanceforeningen "To The Beat" som han i dag har forladt, til fordel for nye udfordringer. Til hverdag arbejder han i et integrationsprojekt for unge i Nordvest kvarteret, men én gang om året orkestrerer han altså et sindssygt arrangement som involverer at flyve unge ind fra hele kloden for at vi danskere kan måbe en hel aften og råbe "ÅÅÅHHHRRR HVAAAAAAD!" 150 gange, med fadølsfråde i mundvigene.

Konceptet er at op til 32 breaker-crews battler hinanden en hel eftermiddag indtil kun de 8 bedste står tilbage. De får så lov at gå videre til aftens hovedbegivenhed som er battlen mod de 8 internationalt bedste aka "The Great 8" - otte specielt inviterede super-crews fra hele verden. Efterhånden som aftenen skrider frem elimineres det ene hold efter det andet, indtil der kun står ét hold tilbage som vindere. I 2007 var dét hold danske Natural Effects.
Floor Wars koster i omegnen af et par hundrede tusinde kroner at stable på benene, men de der har set det ved, at det er hver eneste øre værd.

Hvordan kan det egentlig være at et lille land som Danmark kan indtage position som en af de førende indenfor breakdance battling?
- Af flere grunde: Dels er der i Danmark meget gode vilkår til afholdelse af denne type arrangement, idet kunst og kultur (stadig) bliver understøttet meget af staten og det offentlige - i hvert fald i forhold til mange andre lande. Mange af de instanser der støtter arrangementet er meget åbne overfor street- og ungdomskultur og en anden grund er, at der ikke findes et tilsvarende arrangement i resten af Norden.

Antallet af publikummer er også vokset støt for hvert år, så det viser jo at konceptet er en succes, men er der noget ved Floor Wars som du synes er knapt så cool?
- Jeg kunne godt tænke mig, at publikum bliver bedre til at respektere dommernes afgørelser, og ikke begynder at kaste med øl og buhe, når deres favorit-hold ikke lige vinder. Det er bare *så* dårlig stil, og hvad får dem til at tro at de ved tingene bedre end eksperterne?

Er der flere der breaker i Danmark nu, end for fx 10 år siden?
- Ja, scenen er blevet større, men det er ikke fordi den er vildt stor, til gengæld er der rigeligt med talent.
Hvor mange vil du skyde på der dyrker break herhjemme?
- Hmmm, et par hundrede vil jeg tro, og af dem er måske 10-15% piger. De er, som bekendt, ikke så kraftigt repræsenteret i hiphop.
Ja, det må også være svært at lave "ormen" med en C-skål?
- Hehe, ja, men i år er der et 100% pigehold der stiller op til Floor Wars! "Dirty Mamas" fra Tyskland, og de er ret gode!
Er der "moves" piger ikke kan lave?
- Der er moves som piger har sværere ved at lave, end drenge, men jeg vil ikke sige, at der findes noget som piger slet ikke kan lave. Jeg har set piger lave nogle af de sværeste moves overhovedet med legende lethed, men det er meget få piger der kan det - fx "air-flare" hvor man står på hænder, svinger benene og hopper rundt for igen at lande på begge hænder, det er et af de sværeste moves.

"DEN MOTORIK MAN UDVIKLER GENNEM KAMPSPORT MINDER MEGET OM DEN DER BRUGES I BREAK"

Er der et land der kan siges at være førende indenfor break netop nu?
- Hmm, Asien er ved at tage over: Korea og Japan er meget stærke lande, og så USA. Rusland og Ukraine er også meget gode lige nu.

Hvad kan være grunden til at koreanere og japanere fører?
- De har tradition for at bevæge kroppen så ekstremt som man gør i break. Den motorik man udvikler gennem kampsport minder meget om den der bruges i break. Desuden er asiaterne små og slanke af vækst, og så har de en trænings-disciplin som siger spar to!

Findes der en anatomisk opskrift på den perfekte breaker?
- Mange breakere er små og tynde, så det er nok en god forudsætning. De fleste breakere er unge: teenagere og i tyverne, man er heller ikke så bange for at kaste sig ud i vilde moves når man er ung.
Findes der breakere på 2 meter eller mere?
- Ja, men de er få - ligesom der kun er meget få gode pige-breakere.

"DER ER MANGE GROUPIES I BREAK. JEG TROR DET ER DET FYSISKE, MACHO-AGTIGE DER TILTRÆKKER KVINDER"

Er der ligeså mange groupies i break som der er i rap?
- Piger kan godt lide at se fyre på dansegulvet. Nu ved jeg ikke hvordan det er i rap, men der er mange groupies i break. Jeg tror det er det fysiske, macho-agtige der tiltrækker kvinder.
Kan en dygtig breaker, efter sin opvisning, vælge og vrage mellem det kvindelige publikum?
- Ja, mere eller mindre - og det er sikkert også en motivation for mange fyre til at starte med at breake!

Hvad er det der gør at du elsker break så meget?
- Jeg kan godt lide aggressiviteten og vildskaben i det
Men det er jo små, tynde mænd der danser?
- Men derfor er det jo alligevel et voldsomt udtryk de formidler, og så kan man være kreativ på mange forskellige måder.

Breakdance opstod også oprindeligt i bandemiljøet?
- Ja, og det kan man stadig tydeligt mærke, på godt og ondt. På den ene side så er det jo fantastisk at unge fra ghettoer og belastede miljøer på denne måde kan udtrykke sig autentisk og formidle deres livssyn og livsstil, men når du som arrangør står til en battle, og der er et hold ghetto-unge fra USA og et hold ghetto-unge fra Frankrig, som er raget uklar og vil flå hovederne af hinanden, så er det IKKE sjovt!
Har du tit oplevet det?
- JA!
Hvad gør du i sådan en situation?
- Taler for min syge moster! Og prøver at mægle mellem parterne.

"EN AF BREAKERNE BLEV SÅ RASENDE, AT HAN STORMEDE IND PÅ DANSEGULVET MIDT UNDER NÆSTE BATTLE OG VILLE SLÅS MED DOMMERNE, FOR ØJNENE AF 1200 PUBLIKUMMER"

Hvad kommer breakerne op at slås over?
- Det kan være alt muligt: en der siger noget som den anden opfatter som en fornærmelse, en der mener den anden har bitet hans move, et hold der er vrede over at have tabt, etc. Sidste år havde vi en episode til Floor Wars med et hold fra USA, der tabte til et svensk hold i de indledende runder. En af breakerne blev så rasende, at han stormede ind på dansegulvet midt under næste battle og ville slås med dommerne, for øjnene af 1200 publikummer. Hans holdkammerater stoppede ham heldigvis, men dommerne blev resten af aftenen beskyttet af Vega-vagter. Dér var jeg lidt nervøs!
Crazy!
- Ja, det var langt ude - og han var kæmpestor. Men sådan er det også tit med hold fra Frankrig og Tyskland. Man får pludselig en fornemmelse af hvor godt og beskyttet vi lever i Danmark.

Appellerer breakdance mest til unge fra ghettoerne?
- Det appellerer i hvert fald helt klart til dem, og jeg har også selv startet integrationsprojekter med breakdance som "smeltedigel".
Hvorfor tror du at det appellerer til netop det segment?
- Af flere grunde, og det gælder alt ved hiphop-kulturen og ikke kun breakdance. Jeg tror de mindre velstillede børn og unge, fx mange med indvandrerbaggrund, kan genkende sig selv i kulturen, fordi den er opstået blandt unge, som på mange måder var i samme situation. Når en amerikansk rapper rapper om, hvordan det er at være sort i en ghetto i USA, så kan unge i Danmark godt kan fange budskabet, selvom de ikke nødvendigvis forstår alle ordene.

Men som et fænomen der opstod i bandemiljøer, hvor er break så henne i dag? Er der også danske skinheads og black cobras som lærer at breakdance?
- Ikke hvad jeg ved af...
...For nu hvor knive er så upopulære ville det jo være fedt at reintroducere denne type "våben" og battleform til de kriminelle... har du overvejet at undervise i fængsler?
- Ikke endnu, men det var måske en mulighed!

Men sådan en som Jønke er jo ingen konfirmand længere, hvornår er man egentlig for gammel til at begynde at breake?
- Det tror jeg ikke man kan blive for gammel til, se bare her: www.breakdance.nu/grandma/grandma.html - hun kommer til Floor Wars hvert år! Og fyrer den af i cirklerne: DET er god stil!
Hvor gammel er hun?
- Nogle og tres, og hun startede for en 5-6 år siden. Folk går altid amok når de ser hende. Sidste år var jeg til en battle i Oslo, hvor hun battlede en jævnaldrene mand - det var vildt! Han dansede electric boogie og hun breakede.

Hvordan kan du følge med i hvem der er de bedste breakere i udlandet? Er det via mund til mund metoden, eller vinder de konkurrencer som du tjekker for?
- Både og, jeg følger med i hvad der sker i de forskellige lande bl.a. ved at tjekke videoer på nettet. Jeg rejser også tit til battles rundt omkring i verden, for selv at se hvem der er gode lige nu. I år har vi for første gang haft en indledende runde til Floor Wars og det foregik i Tyskland for nylig.

Breakere danser jo ikke kun til hiphop, men hvad er det skøreste du har set nogen breake til?
- Hmmm, tænke, tænke. For et par år siden var der et crew fra USA der begyndte at danse til heavy metal. De var bl.a. med i en Marilyn Manson video. Det blev aldrig den store dille, men jeg havde aldrig troet, at nogen kunne finde på at breake til metal.
Kan man holde beatet til det?
- Ja, men det var en ret speciel stil de dansede; den var selvfølgelig ikke særlig funky, men de brugte meget en slags yoga-stillinger.

Er de fleste breakere involveret i hiphop-kulturen?
- Nej, det vil jeg ikke sige. Der er et fælles grundlag og et fælles udgangspunkt, men i mine øjne er elementerne på vej væk fra hinanden. Det hele bliver mere og mere specialiseret efterhånden som disciplinerne modnes og udvikles. I 80'erne var det sådan, at var man breaker, så lavede man også electric boogie og malede graffiti - det gjorde ALLE dengang, men i dag er vi nået dertil hvor der alene indenfor break er flere forskellige stilarter, og mange forskellige typer af breakere.
Hvor mange procent af breakerne herhjemme vil du vurdere også er engageret i kulturens andre udtryksformer - fx rap-musik (men uden at være udøvende musikere)?
- Hmm måske 25-30%, men det kan godt være at det er anderledes i andre lande.

Personligt har jeg lidt dårlig samvittighed over aldrig at have givet den del af kulturen så meget dækning, men jeg kender ikke selv nogen breakere, og opfatter dem generelt som et meget lukket folkefærd?
- Hvordan lukket?
På trods af mange år i hiphop-miljøet har jeg endnu aldrig oplevet at falde i snak med en breaker og generelt virker de en smule uinteresserede i at lære outsidere (udenfor break) at kende, men det er kun min personlige erfaring?
- Det er rigtigt nok. Når man går i byen med breakere hænger de kun med deres homies og de kan godt virke ret indadvendte. De er nok generelt ikke så snakkesaglige.

HVEM VANDT?

Actionspeax var med i et udsolgt Store Vega da Floor Wars 2008 løb, sprang, rullede og hvirvlede af stablen i København. Det var som altid imponerende at være vidne til ophævelsen af tyngdeloven og derudover var der et par overraskelser i ærmet. Bl.a. var japanske Ichigeki tippet til favoritter forud for kampene, men deres kabuki-teater inspirerede moves imponerede ikke den internationale dommertrio tilstrækkeligt, og de røg overraskende ud efter første battle. Danske Natural Effects kom tæt på at snuppe førstepladsen igen-igen, men måtte nøjes med en flot 2. plads, da det blev amerikanske Massive Monkees fra Seattle der snuppede guld.

EASTPAK
U.S.A.
BUILT TO RESIST
www.eastpak.com

DK//UPCOMMERS

Redigeret af Jesper Nyboe Nielsen

IR

Jeg kan huske at have hørt en smule til IR til jams i Svendborg, men det var først da jeg var inde på en vens MySpace, der havde addet beatet "Now And Then" at jeg kom i tanke om ham igen. Jeg tjekkede siden ud og opdagede at han pludselig var blevet en rigtig stabil producer. Derfor er han en af dette kvartals upcommere.

Navn: IR aka René Rasmussen
Hjemstavn: Svendborg
Alder: 23 år
Har produceret siden 2003

IR begyndte som sagt at producere i 2003, da han sammen med Madze, Techa Pætha og Nf dannede Komplet Krew og det har han sådan set brugt det meste af tiden på, indtil de fleste fra gruppen flyttede til storbyen. *"Udover at have produceret og selv rappet i Komplet har jeg i det seneste års tid arbejdet med Nix Productions hvor vi har startet et pladeselskab "One Soul Entertainment", og i den forbindelse er vi i gang med at bygge vores studie færdigt. Så har vi som en lille sidebeskæftigelse til byggeriet lavet en EP med Supporten som udkom midt i december 07. Desuden har jeg et lille projekt i gang med Dj Morten også fra Komplet af, som er mundet ud i et producerteam kaldet "Guilty Pros".*

I fremtiden vil man komme til at høre en del fra og med IR. *"Især vil der ske en masse i One Soul studiet hvor vi får besøg af Killer Falcon. En meget talentfuld MC fra Aberdeen. Det skal ende med en album- eller EP-udgivelse, Desuden arbejder Nix og jeg på en del mixtape-udgivelser i USA, Storbritannien, Tyskland og Danmark med en masse undergrundskunstnere fra England og USA. Vi har især en del arbejde i gang med en håndfuld MC's fra Lost Children Of Babylon, som er en underdel af Wu-Tang. Vi går meget ind for at holde vores musik undergrund. Desuden har jeg gang i mit første album og så har jeg lidt beats ude til Combo og nogle young cats ved navn San Rexus. Så der sker lidt".*

IR kunne rigtig godt tænke sig at arbejde sammen med Army of The Pharoahs. *"De er for vilde".*

"Som upcomming kunstner er jeg nødt til at nævne min mand Nix Productions, han er meget talentfuld og har mange jern i ilden".

www.myspace.com/ltdr & lrpdoduktion@hotmail.com

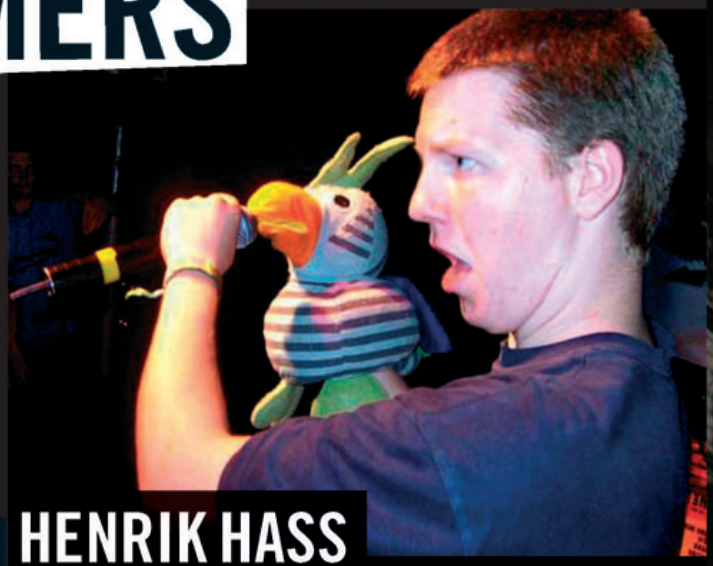

HENRIK HASS

Henrik Hass har vandret rundt i freestyle-miljøet i en del år efterhånden, men det er først for nylig han for alvor er gået i gang med at lave skrevne tracks. Han har overkommet sin største svaghed, sin stemmeføring, og har udviklet sit flow utroligt meget på det sidste. Derfor er han en af dette kvartals upcommere.

Navn: Henrik Arlund Hass
Hjemstavn: Ry, men er lige flyttet til Skanderborg
Alder: 21 år
Har freestylet siden 2002, skrev tekster et års tid inden da

Henrik Hass blev inspireret til at skrive sine egne rap-tekster, da han hørte de sjove numre Gramsespektrum lavede og "Danmarks Længste Rap". Da han hørte Clemens' "Regnskabets Time" blev han helt hooked og begyndte at skrive battle-rap.

Indtil videre har Henrik Hass ikke den store diskografi: *"Jeg medvirker på Hakkimms EP "Danmarks Bedste Rapper", med et vers på nummeret "For En 5'er" og medvirker på nummeret "Den Klamme Veninde" på min egen MySpace og "Bla. Bla. Gypsy" på Idiotsikkers myspace og nummeret "Hass & Isak" på vores egen MySpace".* Yderligere har du også kunne høre Henrik Hass på Dj Scratch My Baq's mixtape "Ready For Credit". Han har også deltaget i en masse freestyle-arrangementer rundt i landet, både store som små. Har også optrådt en del med skrevne tekster, blandt andet med den nu afdøde gruppe Team Xtreme og med Ian Isak.

I fremtiden kan man se frem til en mindre udgivelse, noget demo/EP værk med Hass & Isaak. Der bliver også arbejdet på en soloudgivelse, som der dog ikke er nogen udgivelsesdato på. *"Man kan også godt forvente at jeg laver en røvfuld gæsteoptrædener på diverse internet-tilgængelige numre. Og så regner jeg selvfølgelig også med at stille op til Fight Night igen i år".*

Når det kommer til hvem Henrik Hass godt kunne tænke sig at arbejde sammen med har han følgende at sige: *"Jeg synes der er rigtig mange talentfulde rappere og producere derude. Men jeg har ikke lyst til at nævne nogle navne, for det vil være dumt at sige nogens navne, hvis de ikke gider arbejde sammen med nogen".*

"Jeg tror rigtig meget på en mand som Kasper Spez, som man allerede har hørt rigtig meget godt til" siger Henrik Hass når det kommer til upcomming kunstnere. Han nævner også Ham Den Lange og Fantomet, som nogen man skal holde øje med.

www.myspace.com/henrikhass

For info om DK//UPCOMMERS: nyboe@undergrunden.dk

ECKŌ UNLTD.
WE ARE UNLIMITED
DISTRIBUTED BY LUCA BRANDS
PHONE +45 (22) 971322

Redigeret af Gisli

LYDEN FRA SYDEN

Denne måneds Lyden Fra Syden kommer til jer direkte fra den ekskremt opspændte og vilde undergrund, der hedder internettet (også kendt som "the streets" i daglig tale). Som jeres evigt trofaste udsendte har jeg været rundt på MySpace, faktisk bare den MySpace flavour, der findes i Atlanta, og finde lidt godt nyt. Atlanta er på det sidste blevet kendte på deres specielle "snap" tracks, der vel principielt havde en bannerfører i Ying Yang Twins' hviskende "Wait". De forskellige grupper i denne omgang, viser at der skam sker en masse andre ting i Syden, som ligger lidt længere væk fra ringetonerne og den simple mainstream lyd. Denne her går ud til alle dem, der godt ka li' sin hiphop lidt anderledes. De to drenge i **PROTON** henter inspiration fra den lidt mere skæve del af scenen, men har helt klart bevaret et originalt udtryk i deres lyd, der blander ghetto tech, sang, rap med en umiskendelig kærlighed for det old schoolede. Gå ind på www.myspace.com/proton2 og tjek nummeret "Mighty Cold" eller "Ready To Go".

Herfra ruller vi videre i teksten til **GRIPPLYAZ**, og på hans www.myspace.com/cumgitslum er vi i den mere club-orienterede del af det alternative. En helt umiddelbar favorit er selvfølgelig "Project Ho" (som skam kan downloades), men jeg er også en sucker for sådan nogle numre. Et andet grineren nummer er "Ya'll Already Know" som bruger lidt melodistumper fra "Mester Jakob" melodien, and they said it couldn't be done... haha. Sådan har jeg ikke fået serveret min hiphop før, men det holder sgu.

Inde på www.myspace.com/bobatl er vi inde i det lidt mere traditionelle down south hop, manden hedder **B.O.B.** (ligesom det gamle Outkast nummer) og han har måske/måske ikke fået lov til at sample selveste Amy Winohouse på nummeret "Grip Yo Body". En af mine andre favoritter er nummeret "Left Field" der er det perfekte summer breeze nummer til drinks, chicks og alt det der jazz, som vi glæder os så meget til om et par måneder. Han både producerer og rapper selv og proklamerer ambitiøst, at hans mål er at sælge 10 millioner plader! Jep, okay, held og lykke med den homie. Indtil han gør det, kan man helt sikkert hygge sig en halv times tid på hans MySpace, og glæde sig til han ruller officielt ud.

Næste stop er nogle af de mere underlige snegle i denne omgang, som om de andre ikke var underlige nok... Det er inde på www.myspace.com/hollyweerd man finder de to herrer i **HOLLY WEERD** som blander de mere outrerede ting fra Andre 3000's musik og kombinerer det med humoristiske tekster. Nummeret "Weerdo" venter bare på et nationalt gennembrud med et mahfucking catchy omkvæd; "have you made love to a weeeeeerdoooo" - very nice stuff indeed.

I den helt anden ende af skalaen er de jazzy (og her snakker vi virkelig jazzy) hiphoppere i **JASPECTS** inde på deres www.myspace.com/therealjaspects - Deres flavour bliver helt umiddelbart langt mere funket, fordi de har en rigtig vild blæsersektion. Rapmæssigt lader de dog en smule tilbage at ønske. Men jeg vil alligevel give dem props for et originalt udtryk, der er live og har en fed feel good vibe over sig.

En anden dude, der på alle måder tager den videre uden at være specielt hiphoppet, kan findes på www.myspace.com/scarthestar - Det er faktisk slet ikke hiphop, men manden der synger som om Marvin Gaye er tilbage. Han hedder **SCAR** og du har eventuelt hørt ham på Big Boi's kompilation "Got Purp?" eller den seneste Outkast plade "Idlewild". Manden synger som en drøm. Især nummeret "Underground" er en personlig favorit. Det er virkelig det perfekte musik til en dejlig aften med damen, og man kan kun spørge, hvornår får MySpace en eller anden form for repeat funktion? Forhåbentlig kommer hans længe ventede debutplade snart og sætter soul på dagsordenen igen. Vi venter spændt.

Det her har været en public service til alle, and I mean everybody. Jeg håber I har nydt denne lille forårsbarbecue, som Lyden Fra Syden har cooket op til jer, direkte fra "the streets" of ATL. Vi ses i næste omgang, hvor jeg lover der nok skal komme noget ignorant pis til alle jer fantastiske ignoranter, haha... Indtil da, tjek lidt op på det alternative Atlanta.

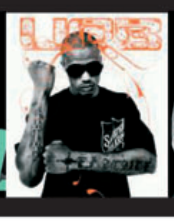

ZOO YORK//GHOSTFACE KILLAH

Tøjmærket ZOO YORK har sammen med Def Jam indgået et eksklusivt samarbejde for at fejre udgivelsen af Ghostface's nye album: "The Big Doe Rehab". Resultatet er et co-branded kit med skateboard og t-shirt med custom graphics og et udvalg af de sjove øgenavne Ghost har fået gennem de sidste 15 år - Toney Starks, Ironman, Pretty Toney og så videre - men du skal være heldig for at få nallerne i Smukke Toneys gear, for det kommer i en limiteret promo-only serie på 500 styks.

www.zooyork.com eller www.ghostfacekillah.com

SSSCHHH!

I STUDIET MED

Ord & billede: Jonny Hefty

BOBBY H
KEJSER A
D-ON
ENNIONE
HAKKIMM
HAM DEN LANGE
RØDHÆTTE
HENRIK HASS

SSSCHHH! DU ER BARE EN LILLE PIGE!

Actionspeax teamede op med produceren BOBBY H og den jyske elite af freestyle-rappere, for at lave 1 track på 1 dag i Idiotsikker studiet, som ligger i kælderen under den lokale Rema 1000, downtown Skanderborg.
Det blev til ACTIONTRACK #13: "Ssschhh!" som du kan downloade på vores hjemmeside eller MySpace, medmindre du er en lille pige? "Det er nu I fatter hva' der er på færde / Bobby hookede op med 8 skarpladte geværer".

DOWNLOAD ACTIONTRACK #13

Track: "Ssschhh!"
Rappere: Kejser A, J-Hef, D-On, Ennione, Hakkimm, Ham Den Lange, Rødhætte & Henrik Hass **Producer:** Bobby H **Teknik:** Stefan P
Studie: Idiotsikker Studio, Skanderborg
Download: www.actionspeax.dk

FALLOS #9

Ord: Madze // Billeder: Jacob Keinicke & Jonny Hefty

1. februar præsenterede Post1 i Odense FALLOS #9! Fallos arrangementerne er kendte som mere rockrelaterede koncerter, men denne aften stod den på: Kasper Spez, Fayns, Fup & Dambo, Gigasus og Jøden med Static og Hefty; så det var ALL hiphop til din ass! Det var et vellykket "debut" arrangement - stemningen var i top og fremmødet var fedt. Odense beviste at de var klar på at give den håndtegn og hængerøv i bedste sendetid, og her fra Actionspeax' side håber vi bare på en gentagelse. 5 fede svin til Odense og arrangørerne. Fyn er fresh og Odense hot!

FALLOS #9

Ord: Madze // Billeder: Jacob Keinicke & Jonny Hefty

1. februar præsenterede Post1 i Odense FALLOS #9! Fallos arrangementerne er kendte som mere rockrelaterede koncerter, men denne aften stod den på: Kasper Spez, Fayns, Fup & Dambo, Gigasus og Jøden med Static og Hefty; så det var ALL hiphop til din ass! Det var et vellykket "debut" arrangement - stemningen var i top og fremmødet var fedt. Odense beviste at de var klar på at give den håndtegn og hængerøv i bedste sendetid, og her fra Actionspeax' side håber vi bare på en gentagelse. 5 fede svin til Odense og arrangørerne. Fyn er fresh og Odense hot!

ROSKILDE FESTIVAL

08

3.-6. JULI

THE CHEMICAL BROTHERS (UK)
L.O.C. (DK)
MY BLOODY VALENTINE (IRL/UK)
RADIOHEAD (UK)
SLAYER (US)
THE STREETS (UK)
NEIL YOUNG (CAN)

AT THE GATES (S) / BAND OF HORSES (US) / BATTLES (US) / THE CAMPBELL BROTHERS (US) / CHOIR OF YOUNG BELIEVERS (DK) / CLUTCH (US) / EFTERKLANG (DK) / ENTER SHIKARI (UK) / EXTRA GOLDEN (US/KEN) / HOLY FUCK (CAN) / ISAM B (DK) / JOB FOR A COWBOY (US) / LA SHICA (E) / THE NOTWIST (DE) / PILGRIMZ (DK) / SHANTEL & BUCOVINA CLUB ORKESTAR (DE) / SHAPE OF BROAD MINDS (US) / TEITUR (FO) / TUMI AND THE VOLUME (ZA) / YEASAYER (US)

- OG MANGE FLERE...

WWW.ROSKILDE-FESTIVAL.DK

TUBORG OFFICIAL SPONSOR

JULIE

DANMARKS BEDSTE KÆLLINGE-RAPPER

Ord: Ann Noyd
Billeder: Jonny Hefty

"Jeg ved ikke hvorfor der findes de her forstokkede drengerøve, der tror at hiphoppen tilhører det mandlige køn"

"Jeg bestemte mig ret hurtigt for ikke at opfinde et eller andet pop-smart alias, for min stil har altid været ærlig og direkte, så derfor bruger jeg mit eget navn" fortæller 27-årige rapper Julie Marie Baggesen, der slet og ret kalder sig JULIE. Hun er kommet på cybergaden med sin hårdtslående EP "SnakOmOs" der ligger til gratis download på www.snakomos.dk

Når hun ikke uddeler lyriske flyveskaller, er hun hotelmanager i Århus: "Det er sgu alfa omega hvor du kommer fra! Jeg er født og opvokset i Århus C. Det er min hjemstad og her jeg har det bedst. Her er la familia, kæresten og de vante omgivelser som jeg holder så ufatteligt meget af" forklarer Julie, der via sin bror, D5E, har haft fingeren på hiphop-pulsen i en årrække, men først de seneste 3 år er begyndt at rappe. Båndet til hiphop blev knyttet endnu tættere da hendes producer, 9D, også blev hendes kæreste...

Er der ikke ulemper ved at date sin producer? Det må være svært at sige: "Det beat sucks Skat, så nej tak, og jeg vil i øvrigt hellere rappe over Gunnars beat"?

- Utroligt nok, så har vores forhold aldrig vist sig at være et problem for vores samarbejde. Vi har altid været bund-ærlige overfor hinanden, uden at det har givet komplikationer på det følelsesmæssige plan. Vi arbejder professionelt i studiet og lægger alt andet på hylden. Og så er det sgu også rimeligt heldigt at 9D's beats altid har formået at inspirere mig i en sådan grad, at jeg ikke har haft lysten til at samarbejde med andre end ham.

Hvem er dine rap-mæssige inspirationskilder?

- På det internationale plan er Missy Elliott helt klart en ledestjerne, både flowmæssigt og lyrisk. Men der er sgu mange der har givet mig inspiration til at lave musik, gennem tiden. Jeg går meget op i om et track giver mig noget. Det kan være en følelse eller bare et vildt adrenalin-kick. Herhjemme er det nok mest LOC der inspirerer mig med sin ærlige stil og sine velsammensatte rim. Det giver virkelig blod på tanden!

"Jamen, jeg er sgu da en kælling af og til. Det er vi alle sammen"

Er du inspireret af Johnson? Jeg synes man kan spore lidt af hans leg med stemmeføring hos dig.

- Det er sgu cool at folk sammenligner min stil med Johnsons, al respekt til ham! Og jo, jeg har altid været vild med den måde han flower på. Jeg benytter mig dog ikke af denne stil for at duplikere nogen, men udelukkende fordi jeg synes det giver et mere melodisk udtryk og gør teksten mere spændende at lytte til.

Du flower smidigt og ligger meget tight på beats. Hvor meget øvelse ligger der bag?

- I starten øvede jeg ufatteligt meget for ligesom at finde min egen stil og stemmeføring. Men jeg tror helt klart at det er en gave, at kunne ligge tight på et beat. Enten kan du det - eller så lærer du det sgu aldrig. Jeg har fået pointers og gode råd fra dem jeg har arbejdet sammen med, men jeg har ikke haft nogen decideret læremester. Det jeg har brugt mest tid på er, at få det til at flowe fedt og få den rigtige "sound". Hvor meget jeg øver afhænger af hvor meget tid jeg har ved siden af mit arbejde. Hvis jeg har et show, så øver jeg mig et par dage op til det, men ellers går vi bare i studiet, når vi har tid og lyst. For mig er lysten og "drivet" utrolig vigtigt. Hvis jeg ikke har noget på hjerte, så kan jeg heller ikke bare sætte mig ned og skrive en tekst. Og det er sgu meget forskelligt hvornår den lyst melder sig.

Hvad er din definition af ordet "kælling"?

- Jamen, jeg er sgu da en kælling af og til. Det er vi alle sammen! En kælling kommer op i én, når man ikke får sin vilje, eller når man ved, at man har ret og der ikke er nogen, der lytter til én. For mig at se, er "kælling" ikke et skældsord, men en naturlig side af os alle. Det kan godt være man ikke er så stolt over det, hvis kællingen har vist sit stride ansigt, men det er sgu en uundgåelig faktor i hverdagen.

Du er blevet kaldt "Danmarks bedste kællinge-rapper". Hvordan skal det forstås?

- Fedt! Det er jeg sgu stolt over at høre! I tråd med det jeg sagde før, så kan mænd være lige så store kællinger, som kvinder, så kønnet spiller ikke ind. Kællingen titter ofte frem i mine tekster, fordi de er så direkte. Kællingen er et drive i min personlighed, som jeg udnytter meget til at få mit budskab frem. Jeg tror at det skal forstås sådan at jeg er strid og bedst til at være det jeg er!

Vil du gerne kunne leve af rap?

- Mit mål er ikke at leve af min musik. Ikke fordi jeg ikke har høje ambitioner - de går bare ikke på, at kunne leve af at være rapper.

Jeg har andre arbejdsmæssige ambitioner indenfor mit fag. Det giver mig noget, som musikken ikke kan give mig. Jeg har behov for at udnytte andre talenter end det musikalske, men jeg vil altid søge at udvikle mig som rapper, og se hvor langt det kan bringe mig.

Hvad er din drøm så?

- Min drøm er at udvikle mig som menneske hele livet igennem. At vågne op en morgen, midt i 50'erne, og tænke: "Hold kæft, det har jeg sgu gjort godt det her!" Jeg vil ikke sætte ord på hvor jeg er, rent professionelt, men mere hvor jeg er som menneske. Jeg er hvor jeg er lige nu, og aner ikke hvor jeg er om 10 år. Min største drøm er at altid gøre de ting jeg sætter mig for, og formå at give de mennesker jeg holder af, den tryghed og kærlighed de fortjener.

Okay... riimelig hippie dér!

- Yep, der kommer hippien måske lidt op i mig, selv om jeg ikke vil være ved det. Men de folk jeg holder af betyder sgu alt for mig! De er grunden til at jeg er, hvor jeg er i dag. Men fuck, skynd dig nu at stille mig et nyt spørgsmål, så det hele ikke bliver så skide følelsesmæssigt!

Du er rimelig hardcore på sporene?

- Ja, men jeg har sgu også gennemgået en rimelig hardcore tid selv. Mine numre afspejler de ting jeg er gået igennem og de følelser jeg har tumlet med. Af den grund er det en meget dyster og mørk tone der går igen, men det er nu engang dét jeg havde brug for, for at komme af med det hele. Jeg har altid brugt musikken meget som selvterapi og når jeg har skrevet en tekst færdig er det som om følelserne er bearbejdet og kun lever på papiret.

Skriver du selv alle dine tekster?

- Ja, og det har jeg altid gjort. Jeg har tit evalueret dem med folk jeg stoler på, men det har hele tiden været vigtigt for mig, at det var mine formuleringer der blev brugt. Derfor er der aldrig blevet rettet mere end højest et par ord og lidt af det flow-mæssige.

Er det ikke en dødssynd at rime "hjerte" på "smerte", som du fx gør på "Den Mørke Side" og "Et År Til"?

- For mig er der sgu ikke nogen uskrevne regler eller dødssynder når det kommer til rap-tekster. Det handler om at være i stand til at bruge de samme gamle fortærskede rim i en ny sammenhæng som giver en ny oplevelse og følelse, når man lytter til dem. Det er jo dét der er det sværeste og dér talentet viser sig; at være i stand til at frembringe en følelse, og ikke bare fremtrylle endnu et trestavelsesrim.

"Den Mørke Side" handler om at elske en person man samtidig knækker på grund af sine egne destruktive sider. Er det real talk? Har du været i den situation selv?

- Som sagt er alle mine tekster ærlige og inspireret af mine egne følelsesmæssige overvejelser, og netop "Den Mørke Side" er et hjertebarn for mig. Jeg vil hellere sige at jeg stadig er midt i det, end at jeg *har* gået det igennem, for jeg gennemlever stadig mange af de ting jeg rapper om i det nummer. Jeg har stadig mange dæmoner at kæmpe med og jeg ved sgu ikke om de nogensinde pakker sammen og forsvinder. Men jeg gør mit bedste for at holde dem nede og lytter tit til nummeret for at få styrke til det.

På "SnakOmOs" langer du ud efter haters, men hvad har de nogensinde gjort dig?

- Jeg fik ikke ligefrem props for de første tekster jeg skrev, eller nogen synderlig opbakning til at fortsætte. Her var der helt klart kampklare haters på banen, der prøvede at pille mig ned. Men det gav mig bare endnu mere blod på tanden til at være standhaftig og ligeglad med hvad alle andre mente om min stil. Som pige i gamet er haters uundgåelige, men derfor betyder det så meget desto mere, når man endelig opnår respekten for det man laver! Netop "SnakOmOs" går dog også i høj grad ud til de folk, der har haft lidt for travlt med, hvad jeg foretager mig i mit liv, i stedet for at koncentrere sig om deres eget!

Har du nogen teori om, hvorfor skal det være så svært at være pige i gamet?

- Helt ærligt, nej, jeg ved det faktisk ikke! Jeg ved ikke hvorfor der findes de her forstokkede drengerøve, der tror at hiphoppen tilhører det mandlige køn, og at den kun kan udtrykkes af mænd. Hiphop har ikke en skid med kønnenes kamp at gøre, for det er jo netop her vi allesammen skal finde et frirum til at udtrykke det vi mener og føler.

Man hører tit brok hvis en pige-rapper lyder for maskulin?

- Jamen, så må folk jo bare brokke sig! Hvis de er så smålige og ignorante, at de bliver stødt over en pige, der tør udtrykke sig på den måde, så kan det jo kun være deres problem. Det hele kan i bund og grund koges ned til at de føler sig magtesløse og er bange for at blive udfordret. Og jeg bryder mig virkelig heller ikke om udtrykket "pigerapper". Det er enten rapper, eller ej. Jeg kalder jo heller ikke LOC for en "drengerapper", men det skulle jeg måske til at gøre!

"Jeg kalder jo heller ikke LOC for en "drengerapper"

Jeg vil lige finde ud af hvor tøset du er, ved at spørge om du nogensinde har haft boybandplakater hængende på væggen?

- Nej, det kan jeg ikke prale af, desværre, men al respekt til dem der har haft (og har). Det er sgu da fedt at have idoler! Boybands har aldrig rigtig kunne sætte mit pis i kog, men der findes masser af fed popmusik og jeg har fx altid syntes at Justin Timberlake er et super multi-talent der laver catchy tracks.

Har du aldrig savlet over en kendt mand?

- Hmmm... det kan kun være Al Pacino. Jeg ved han er ved at være en gammel haj, men han er fanme stadig super hot!

Haha, dét gangster! Er din yndlingsfilm så også "Scarface"?

- Nej, dog ikke... så gangster er jeg heller ikke! Jeg elsker "Scarface" og har set den en million gange, men jeg er mere til en film som "Tid Til Kærtegn"... Jeg er jo kvinde med stort K!

Hvad elsker du ved hiphop?

- Det jeg elsker allermest ved hiphop er frirummet. Der er frit spil og alt er lovligt når du udtrykker dig her. Der er ingen løftede pegefingre der begrænser dig og du kan være præcis som du er.

www.myspace.com/julie8000

"Jeg har stadig mange dæmoner at kæmpe med og jeg ved sgu ikke om de nogensinde pakker sammen og forsvinder"

Redigeret af Ann Noyd

CD//ANMELDELSER

Usandsynligt wack. 1210'eren rådner!

Dårlig. Get back in the lab.

ANDYOP: "Nærmest Perfekt"
(Artiscope Music)

Det er sjældent, at en af undergrundens græsrødder smider et album på gaden før vedkommende har etableret et navn. Og det er især utraditionelt, når resultatet er så vellykket som AndyOp's debut. Små tre kvarter tager det den unge ærkesocialist, at præsentere sig som en meget kompetent rapper. En rapper med substansfyldte holdninger om samfundet, og ditto skrappe ord til den danske hiphop-scene. Uforudsigelige rim med punchlines der slår kæben af led, gør at Andy konstant holder rapniveauet højere end man tør forvente af en debutant. Det kunne dog stadig have været bedre. Pladen varierer passende mellem hårde og bløde numre, men flere af de gæstesungne omkvæd er både overflødige, klæbrige og hårrejsende på den dårlige måde. Til gengæld er rap-teksterne altid værd at lytte til. De fleste produktioner er skabt af Bach & Hagh der her oftest leverer en mager og klichéprægede lyd, men som også bringer velkreerede og bragende seje beats til bordet. Det er derfor virkelig svært at være specielt vred på, eller begejstret over dem. Det musikalske håndværk er brillant når det kommer fra Es på "Forventninger" med Søren Strøm og Kasper Spez, og især med Fantomet på pladens bedste nummer: "De Gudsforladte". En opløftende og lidt ny variant af hiphop, der flere steder rammer plet, men som er et godt stykke fra at være "nærmest perfekt". - Falco Lamb

NEMO: "Første Kapitel"
(Sonet Records)

Nemo har nu i nogen tid været en af de mest lovende navne i Danmark. Med sin "Junkie" EP og en mindeværdig koncert på Roskilde Festival, blev Nemo i 2006 hurtigt synonym med "the next big thing" - og associationer til en fortabt fisk kunne næppe være længere væk. I slutningen af 2007 udgav den selvbestaltede "Konge af Næver" så sit debutalbum "1. Kapitel", som et peak på en stadig spæd karriere. Det er en tændt og målrettet rapper vi fra start til slut har med at gøre. Han spytter sultent, men samtidig tilbagelænet og overlegent og levner ingen tvivl om, at han mener det her seriøst. Over et flamboyant Gettic beat - et af de bedste fra det herrens år '07, spyer han ild og griller alle potentielle kombattanter på "I' På Røven". Der er i det hele taget god sammenhæng mellem de interessante - oftest enten synthbaserede eller dunkle - beats og ditto emner. Det er vigtigt når man spænder så overraskende bredt, som der gøres her. Vi får både selvbiografiske fortællinger, en ulykkelig kærlighedserklæring til hiphop a la Kasper Spez' "Kloak Barbie", samt det obligatoriske territorie-afpisning. Enkelte steder går det hele op i en højere enhed, som på "Dæmoner", der simpelthen skal høres og må siges at være en oplagt single. Sjældent bliver det uinteressant, men det hænder. Det ødelægger dog ikke, at dette er 1. kapitel i en fortælling, som jeg ikke ønsker en slutning på foreløbig!

- Pelle Bombholm

SØREN STRØM: "Autentisk"
(Røgslør Recs)

Søren Strøm er tilbage med et flot comeback i dansk rap. Albummet "Autentisk" har det hele, med undtagelse af enkelte svage gæstevers. Sjældent er skepsis blevet gjort så meget til skamme, som den blev i mit tilfælde. Allerede på titelnummeret fortæller Strøm at det er nye tider, og det bliver i den grad understreget i hvert track på pladen. Der er lagt mindre vægt på de tidligere kendte flerstavelses rim, og mere vægt på indhold. Dermed ikke sagt at Strøm har glemt sine flerstavelses rim, men det er i en langt mere moderat form vi får dem serveret nu. Budskaberne, ærligheden og lyrikken på denne plade når nye højder i dansk rap. Det er tydeligt at høre hvad Strøm står for, og hvad han tager afstand fra. Der gemmer sig mange stikpiller på pladen, hvilket især kan høres på nummeret "Rap Homie". På flere numre understreger Strøm, at rap er en fremragende terapi for den modgang han har mødt i sin stadig unge karriere. Pladen indeholder selverkendelse, ironi, ærlighed, politik og meget mere. Man fristes til at sige at Strøm går mod strømmen, og derfor skiller sig ud fra alt hvad der tidligere er set i dansk rap. "Autentisk" er intellektuel rap, og flowet er stensikkert leveret. Snyd ikke dig selv for numre som "Se Dig Selv (Du Går pt. 2), "Vendetta", "Held Eller Tilfælde" og "Stadig Stædig". Snyd ikke dig selv for "Autentisk"! - Madze

SPONTAN "Agenda" (EP)
(Swift-gee Entertainment)

Det bliver hurtigt gjort klart at Spontan er en storyteller med noget på hjerte. Her er historier der lyder til at være så reelle at man ikke kan betvivle deres ægthed, og det er en styrke. Desværre er det en styrke der skal opveje et flow der ikke er særlig godt, og nogle beats som er en anelse kedelige og sørgelige. Sørgelige i den forstand, at man hele cd'en igennem bliver præsenteret for historier og toner der egner sig bedst til et trist humør. Og er man ikke trist fra begyndelsen, så bliver man det i hvert fald! Der er gode idéer at spore i kompositionen, men desværre virker det som om Spontan og beatet aldrig rigtig følges ad på en fed måde. "Agenda" er utvivlsomt pladens bedste nummer: Her passer lyrik og musik godt sammen og flowet opleves fra sin bedste side. Det er næsten som om Spontan helt enkelt holdt mere af dette nummer, end de andre. Havde der bare været mere variation i stemme og flow, ville helhedsoplevelsen af EP'en have været langt bedre. Med tracket "Utak Er Verdens Løn" bliver man næsten arrig over den håbløse indstilling, der kendetegner lyrikken. Der er for meget pessimisme at skulle kapere og det er begrænset hvor mange mørke skæbner man kan forholde sig til på én gang. Alting behøver ikke at være jubel-glæde, guld og grønne skove, men hvis Spontan insisterer på at være kold, trist og depressiv bør han finde en anden måde at udtrykke det på. - Kasper K. Mouritzen

MAGERMAYN: "Fisse, Stoffer & Skruetrækker" (mixtape)
(Run For Cover / Under Cover / Mager Power Records)

Hold kæft hvor er det her dumt. Hold kæft hvor er det her genialt. "Mager" er århusiansk slang for "nederen", "wack", "fesen" og meget mere. MagerMayn lever egentlig så godt op til sit navn, at han kunne være delebarn af ODB, Lil Wayne, Orgi-E, Too $hort, Richard Pryor og din mor - født grinende med stiv pik, skruetrækker og coketud. Nu har han så udgivet mixtapet som er varedeklareret "Fisse, Stoffer & Skruetrækker". Med sange som "Mig og Min Skruetrækker" og "Fisse (Gi' Mig)" er dagsordenen lagt. Lige så voldplat og dumt det lyder (og er), ligeså sjovt er det til tider også. Hvem kan fx stå for den romantiske stemning der indfinder sig, når Mager over et gennemført R&B beat lægger ud med disse linier: "Da jeg så dig første gang var til en fest i går / Der havde du en fisse / Nu har du et sår"? Prominente folk som Milo & Inspired, Jøden og Gisli gæster mixtapet. Men i Magerland er der kun én konge, og han løber med rampelyset - og de andres damer - hver gang. Beatsne er grundlæggende syntetiske og clubbede, hvilket passer fint til Magers levering. Rap-mæssigt er det ikke lige godt hele vejen, og selvom det ikke kan eller skal være anderledes i Magers tilfælde, trækker det ned. Et andet klart minus er censureringen af Mass disset, på "Tillykke Mette". Dét til trods mener jeg dog klart at pladen har kultpotentiale og er et must til druk med drengene eller en middag for to.

- Pelle Bombholm

Okay. Intet mere, intet mindre. | God plade, absolut værd at tjekke for. | Hell yeah! Snyd ikke dig selv for det her, homie! | Classic material. Mesterværk!

FRED NUKES: "Deconstructing Fred"
(Fake Diamond)

Har du hørt om Fred? Ved du hvor han er? Kendte du ham? Er du måske hans ekskæreste, hans far, eller mobbede du ham i folkeskolen? Måske er du en af hans utallige teenagescoringer fra dengang han stadig havde sin mojo? Eller er du måske den læge der aldrig tog ham seriøst, så han nu ligger død i et blomsterbed - dem er han jo allergisk over for, ved du nok? "Deconstructing Fred" indledes af en simpel og fantastisk stemningsmættet beretning om Nukes forsvinden kort før udgivelsen af albummet. Inden da, nåede han dog at begrunde albummet med, at han af sine venner refereredes til som "Ham vi elsker, men som altid snakker for meget om sig selv". Og sådan indledes knap tre kvarters "emo faggot shit". Den opfindsomme vinkel på albummet giver et stort indblik i rapperens liv. Det hele fortælles på et sprudlende og underholdende engelsk, hvor Freds måde at flyde på, hans formuleringer og metaforer rammer plet næsten hver eneste gang. Den røde tråd følges konsekvent gennem alle 13 skæringer, både indholds- og lydmæssigt. Beatsne er fra den soulsamplende skole, og de fleste omkvæd synger Fred selv. Man kan let drage en parallel til Kanye West's to første albums, det er bare lidt for let. "Deconstructing Fred" er mere gennemført og ikke overraskende erklærer NBTB medlemmet sig også som perfektionist. Perfekt er albummet dog ikke, men det er fandeme godt! - Pelle Bombholm

JACOB VALBJØRN "Bang-A-Palooza" (Streetalbum)
(Bang-A-Palooza Records)

Jacob Valbjørn: Real name, all gimmicks. Det er den første tanke man får, når man bliver præsenteret for streetalbummet komplet med den obligatoriske irriterende vært, denne gang i skikkelse af Carl-Mar Møller. Det virker som om eksilnordjyden har gjort alt hvad der er menneskeligt muligt, for at tiltrække sig opmærksomhed for alt andet end musikken. Det er en skam, for til tider overskygger det faktummet, at han er en dygtig rapper med sans for at skrue flows og punchlines sammen. Valbjørn mestrer pralestilen så godt at han kan rappe lamme og fortærskede linier og stadig fremstå cocky. Også når han fortæller historier fungerer det - som fx på "Luksussigøjneren". Som titlen antyder har Valbjørn en forkærlighed for det der på nydansk kaldes bangers - musik med bas og energi. Dem får han af producerne Lil Jay og Adam Sampler, der giver hvert deres bud på bangere. Adam Sampler slipper blandt andet rigtig godt fra "Ad Libitum" med en ufortyndet down south stemning, og albummet bliver faktisk allerbedst mod slutningen, da Valbjørn leverer "Ingen Krig I Nærheden", en personlig og sjov historie over en flot Lil Jay produktion. Når træerne ikke vokser ind i himlen, skyldes det, at det hele til tider kan virke for ironisk og påtaget, selvom det måske er en del af genren. Det er synd at de bedste sange bliver gemt bag streetkonceptet, for Jacob Valbjørn er spændende nok uden gimmicks.

- Peter Trier Aagaard

LIZZIE: "Ramt I Natten"
(ArtPeople)

Inden Boom Bap Security lægger mig i benlås for at anmelde "pop", så minder jeg lige om at R&B er mindst ligeså berettiget som kamphunde, weed og honeys. "Ramt I Natten" er produceret af Pitchshifters samt Madness 4 Real og Lizzie har opvarmet for både Mobb Deep og 50 Cent. Albummet er R&B/pop fortolket med Lizzies lyse, behagelige vokal der er mindre sexdampende og fraseret end fx Szhirleys eller Karens. På den måde fjerner hun sig fra klassisk R&B til fordel for retro-pop, men med et twist af moderne produktioner. Titelnummeret emmer af Ball-bluser og Samantha Fox-hår, men stemmen er lidt for vag og flowet for standard til at radiohittet for alvor vil huskes, når først det fortrænges fra charten. Lizzie er køn nok til at være popstjerne og hun er også en habil sangerinde, men er det nok? Teksterne kredser om kærligheden, og som så ofte i pop og R&B, er der lidt langt mellem de lyriske snaps, men de findes i fx "Alt Det Jeg Er". Et andet sted (titelnummeret) bliver det lidt ufrivilligt morsomt: "Hvem var din ven der, bag ved dig, han kigged' mærkeligt / trak sit våben, lod mig få den / det gik så stærkt, at jeg aldrig så den". Albummet skriver ikke musikhistorie, men er en god, poppet lydcollage til dagens gøremål eller klubbens dansegulv. Især "Ring Mig Op" sætter understellet i svingninger takket være Madness 4 Reals bastunge, hardcore produktion.

- Ann Noyd

FUP & DAMBO: "Bar' Fordi" (EP)
(Under Cover)

I et univers der er bygget op omkring tunge beats og hidsige skældsord gør Fup & Dambo det ganske godt. Introen på "Bar' Fordi" indeholder en advarsel om ikke at lytte videre hvis man er sart. Efterfølgende holder nummeret "Kællinger, Våben og Stoffer" hvad introen lovede. Tracket er strikket fedt sammen: det langsomme og tunge beat skaber en god stemning, som garneres med et råt flow. Der må også godt grines, for lyrikken er både sjov og hardcore: en opskrift som fungerer! Skiven indeholder dog også numre, som ikke er videre interessante eller fede. Med "Sidste Sommer" daler standarden betydeligt. Et tamt beat akkompagnerer en historie der ikke er vedkommende for andre end dem der har skrevet den og også omkvædet er kedeligt. Det er derimod luksus at blive præsenteret for nye måder at opbygge et nummer, som med "Dræber Rap" - hvor der i bedste MC's Fight Night stil bliver smidt forskellige "redskaber" ud til henholdsvis Dambo, Skrangle og Fup. Herefter skal de så på bedste vis bruge deres udleverede redskaber til at skabe kaos. "Bar' Fordi" har en fin rød tråd som er den hardcore tilgang til musikken. Vi finder gode beats, sjove omkvæd og godt samspil mellem Fup & Dambo. I sidste ende kan man godt sidde og reflektere over hvor stor distance og ironi drengene mon reelt har til det de skriver om. Ironisk distance eller ej, herfra er der 3 stjerner.

- Kasper K. Mouritzen

MACHACHA: "Machacha"
(Capiche Records)

Machacha er gået solo, og har udgivet albummet af samme navn. Her finder man en meget bred emnekreds, og der er ikke nogen decideret rød tråd der binder det hele sammen. Det er et mix af Machachas forskellige sider, og han udleverer sine holdninger. Der bliver langet ud efter gangsta-rap, givet props for go'e nødder og beskrevet dybe følelser. Desværre bliver produktionerne i længden for kedelige, og det samme gør sig gældende for rappen. Af den grund er mange af numrene tunge at danse med og det er ærgerligt, for der er god lyrik at hente. "Født Til Det" er pladens bedste nummer, og gæstes af Static og Nat Ill. Nummeret handler om hiphop og lidenskab. Alle tracks er produceret af Machacha selv, og et par af dem i samarbejde med Martin J og Klumpe K. Nummeret "Fars Dag" er også blandt skivens bedste: Det er et dybt, og stemningsfuldt track, der handler om savnet efter en far som er død. Her viser Machacha sine bedste skills som både producer og rapper og her er voksen-hiphop for alle aldre. Det er pladens styrke og det afspejles især i lyrikken, der er mere moden end meget andet dansk rap i øjeblikket. Der er lækre vers fra Joe True, Kami Kasper, Stik Op og Martin J. Tjek numrene" Inferno", "Tegneserie" og "Juice". De har noget som resten af pladen ikke lever op til. - Madze

CD//ANMELDELSER

Usandsynligt wack. 1210'eren rådner!

Dårlig. Get back in the lab.

BOOM CLAP BACHELORS: "Kort Før Dine Læber"

(Music For Dreams)

Med dette rap-frie og absolut ikke-hiphoppede album, har musikerkollektivet Boom Clap Bachelors skabt et elektronisk frirum fra stress. Et marked af blide instrumenter mikset med hviskende stemmer og abstrakte melodier, udgør bunden for den knap en time lange musikalske bedøvelse. Gruppens stjernedygtige musikere kan hamle op med genrens bedste, men skiller sig ud fra det meste af electro-verdenen i kraft af deres rytmiske særpræg og rolige tempo. Musikken minder ikke umiddelbart om noget andet. Især de dansk-syngende vokalister gør pladen speciel og akkompagnerer, til genkendelsens glæde, lytterens rolige sjæl med et smil. Alting er rart her, kort før læberne, men pladen savner dog slemt en stærk vokalist, der kan peppe den lovligt søvndyssende atmosfære en tand op. En tak højere på den elektroniske termostat havde heller ikke ødelagt idyllen. Sikkert ikke en plade for den gennemsnitlige hiphop-fan, men et skønt våben mod nervebelastende hverdage.

- Falco Lamb

PARAGRAF71: "Ilddåb" (EP)

(Selvfinansieret)

De to Næstved-artister: MSP & William, gør deres debut med skiven "Ilddåb". EP'en indeholder en række fængende beats, nogle gode flows, en portion gode lyriske vendinger og kan alt i alt siges at have potentiale. Desværre er der langt mellem snapsene. De fængende beats bliver hurtigt monotone og en anelse insisterende i form af de samme toner. Man sidder med en lidt tom fornemmelse efter at have lyttet til mange af numrene. De er ganske enkelt en anelse ensidige og elementære. De to gutter har talent og dybde hvilket kommer til udtryk i deres flows og introspektive lyrik. Desværre er en introspektiv tilgang farlig, hvis det bliver for abstrakt og fjernt. Det tankespind der har skabt lyrikken er mange steder blevet for internt. Der mangler passager hvor man sidder og smiler - helt enkelt fordi det er fedt mayn! Det er først i nummeret "Tiden Er Vores" at man virkelig får indblik i hvilke muligheder og små stykker guld der er at finde. I dette nummer viser potentialet sig og der er en bedre sammenhæng mellem musik og lyrik. Overordnet er det street-attitude, blandet med lidt pop og et forsøg på at være introspektiv og hård, der giver fornemmelsen af en noget rodet og ensformig cd. Forventningerne er dog skruet i vejret til næste udgivelse.

- Kasper K. Mouritzen

PENTA: "Tanker På Takter"

(Selvfinansieret)

Normalt ville vi ikke have hørt om Penta, før de havde rendt samtlige pladeselskaber på dørene, var blevet fintunet af en a'n'r og en topproducer og lå i pladebutikken til 149,95. Towity, Sander, Kræs, Viggo B og Rallf, der til sammen udgør Penta har valgt at droppe mellemledet, og selv indspillet albummet og pakket det pænt ind. De kommer som de selv siger stormende ud af ingenting, og hvor andre gruppers debut koster kassen, så koster "Tanker På Takter" gratis. De fem gruppemedlemmer, der skiftevis står for rap og produktion, leverer en flot indsats, og viser de sagtens kan producere, flowe og rime i en stime. Desværre er flerstavelsesrimene hørt før og selvom produktionerne er meget varierede, mangler de atmosfære. Penta kan minde om tidligt Rent Mel og Organiseret Riminalitet, men har endnu ikke samme karisma. Det ville være spændende at høre et par solonumre, i stedet for det konstante skift mellem rappere, for et par af dem (Viggo B og Sander) skiller sig positivt ud med dybere stemmeleje og skarpere levering. "Tanker På Takter" er uskyldig underholdning fra start til slut. Næste udgivelse må gerne indeholde mere personlighed og eftertanke på takterne.

- Peter Trier Aagaard

WU-TANG CLAN "8 Diagrams"

(Bodog / Playground Music)

Wu-Tang Clan kæmper både med at holde sig relevant og med internt splid. Desværre kommer begge dele til udtryk på "8 Diagrams", men heldigvis opvejes det af god rap-musik. RZA har valgt at inddrage gæster både på vokal og produktionssiden, men stadig med sig selv i centrum. Hans lyd er blevet mere akustisk og symfonisk, og man savner de gamle hovedløse, hardcore beats. Rapperen med mest tur i den for tiden er Ghostface Killah, og at han kun er med på albummets første dele skæmmer ubetinget helhedsindtrykket. Ellers er det primært Method Man og Raekwon, der holder fanen højt, og det er altid en fryd, når de folder sig ud. "The Heart Gently Weeps", remaket af Beatles klassikeren om George Harrisons guitar, er rørende, men det er primært på grund af stærke vers fra Method Man og især Ghostface Killah. Hverken bidraget fra George Harrisons søn eller Erykah Badu's sang gør noget særligt for nummeret. I det hele taget gør gæsterne, fx funk-ikonet George Clinton, ikke fantastisk figur på "8 Diagrams", men så er det godt at Wu-Tang rapperne selv kommer til fadet. Inspectah Deck har aldrig fået en glorværdig solokarriere, men på fællesalbum skinner inspektøren som et nyslebet samuraisværd, bare hør "Stick Me For My Riches" eller det alenlange introvers på "Unpredictable". Albummet afsluttes med et uudgivet bonusnummer med Method Man og afdøde Ol' Dirty Bastard. Det rå, umixede track er på en gang fantastisk og sørgeligt. For det er ikke bare ODB man savner, men også den klassiske fandenivoldskhed Wu-Tang Clan stod for. Der er fantastiske øjeblikke på "8 Diagrams", de er bare ikke så fantastiske som de var engang.

- Peter Trier Aagaard

WC: "Guilty By Affiliation"

(Lench Mob Records)

Kan du huske dengang man syntes rapmusikken fra Los Angeles var ligesom man bildte sig ind at byen var? En stor fest med en konstant BBQ, fede lowriders, masser af khaki-bukser, Chuck Taylors, 40's, Parliament og Zapp & Roger på anlægget, domino-spil i gang og skandaløse ho's (det måtte man godt kalde dem dengang). Kun afløst af de nødvendige drugdeals, så man kunne finansiere det hele, og de driveby's som det nødvendigvis bragte med sig. Det kunne jo ikke være anderledes, og det var ok, for det var jo højst spild af patroner. Savner du de dage? Jamen så er "Guilty By Affiliation" din våde drøm! Det er westcoast, som mange stadig mener westcoast skal lyde. Kompromisløs, hårdtslående funk, samplebaseret, og med WC der ikke lyder som om han nærmer sig 40 med hastige skridt. Nogle vil måske argumentere for at det hele lyder lidt rigeligt dateret, og det vil ikke være forkert, men når en mand som WC i den grad rammer old school lyden, så bør der også kunne være plads til lidt nostalgi.

- Christian Grubert

GHOSTFACE KILLAH: "The Big Doe Rehab"

(Def Jam)

For tiden kommer der album med ekspresfart fra Ghostface Killah, så man må sige at Iron Man smeder mens jernet er varmt. Således udgav han "The Big Doe Rehab" blot en uge efter Wu-Tang albummet. En almindelig dødelig ville have

Okay. Intet mere, intet mindre. | God plade, absolut værd at tjekke for. | Hell yeah! Snyd ikke dig selv for det her, homie! | Classic material. Mesterværk!

bukket under for presset, men Ghostface formår faktisk at holde dampen oppe. Han rapper uhyggeligt stilsikkert om en dagligdag fyldt med mord og narko, og især når gæster som Beanie Sigel og Method Man kommer forbi, hæver han sit niveau til verdenselite. Selvom hans energiske, indebrændte og somme tider skingre levering kan virke besynderlig, har Ghostface faktisk et fantastisk øre for musik, og vælger som regel utroligt gode beats. Denne gang er musikken endnu mere smoothed out, med hjælp fra Diddy's Hitmen Sean C og LV, der efterhånden er for rapperne på Def Jam, hvad Stargate er for R&B-stjernene. Sat sammmen med den vanvittige lyrik giver det en underholdende cocktail. Kun han kan rappe om en tøs, der forveksler hans pik og hans pistol, så der ikke er et øje tørt, som han gør det på "We Celebrate". Man kan efterhånden regne med at man på et Ghostface Killah album får lyrik af høj kvalitet og originalitet samt flows og musik, der passer til. Alligevel vil jeg mene dette er bedre end "Fishscales" - og det er rigtig godt.

- Peter Trier Aagaard

ATMOSPHERE "Sad Clown Bad Winter #11" (EP)

(Rhymesayers)

MC/producer-duoen fra Minnesota, der består af rapperen Slug og produceren Ant er ude med den 11. installation i Sad Clown Bad Dub serien, der primært har været tilgængelig til deres liveshows. Denne gang fungerer det som en årstidsopdelt nedtælling til deres næste album "When Life Gives You Lemons, You Paint That Shit Gold". Som altid står Ant for hele produktionssiden, men efterhånden sniger der sig flere liveinstrumenter med. Det giver naturligvis en melodisk stemning, men man kan godt savne det tidligere nedbarberede lydtapet. Med fem numre og en spilletid på femten minutter er det oplagt at kalde EP'en for et frikvarter, og det er bestemt heller ikke her, der ligger en ny "Scapegoat" eller "Woman With The Tattooed Hands". Men derfor er EP'en bestemt et lyt værd alligevel, og især i denne kompakte form kommer Slugs poetiske tekster virkelig til sin ret. Den korte "66th" om et røverisk overfald er særligt gribende, og "Don't Stop" er klassisk Slug i al sin samfundsrevsende storhed. "Sad Clown Bad Winter #11" indeholder små, skæve sange, der kan fungere som en god introduktion til Atmosphere for uindviede, mens fans får et fix indtil albummet dropper.

- Peter Trier Aagaard

CUNNINLYNGUISTS "Dirty Acres"

(Bad Taste Records)

Fisseslikkerne fra Sydstaterne er tilbage med deres fjerde skive. Iklædt den tykke dialektrap fortsætter Deacon og Natti deres lyriske begavelser, men denne gang har producer Kno skabt et langt mere mellow lydbillede end normalt. Nærmest konsekvent er der ingen numre der overskrider et bestemt energi-niveau, og derfor passer Phonte fra Little Brother og Devin The Dude perfekt ind som gæster i det tilbagelænede tema. Den høje standard er forholdsvis konstant, men problemet er imidlertid, at de fleste numre ikke har nær samme drive eller personlighed, som trioens tidligere udgivelser var så rige på. Derfor flyder helheden sammen visse steder, og lytteren risikerer ikke at lægge mærke til store dele af pladen. Siden CunninLynguists på sidste album beviste at de var fuldgyldigt professionelle musikere, er de med denne plade trådt et skridt videre og byder nu kun på seriøsitet. Det er ikke en dårlig ting, men et betydelig tab for gruppens musikalske identitet. Dette album kan betegnes som et nutidigt svar på gamle tiders De La Soul eller A Tribe Called Quest, og kan især anbefales til folk der er til afslappet hiphop. "Dirty Acres" kan desværre også samtidig forekomme som en skuffelse for fans af CunninLynguists tidligere plader.

- Falco Lamb

FREEWAY: "Free At Last"

(Roc-A-Fella / Def Jam)

Hvis du er en af dem der får stress af Freeways stemme, så kan jeg ikke give dig ret, but I understand. Nu ligger landet bare sådan, at jeg personligt synes, at han er en af de mest undervurderede rappere der findes! Over 4 år har det taget at få udsendt opfølgeren til det superbe "Philadelphia Freeway", blandt andet fordi Freeway var fanget midt i striden mellem Dame Dash og Jay-Z, da deres veje skiltes. Freeway blev på The Roc, og rekrutterede 50 Cent som executive producer på "Free At Last", han er dog ikke krediteret for det. Ikke desto mindre er det noget, der godt kan gøre en som mig bange, men resultatet er intet mindre end fantastisk! Ordet "banger" er måske ved at blive slidt i kanterne, men intet passer bedre, for dette her er stort set én stor banger. Selvom man kuriøst nok ikke finder produktioner fra Just Blaze og Kanye West, hvilket Freeway også selv adresserer, så mangler de ikke. Og så er der Free selv... han har brugt de godt 5 år på at blive Gillette-versionen af en rapper. Hvis han begyndte at læse flere tegneserier, kunne Ghost godt blive endnu mere bekymret.

- Christian Grubert

HI-TEK "Hi-Teknology Vol. 3: Underground"

(Babygrande)

Hi-Tek har aldrig rigtigt fået super producer status, selvom mange af hans tidlige ting med blandt andet Talib Kweli måske nok fortjener det. De seneste år er han dog begyndt at få lidt mere kærlighed fra flere mainstream rappere som fx Snoop Dogg, The Game og 50 Cent. Det ændrer dog ikke på at han bevæger sig bedst i undergrunden. Det har han så sat sig for at sætte tyk streg under med "Hi-Teknology Vol. 3: Underground". Det gør han ved at rekruttere en stor mængde mere eller mindre ukendte navne og blande dem med blandt andet Ghostface, Young Buck og Little Brother. Det fungerer ikke rigtig, for selvom Hi-Tek - som sædvanligt, fristes man til at sige - leverer varen, så kan mange af de nye navne simpelthen ikke matche niveauet. Det understreges af at albummets bedste nummer, "Come Get It" er en instrumental. Kun engelske Estelle viser på "Life To Me" at de mindre navne godt kan, når de vil. "Hi-Teknology Vol. 3: Underground" er måske det svageste Hi-Tek album til dato.

- Christian Grubert

SCARFACE "Made"

(Rap-A-Lot)

Scarface er gudfaderen til alt det rap, der de seneste år er strømmet ud af Syden. Han åbnede mange døre med Geto Boys, og genåbnede dem som præsident af Def Jam South, ved blandt andet at signe Ludacris. 5 år efter sit sidste album, det klassiske "The Fix", er han endelig tilbage for at vise ungdommen hvor skabet skal stå. Glem alle de ukurante Scarface udgivelser der er blevet sendt ud i mellemtiden, for "Made" er i sin egen liga. Det bliver tydeligt allerede fra introen der cocky slutter: "When a nigga question what we represent, play them this one!". På "Never" fortæller han så lidt om reglerne når man er Scarface, over et for Face, typisk soulet og sampletungt track, der rammer en lige i mellemgulvet. Et andet eksempel på det er "Girl You Know" hvor Nottz til perfektion har samplet Lenny Williams. I det hele taget har Scarface et rigtigt godt øre for, hvad der bedst komplementerer hans stil. Scarface selv er stadig den bedste historiefortæller Syden har leveret, og han får det til at lyde så nemt...

- Christian Grubert

08
mass denim
ANNIVERSARY COLLECTION

beat source sm

LEGALE DIGITALE DOWNLOADS

BEATSOURCE.COM er godt i gang med at launche en online musikbutik for Dj's og musikfans. Beatsource er storforsynende i legale, digitale downloads i høj kvalitet, med fokus på det førende indenfor hiphop og urban music. Musikken kan downloades til en pris mellem $1.49 og $2.49 i formaterne 320 kbps mp3, 192 kbps mp4 eller som ukomprimerede Wav-filer. Til Dj's er der a cappellas, instrumentaler, clean og dirty mixes og hard to find remixes. Filerne er inddelt i diverse kategorier som old school, eastcoast, current hits, a cappellas, instrumentaler, underground, deejays, artists, labels og så videre, så både nybegynderen og den erfarne web-shopper skulle kunne finde hvad de leder efter. Alle de solgte filer på Beatsource kan sagtens benyttes i Dj software som Serato og Traktor Scratch, samt iPod og andre bærbare mp3-spillere. www.beatsource.com

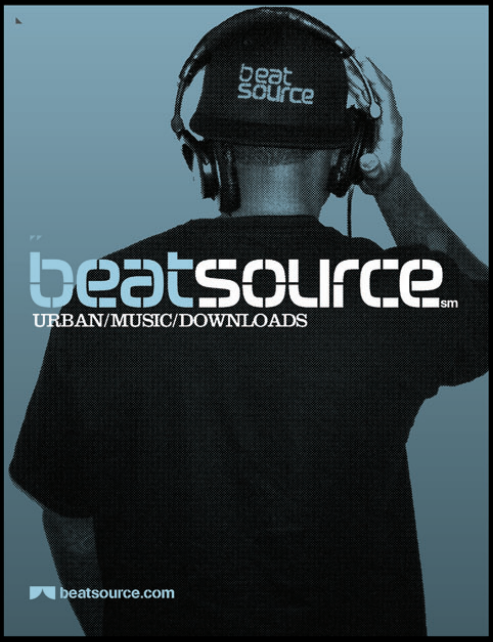

too shy
www.tooshy.dk

HUMMEL HYLDER FRIHEDEN

Redigeret af Jonny Hefty // Billeder: Hummel

HUMMELs fashion kollektion forår og sommer 2008 til herrer trækker på hele universet omkring street-sporten PARKOUR. Kollektionen er skabt i samarbejde med det danske parkour-hold Team JiYo. Den hylder frihed og kreativ overvindelse af forhindringer.

De tre traceurs (parkour-udøvere) på billederne er fra det danske parkour team JiYo, som har været med til at designe Hummels nye fashion kollektion.

PARKOUR stammer fra Frankrig og går ud på at bevæge sig så hurtigt som muligt i lige linie gennem byen - kun ved hjælp af kroppen.
Tankegangen går ud på ikke at se forhindringer som begrænsninger, men som muligheder. Idéen er at stræbe efter fuldstændig bevægelsesfrihed.
Udfordringen er at klatre, hoppe og svinge sig over forhindringer som rækværker, mure, tage, biler og lignende... Kreativt og frihedselskende!

Det samme tilstræbes i HUMMELs nyeste herrekollektion, der rummer komfortabelt streetwear med henvisninger til parkour, storby og fashion.
Der er baggy sweat pants og enkle hættebluser, kombineret med poloer og t-shirts med print. Der er lommer til MP3-spiller og forstærkninger udsatte steder. Mønstrene symboliserer storbyens fliser, rækværk og gitre. Og farverne giver oplevelsen af en tur gennem neonoplyste gader med grå melange, sort og stærke stænk af lime og pink.

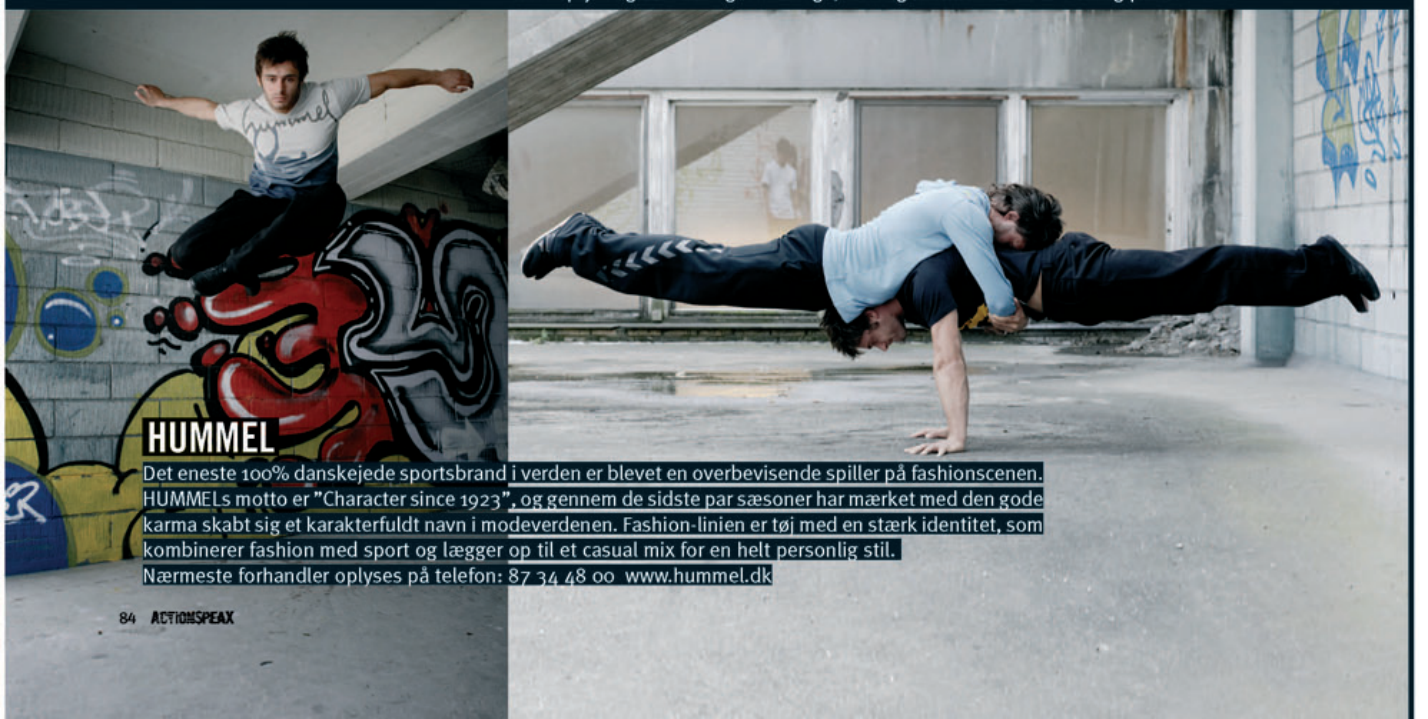

HUMMEL

Det eneste 100% danskejede sportsbrand i verden er blevet en overbevisende spiller på fashionscenen. HUMMELs motto er "Character since 1923", og gennem de sidste par sæsoner har mærket med den gode karma skabt sig et karakterfuldt navn i modeverdenen. Fashion-linien er tøj med en stærk identitet, som kombinerer fashion med sport og lægger op til et casual mix for en helt personlig stil.
Nærmeste forhandler oplyses på telefon: 87 34 48 00 www.hummel.dk

PIMPIT

WWW.PIMPIT.DK STREETWEAR

GET PIMPED

Redigeret af Jonny Hefty // Billeder: Reebok

PUMP IT UP!

REEBOK RELANCERER KULTKLASSIKER - PUMP-SKOEN

Reebok har netop sparket sin Pump Bringback kollektion ud i de danske butikker. Det er en tro kopi af originalen Pump Running Dual fra 1991. Med pump-effekt både i hælen og på vristen giver Pump Running Dual en fantastisk pasform, der gør skoen yderst velegnet til sport og fritidsaktiviteter. Både homies og honeys kan løbe med på pump-bølgen, både i de originale og helt nye friske farver... Nostalgisk, behageligt, retro-smart og ren eliksir for trætte fødder. Pump it up! Nærmeste forhandler oplyses på telefon: 28044400 www.rbk.com

FRÆK REBEL PÅ SKOTØJSHYLDERNE

Redigeret af Jonny Hefty // Billeder: Hummel

ALLAN SIMONSEN MØDER JAMES DEAN

Danske Hummel og engelske Swear har stukket skosnuderne sammen og skabt en sprælsk sko, som sparker internationalt sko-design langt ud i fremtiden. Sport og fashion mødes og blandes til en overraskende cocktail - sportens Allan Simonsen møder modens James Dean.

REBEL WITHOUT A CAUSE

Hummel og Swear har designet en sko, som både er stilfuld og klassisk, sporty og komfortabel. Med sin spidse snude er hummel-swear skoen en frisk og fræk rebel på skotøjshylderne... Pangfarver, snørebånd og velcrolukning, lak og læder, lærred og ruskind. Resultatet er en futuristisk sko, som allerede er et hit blandt Europas trendsættere. Hummel-Swear skoen sætter et historisk fodspor med både Hummel-bien og James Dean som aftryk.

Nærmeste forhandler oplyses på telefon: 87 34 48 00 www.hummel.dk

C1RCA Select is a collection of apparel and footwear that is driven by music, art and street culture.
Inspired by our team riders and the lifestyle they live after skateboarding.
Featured Product: Lighter Tee, The Bandit in Black/White/Platinum and Mod Stretch denim.
First Distribution - tel.+45 70224404 - **www.C1RCA.com**

ANDYOP

Ord: Peter Trier Aagaard // Billede: Lærke Posselt

TUMPERAPPEN ER PÅ TILBAGETOG

Det er sjældent, at der sker noget virkelig skelsættende på den danske rap-scene. Det må man sige, der gjorde, da AndyOp ankom. Rapperen med det, undskyld udtrykket, borgerlige navn Andreas Seebach er vokset op i Frydenlund i Århus V, og har boet på Amager de sidste seks år. Selvom han længe har haft en tilknytning til hiphop-miljøet, er det først de seneste år, at han for alvor har taget fat i dansk rap med sine samfundsrevsende, socialrealistiske tekster. Stilen ligger et sted mellem UFOYepha og Strøm med stærke koncepter, og et fokus på ærligt indhold, men AndyOp er helt sin egen.

Fuldstændig frygtløst leverer han sit budskab, uanset om han rapper til et undergrundsjam med hardcore hiphop-heads, til et protestmøde med politiske aktivister eller foran en folkeskoleskoleklasse i provinsen. Nu er han klar med soloalbummet "Nærmest Perfekt", der gerne skulle bringe ham nærmere det brede publikum.

FRA ORDLEG TIL OPSANG

Hvordan fik du interesse for hiphop?

- I min folkeskoleklasse hørte vi Østkyst Hustlers og Humleridderne og senere Den Gale Pose og Malk De Koijn. Jeg kunne godt lide ordlegen og musikken, men der gik nogle år, før jeg fik øjnene op for amerikansk hiphop. Jeg forstod jo ikke, hvad de sagde, og så kunne det være lige meget. Teksterne har altid spillet en stor rolle for mig, så den amerikanske rap fangede mig først, da jeg begyndte at forstå de engelske gloser.

Hvorfor begyndte du at rappe?

- Jeg debuterede som rapper til juleafslutningen i sjette klasse, hvor en lærer lidt overraskende gjorde mig til frontfigur i en rapudgave af juleevangeliet. Jeg var lidt genert og ikke det mest åbenlyse musikalske talent, men hun spottede alligevel et eller andet. Der gik mange år, før jeg begyndte at skrive rim og rappe sådan for alvor, men det var startskuddet. Jeg har altid haft behov for at udtrykke mig, fortælle min historie og sige, hvad jeg mener. Da jeg var mindre, skrev jeg meget, kunne lide det og var god til det, fristile og alt det der, men jeg har aldrig rigtigt læst bøger og sådan noget, så det var ikke den vej, jeg ville. Jeg var meget fascineret af den måde, rapperne legede med sproget og gav ordene liv. Det gjorde langt større indtryk på mig, end de noveller og digte, vi læste i skolen. Sådan ville jeg også udtrykke mig.

Hvordan er du gået fra at rappe for dig selv, og så til at have et album ude?

- Det har været en lang og fantastisk lærerig proces. En masse hårdt arbejde. I starten skrev jeg på engelsk, fordi jeg synes det lød federe og de nye danske rap-udgivelser ikke rigtigt sagde mig noget. Jeg begyndte at rappe med min barndomsven fra 8210, Negash Ali, som fra han var 13 år kunne rappe så det tog pusten fuldstændig fra mig. Hans talent stod skinnende klart fra dag ét. Vi spillede vores første gig i 2004. Det var på Studenterhuset i København, og jeg kan huske, at Per V introducerede os. Det var stort, og selvom vi var nervøse, gik det rigtig godt. Vi følte os som konger, men fandt hurtigt ud af, at vi først lige var begyndt. Der kom skub i det, men der skulle gå nogle år, før det blev rigtig godt. Jeg fandt hurtigt ud af, at jeg var meget bedre til at skrive og rappe på dansk, så jeg stillede engelskordbogen på hylden og fik lidt en af åbenbaring, da jeg tog hul på det danske sprog. Der var mange flere muligheder, det gav meget mere mening og jeg kunne formulere mig på en helt anden måde, end jeg kunne før.

Den første danske tekst, jeg skrev, var faktisk "Opsang", som er med på pladen. Det var der, det nye kapitel startede. Nummeret langer ud efter gangsta-rappen og de hårde attituder, som længe har præget dansk rap. Jeg var nødt til at forholde mig til den scene, som jeg i mange år ikke kunne identificere mig med og derfor ignorerede ved at skrive på et andet sprog.

Derfra gik det slag i slag. Jeg indspillede et par numre og besluttede mig for at lave en EP. Inden jeg nåede så langt blev jeg signet til Artiscope Music, og vi besluttede at lave et album i stedet. Nu er pladen på gaden og der er sat punktum i andet kapitel. Jeg er stolt og tilfreds - og sulten efter mere.

PARTY, KRITIK OG PARTIPOLITIK

Hvad synes du, at du bringer til dansk rap, som andre måske ikke gør?

- Jeg har en helt anden dagsorden end mange af de andre rappere. I hvert fald dem, som tegner musikken udadtil - som er mainstream og bliver spillet på P3. Jeg tager udgangspunkt i mit eget liv og de mennesker, jeg omgås. Min virkelighed. Der er så mange ting at tage fat på, så hvorfor spilde tiden på guldkæder og ligegyldigheder. Musik skal først og fremmest være underholdende, men jeg vil også give lytteren noget med hjem.

Din stil er blevet kaldt ridder-rap i pressen, hvordan tror du, at det kan være?

- Det handler vel om, at musikken er reel. Jeg har noget på hjerte og vil bruge musikken til at ændre nogle ting. Sætte gang i debatten og skubbe lidt til det hele. Jeg er træt af, at det hele er så overfladisk og ikke rigtig handler om noget. Det er efterhånden blevet lidt farligt at have en holdning og forholde sig til sig selv og sin omverden - så er det meget nemmere bare at gøre som alle de andre og tie stille. Det gider jeg ikke. Jeg har en masse menneskers opmærksomhed, og det vil jeg udnytte. Om det er specielt ridderagtigt, ved jeg ikke - men det er da ikke det værste i verden at være en Lancelot? Det rimer jo næsten også på AndyOp.

Du er en af de første herhjemme, der har rappet partipolitisk, især med støtte til SF, havde du nogen tanker omkring, hvordan det ville blive modtaget?

- Jeg var spændt på reaktionen fra hiphop-miljøet, men jeg synes folk har været rigtig positive. Da jeg arrangerede "Rim Mod Regeringen" tilbage i 2005 overraskede det mig, at hiphopperne ikke var ubetinget begejstrede for, at vi skulle stå sammen om at vælte regeringen. Jeg fandt ud af, at man ikke nødvendigvis er venstreorienteret bare fordi man hører rap-musik. Men der er sket meget siden, protest-rappen har fået ben at gå på og der kommer mere og mere af den - som man især kunne se og høre under det seneste folketingsvalg.

Nogle ville måske synes at du giver køb på din frihed som kunstner ved at være så ligefrem i din parole, så folk vil tænke 'ham der SF'eren' før de tænker på dig som artist, hvad synes du om det?

- Jeg synes netop, at jeg gør brug af min frihed som kunstner og menneske ved at stå ved mine synspunkter. Jeg håber, vi får en ny regering i en fart og gør mit for at skubbe på. Der er ikke noget værre end kunstnere, som ikke tør mene noget som helst af frygt for at skræmme kunderne væk. Det er der ikke meget frihed over. AndyOp er meget mere end politik og samfundskritik, men jeg er ikke bange for at sige, hvad jeg mener og finder det naturligt at forholde mig til mine omgivelser.

Hvad dækker titlen egentlig over, man skulle da ikke tro sådan en socialist havde det særligt perfekt i disse år?

- Hehe. Nej, på den politiske front ser det ikke for godt ud. Mange af numrene på pladen handler om frustration og fortvivlelse, både over personlige ting og den måde, vores samfund udvikler sig på. Men jeg er et positivt menneske og fokuserer altid på muligheder frem for begrænsninger. Vi lever i en tid, hvor alting skal være perfekt - man skal have den perfekte krop, den perfekte kæreste og det perfekte job. Det er en farlig tendens, tror jeg. Det er utrolig vigtigt at gå efter sin drøm og bruge sine evner, men det er også vigtigt, at man tør være tilfreds. Den her plade viser, hvor jeg er som menneske og kunstner lige nu, og det er jeg meget stolt over og tilfreds med. Men jeg ved samtidig også, at den næste plade bliver meget bedre. Deraf titlen.

ANKLAGET & UNDSKYLD

På "Anklaget" leverer du en meget personlig historie, hvad er baggrunden for det nummer?

- "Anklaget" handler om en barsk episode, jeg gennemgik for nogle år siden. Jeg blev beskyldt for at have begået et seksuelt overgreb på en mindreårig pige. Anklagen var det pure opspind, men jeg blev hevet gennem hele møllen med politiefterforskning og afhøringer. Jeg var kun 18 år gammel og lige flyttet til København. Min verden blev smadret på et splitsekund, og jeg frygtede at havne på forsiden af avisen og i detentionen bag lås og slå. Hvad nu, hvis folk ikke troede på, at jeg var uskyldig? Det var en ufattelig hård tid, men jeg klarede mig igennem det og kom styrket ud på den anden side. Nu er jeg mere fokuseret og ved, at jeg kan klare hvad som helst. Men jeg er nok også blevet et mere kynisk menneske. Jeg har ikke den samme tiltro til folk, som jeg havde tidligere.

Er der nogle dele af dit liv, som du ikke ville rappe om?

- Ikke umiddelbart. Jeg rapper om det, jeg gerne vil ud med. Tanker og følelser, jeg ikke kan holde for mig selv. Hvad der ender på papiret, er jeg ikke selv herre over, men jeg har for længst besluttet, at jeg ikke vil lægge bånd på mig selv. Ellers ville jeg jo fx aldrig have skrevet "Anklaget".

Tror du nogle gange, det at have stærke budskaber, kan overskygge det kunstneriske i musikken?

- Hvis man udelukkende fokuserer på indholdet, glemmer man selvfølgelig formen - og så kunne man jo lige så godt skrive en bog. Men det er netop foreningen af tekst og musik, der skaber pondus og får det hele til at gå op i en højere enhed. Der findes en masse eksempler på rappere, som har en masse på hjerte og skriver nogle ufatteligt gode tekster, men aldrig rigtigt kommer ud over rampen, fordi beatsne ikke er gode nok.

Nummeret "Undskyld" er udover at være ret sjovt, også en karakteristik af alt det du, især, ikke er. Skal nogen føle sig ramt af nummeret?

- Jeg synes, den dominerende stil i dansk rap har været kvalmende hjernedød og usympatisk i mange år. Jeg er træt af at finde på undskyldninger for dumhederne og glæder mig over, at der er ved at ske en drejning - tumperappen er på tilbagetog. Jeg synes, der er mange i dansk rap, som burde kigge sig selv en ekstra gang i spejlet, men jeg har ikke noget personligt udestående med nogen.

LUFTKASTELLER OG FREMTIDEN

Du er meget energisk når du rapper live, kommer det af sig selv eller har du skulle kæmpe for at komme ud over scenen?

- Energien kommer helt af sig selv. Der skulle ikke mange optrædener til, før jeg følte mig godt til rette på scenen og bare gjorde min ting.

Hvor mange shows har du egentlig lavet efterhånden?

- Rigtig mange! Der har været knald på den seneste tid. Min optræden nummer 100 er lige om hjørnet, men jeg har ikke helt tal på det. Det går stærkt for tiden.

Hvad bliver næste single fra albummet?

- Vi har lige sendt "Luftkasteller" til P3.

Hvor ville du gerne være om 10 år?

- Når jeg tænker på, hvor meget, der er sket i mit liv inden for de sidste 5 år, tør jeg næsten ikke spå om, hvor jeg er om 10. Jeg håber, at jeg er på mit femte album og spiller udsolgte koncerter på Store VEGA. Det er i hvert fald drømmen - og det er jo kun dem, der kigger op, der får set stjernerne.

Hvor ville du gerne have at dansk hiphop var om 10 år?

- Jeg håber, at vi er et helt andet sted til den tid. Dansk rap har et enormt potentiale, som vi ikke udnytter. Vi kan være med til at sætte dagsordenen og give en stemme til de unge, der ikke tager ordet i debatten i dag. Musikken skal udvikle sig og blive mere moden, vi skal bruge hovederne lidt mere og have hjertet med mens vi fester og fyrer den af - og overtager P3.

Det bliver spændende at følge den unge samfundsrevser fremover. Hvis AndyOp allerede før han udgav sit album kunne komme på fjernsyn, radio og landsdækkende turné, tyder alt i hvert fald på, at der er et publikum til hans version af dansk rap.

HIPHOPKONTORET FYLDTE 5 ÅR

Ord: Pelle Bombholm // Billeder: Aida Veggerby Fredsgaard

ACTIONSPEAX TOG TIL FØDSELSDAGSFEST

I GIVE PROPS TO HIPHOPKONTORET

"Is he Danish?", "Yeah, I believe he grewed up in a Danish city called Århus", "How old did you say he was?", "17", "That's some crazy shit" - gu' er det så. Commons tourmanager var, ligesom resten af Store Vega, også imponeret af Negash Ali's overvældende evner som rapper og showman. Sammen med cremen af dansk rap, var han med til at fejre Hiphopkontorets 5 års fødselsdag. En nærmest uendelig buffét af sho' cases gav mig fuld valuta for beslutningen om, rent faktisk at ankomme mindre end to timer efter den proklamerede showstart.

Og der var da også grund til fejring - torsdag efter torsdag har Hiphopkontoret stået for at give både Dj-, film- og koncertoplevelser til bawlers og backpackers. De fleste veletablerede rappere har afholdt deres releaseparty en torsdag aften på Ideal Bar. Endnu flere har afholdt voldsomme branderter samme sted.

Første gang jeg oplevede et Serrato Dj kit in action var da ?uestlove, efter The Roots koncerten på Vega, gik ned og vendte plader på Hiphopkontoret. Det var også til et Hiphopkontoret get down, at jeg greb Guru's kasket og senere i min brandert forsøgte at overbevise ham om at signe Dj Premier til hans nye label... Hvis bare væggene kunne tale ville der være nok skrivestof til Rune Skyum, Se & Hør og rapspot boardet - både on- og offtopic, de næste mange år. Men 6. december 2007 var det de første fem af slagsen det drejede sig om.

TRULY MAJOR!

Naturligt blev der på fødselsdagsaftenen taget udgangspunkt i den danske hiphop-scene. Strøm, AndyOp, Gísli, Per V & Ole D, Lizzie, Brun & Blid og mange flere stod for et af de mest ambitiøse support line-ups i dansk hiphop-historie, og til at guide os igennem dette Hiphopkontor havde vi passende et hiphop-leksikon. Således stod PTA for at udfylde pauserne mellem de mange danske acts. Ligesom på Took It var Gíslis show voldfresh - komplet med Talkback på trommeboks og sand spilleglæde. Og ligesom til Mobb Deep i Amager Bio, var Lizzie forholdsvis malplaceret.

Jo længere frem i tidsplanen vi bevægede os, des større var navnene på scenen, ligesom crowden også voksede. Da Store Vega var omtrent fyldt trådte førnævnte Negash Ali på scenen med Dj Static som kapelmester. Mens de to fremførte et par af Negash' soloting - blandt andet hans glimrende single "I Love You", stillede Dj Noize et par turntables op lige ved siden af Static. Negash havde dog rampelyset for sig selv, før han pludselig bekendtgjorde at han sammen med de to førnævnte Dj's og producere, samt Nat Ill og J-Spliff havde dannet en ny supergruppe ved navn Majors. Et par timer tidligere på aftenen mødte jeg de tre rappere på vej ind. Jeg havde dog ikke regnet med at se dem på scenen senere i samme konstellation, før Hefty leakede lidt sladder om at de vist nok havde startet en fælles gruppe. Og hvad passede bedre end at præsentere dette dream team for første gang live, i et fyldt Store Vega?

Nat Ill og J-Spliff fuldendte line-uppet, før Majors boom bap'ede sig igennem et par sprængfarlige tracks, som en fem-mands-udgave af Static & Nat Ill. Mens rap-trioen, perfekt tagteam'ende, fik pøblens hænder i vejret, snakkede de to tidligere Dj verdensmestre bedre med hænderne end en julefrokost i Nyheder På Tegnsprog redaktionen. Med Majors fik vi en perfekt afrunding på de seneste fem års danske rap-højdepunkter, samt en spændende bro til de næste fem års danske hiphop-eventyr. Truly major.

FORVENTNINGENS GLÆDE

Selvom man for en kort stund kunne komme til at glemme det, var det en anden herre der denne decemberaften var hovednavnet. Sidst jeg så Common, var på Roskilde i 2002. Sammen med Erykah Badu og Nobody Beats The Beats, fyldte han for en aften Grønt Telt - der nu hedder Arena. Efterfølgende offentliggjorde Roskilde Festival at de, på baggrund af de tre koncerters store publikumstilslutning, ville satse langt mere på hiphop fremover, og vupti - så stod der pludselig Nas og Gang Starr på næste års program. At begge navne blev aflyst er en anden sag - Common gjorde i hvert fald forfærdelig god figur den aften. Kun bakket op af en Dj, fik vi klassikere som "6th Sense", "I Used To Love Her", samt den nyligt udkomne "Come Close" i duet med konen, der sad ude i siden af scenen gennem hele koncerten. Ved siden af hende sad NBTB's breakdancers, der også blev inviteret på scenen. Efter at de alle havde fået deres shine, gik Common selv ind i cirklen og fik 25000 mennesker til at blæse teltet til hvad der kunne have været en luftballon. I det hele taget var dugen ved at lette flere gange, og jeg havde derfor set frem til at se ham igen. Forventningens glæde blev heller ikke ligefrem gjorde mindre af gentagende aflysninger, fra manden der med sit seneste album, gik direkte nummer 1 på den amerikanske albumsalgsliste.

SON OF A PREACHERMAN?

Det er altså en uforfalsket hiphop-superstjerne der slår ned i scenen på Vesterbro og blænder de mange øjne i salen, indtil alle, med hænderne rakt mod himlen, viser at de kan se lyset. Bassen hamrer taktfast i brystet, som om ribbenene forsøger at ryste resten af overkroppen af sig. Bag ribbenene arbejder lungerne hårdt på at følge med i råbene: "GO! GO! GO! GO! GO!". Alligevel lader det til at det er det letteste i verden at overgive sig til ledestjernen, der foran publikum messer omkvædet til "Go" fra "Be" albummet.

Common har taget børnefødselsdagen og pakket den ud af de danske flag og bajerne. Nu holder han den i et stramt greb, og sammen med det gennemtighte band presser han den for alt saft og kraft igennem 30 energiske minutter.

Alle sveder. Ricky har tårer i øjnene. Den unge amerikanske pige studerer i København og er den i aften der får den største gave, ved at blive hevet op på scenen til kram og kærlighed fra Common.

Energiniveauet er dalet, men stemningen er stadig intens. "Come Close" bliver fremført med Ricky i centrum. I centrum for Commons ord, og 600-700 danske pigers misundelse.
Tempoet bliver stille og roligt taget ind og ud af koncerten, parallelt med Commons mindre prædikener. Det er et kærkomment værktøj når det bruges korrekt. Dog er han til tider lige lovlig snakkesaglig, og det saver toppen af højdepunkterne, før de når at blive til virkelighed.
Det er dog ikke fordi han ikke har slikposer og lagkage med til fødselsdagsfesten. Common må have hørt om Roskildes hiphop-politik, men også om Gang Starr og Nas' afbud, for han kaster om sig med Premier og Nas klassikere. Både livegenopførsler af beats med hjælp fra hans pianist, samt freestyleversioner af "N.Y. State Of Mind" og mange flere. Til gengæld har han ladet sine egne Premo bangere ligge i minderne fra Roskilde. Jeg havde ellers glædet mig absurd meget til "The Game" og "6th Sense" foran et udsolgt Store Vega, med en perfekt crowd og et live orkester.
Det er dog ikke en skuffet Actionspeax-rapporter der bliver ladt tilbage, da scenen står tom. Halvanden time i selskab med Common & co. er et glimrende punktum for de første fem år, og live-afdelingen af fødselsdagsarrangementet. Men trods alt ikke slutningen på hverken festen eller Hiphopkontorets levetid, snarere tværtimod.

HIPHOP DON'T STOP

På kort sigt fortsatte kontormedarbejderne fejringen på Ideal Bar til tidlig morgen. På længere sigt er Hiphopkontoret netop igang med at lancere en søsterafdeling i Odense, ligesom en del af den faste kerne af tilknyttede Dj's skal en tur til Berlin senere på året.
Anders aka Dj A-jazz fra kontoret fortalte lidt om hvad der pønses på: "Planen er at afholde en månedlig aften på Alibi i Odense. Her vil vi både præsentere nogle af vores faste Dj's, men forhåbentlig også live koncerter. Med tiden vil vi forsøge at få flere af vores egne tiltag som fx Gadeflimmer implementeret i Odense. Derudover vil vi også gerne starte en udveksling af lokale Djs mellem Odense og København, således at vi får booket nogle af de gode navne som vi ikke er opmærksomme på, fra Odense - og måske også andre dele af provinsen. Fredag 30. maj flytter Hiphopkontoret så for en stund til Berlin, nærmere betegnet arrangementet "Hiphop - Don't Stop" på noget der hedder Tape Club. Det arrangeres af en fyr ved navn San Gabriel, der også tidligere har spillet på Hiphopkontoret, og han kommer nok op og besøger os igen, lige inden vi tager til Berlin. Holdet består af Dj Graded, Dj Nut, Dj Talkback samt Lucy Love. Sidstnævnte synes jeg personligt, er et af de største talenter på urban scenen jeg har set længe. Hun er fucking fantastisk altså! Her til sidst kan jeg løfte lidt af sløret for at vi også planlægger nogle sommerarrangementer. Blandt andet ét ude på Docken sammen med Mid Week Brakes".
Indtil da, er der kun tilbage for os på Actionspeax - på vegne af alle kontorgængere, at ønske et "HIP HOP HOORAY"!

ACTION TEES

SMID TØJET!

Vi vil se din fedeste, friskeste, mest street t-shirt her i bladet. Send et foto af din yndlings-tee med dit idol, dit eget crew, din mor, det fedeste grafik, det ondeste airbrush, det vildeste graffiti, det sjoveste slogan eller det lammeste lir. Til: hefty@actionspeax.dk

DROP DEAD

STREET SERVICE

COOGI

CIRCA

TWO ANGLE

akademiks

Larsbjørnsstræde 16
1454 København K
phone 3316 1373

Jernbanegade 31
3600 Frederikssund
phone 4738 3311

Fisketorvet - 2. dæk
1560 København V
phone 3332 0005

Fields - Butik 314
2300 København S
phone 3582 0002

ACTIONPIX

PIX 01

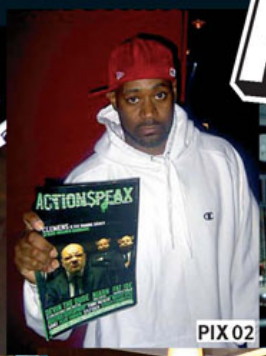

PIX 02

PIX 03

PIX 04

PIX 05

PIX 06

PIX 07

PIX 08

PIX 09

PIX 10

PIX 11

PIX 12

PIX 13

PIX 14

PIX 15

PIX 16

PIX 17

PIX 01 Actionspeax Thailand, foto Maria Olsen **PIX 02** Ghostface Killah, foto Jonny Hefty **PIX 03** Actionspeax Los Angeles, verdens number one mix-engineer Manny Marroquin, foto Ezi Cut **PIX 04** Actionspeax Cuba, foto Nee **PIX 05** Actionspeax Japan, foto Ann Noyd **PIX 06** Wu-Tang Action, The RZA & PTA, foto PTA **PIX 07** Actionspeax Grækenland, foto Jonny Hefty **PIX 08** Grøn Koncert, Jacob Haugaard, foto Morten Hundahl **PIX 09** Actionspeax Mexico, foto Thomas Busk **PIX 10** Pharoahe Monch & Jøden, foto Jonny Hefty **PIX 11** Actionspeax Grønland, foto Christian Sundsdal **PIX 12** Skateboard Action, Rune Glifberg, foto Ramo **PIX 13** Dj Muggs, foto Niels Due-Boje & Mette Winther **PIX 14** Actionpacked Rambo, USA, foto Ann Noyd **PIX 15** MC Einar & MC Swan aka Ø, foto Morten Hundahl **PIX 16** Trife Da God, foto Jonny Hefty **PIX 17** Actionspeax Cape Verde, foto Thomas Busk.

ACTIONPIX // LÆSERNES EGNE FOTOS Send dine egne skøre, skæve, skægge, skandaløse, skod-agtige eller skingrende vanvittige Actionpix til: hefty@actionspeax.dk

Ord: Pelle Bombholm // Billeder: Miklos Szabo

KKR? SKRAKO? WALLAHYTT?

BLÆS BUKKI & TUE TRACK HAR OMSKREVET BIBLEN. ACTIONSPEAX LOD DEM FORKYNDE DERES BUDSKAB

De seneste år har stadig flere teaterstykker henvendt sig til den næste generation af kulturelle borgere. Ved at drysse manuskriptet med hiphop - det er jo dét de unge vil have, har adskillige stykker appeleret stærkt til en overset målgruppe af teatergængerne. Gadens Historie, Nøddeknækkeren, Don Juan, Gynt og Købmanden har alle inviteret en eller flere prominente repræsentanter for hvad der er hip to the game og yo to the street. Nærmest hver gang med kunsterisk og kommerciel succes til følge. De kan nemlig noget de hiphoppere.

Et af de mest succesfulde koncepter hedder Skrako (SKuespil RAp stand up KOmedy). Det nyeste udspil hedder "Biblen", og behandler verdens mest læste bog, på en måde du med garanti aldrig har oplevet før. Rollelisten er, udover Jonatan Spang, Linda P og Rune Klan, besat af to af dansk raps mest elskede og roste drenge - teaterdebuterende Tue Track, samt hans Skrako-garvede Malk de Koijn-kollega Blæs Bukki.
Under pressemødet på Nørrebro Teater, oplever jeres udsendte blandt andet sine gamle idoler som missionærgøglere, og da interviewet et par minutter senere skal begynde, er de to herrer klædt i præstekjoler. Det er dog langt fra første gang jeg oplever dem udklædt, så jeg tager det med sindsro og tænder min diktafon, for at høre de to præster fortælle om "Biblen".

JIM DAGGERTHUGGERT OG ALLE DE ANDRE

Hvordan er det at stå sammen på scenen igen?
Blæs: Det er i hvert fald anderledes, fordi det er en scene vi ikke har stået på før. Så på en måde er det noget helt nyt. Men vi har kunne genkende processen i at lave musik. Altså i studiet har alt været som det plejer. Bortset fra at vi selvfølgelig havde en opgave, vi var bundet af at skulle lave. Og nogle emner vi skulle skrive om. Men det har stadig bare været os to, der har hygget os og haft det sjovt.
I Malk de Koijn sammenhænge har I tidligere benyttet jer af mange forskellige roller, blandt andet Jim Daggerthuggert og Karate Klanen. Hvad er forskellen på jeres nuværende roller, kontra det I lavede i Malk de Koijn?
Tue: Det var jo på plade. Der spiller vi kun rollen i form af stemmen; Jeg var ikke Jim Daggerthuggert og stod og så mærkelig ud. Det var ligesom at lægge stemme til en tegnefilm. Nu skal vi ligesom realisere det vi siger. Vi gjorde det måske lidt i form af Karate Klanen...
Blæs: De der roller vi opfandt, var noget vi brugte, fordi man godt kunne gå lidt kold inspirationsmæssigt. Så kan det være nemmere at træde ind i en eller anden rolle, og skrive ud fra dén, for så kan du digte frit om den her person du har fundet på. Man bygger et univers op, og så har man pludselig noget at skrive om. Hvis du skal tale om dig selv, kan det først og fremmest have nogle personlige konsekvenser, så det er altid lettere at finde på noget om en eller anden figur. Og det er åbenbart også sjovere at høre på. Når man, som i "Biblen", stiller sig op på en teaterscene og spiller en rolle, kan man sige nogle ting, som kan lyde som ens personlige mening. Men uden at publikum helt kan vide, hvor meget af det, man egentlig mener.
Er I så bare et par rappende skuespillere, eller nærmere rappere som tilfældigvis er blevet skuespillere?
Blæs: Jeg tror bare at det er meget os! Vi er jo ikke skuespillere. Vi er måske heller ikke så meget rappere. Vi laver jo forskellige ting, og jeg ved ikke om man behøver at kalde os andet end vores kunstnernavne - så kan man tage det for hvad det er. Man kan jo godt sige at vi ikke er totalt svedigt trænede skuespillere, og vi laver jo heller ikke noget helt vildt skuespil. Måske er det bare sjovt at se os i en anden sammenhæng end man er vant til.

DE KRISTNE SYNGER

Kan I forklare lidt om den kreative proces omkring "Biblen"?
Blæs: Som sagt var vi jo begrænset af, at det vi lavede skulle passe ind i det her stykke. Selvom vi selvfølgelig selv var med til at forme handlingen, kan det være pissesvært at finde på noget omkring nogle forudbestemte emner, og det kan låse én nogle gange. Det har dog ikke været så slemt.
Nej, I har jo trods alt fået lavet 9 numre... I går sad jeg og så KKR (kristent tv) på Kanal København. Der var en reklame for en ny cd med lovsange. Hvor meget har I ladet jer inspirere af kristne sange i arbejdet med "Biblen"?
Blæs: Af lovsange?
Nej, nærmere den kristne sangtradition generelt. Nu tænker jeg fx især på den sidste sang I spillede i dag, der nærmere var en imitation end en parodi...
Tue: Jamen det er sådan en sang som jeg har hørt kristne synge. Altså sådan som jeg husker den. Og det er sådan en sang som, når jeg har sunget den, altså ikke optrådt med den, ved festlige lejligheder, er der altid nogen der kan den. Vi har også lavet noget ud fra en Martin Luther tekst. Johannes Møllehave var indeover projektet og rådede os til at læse nogle af hans tekster, hvilket førte til et helt nummer med udgangspunkt i en af dem. Men hverken Lasse (Blæs, red.) eller jeg har tv, så vi har ikke siddet og dyrket KKR. Jeg har til gengæld gået på en kristen skole, og jeg kan godt huske hvordan "de" er. Når man ser unge kristne optræde, så kan man ligesom mærke at de gør det i en sags tjeneste. Og når folk gør

dét i en sag - om det er for Gud eller om det er for hiphop, så synes jeg det bliver for meget. Og den provokation, om man vil, kan jeg bruge på en eller anden måde, ik?

Hmm, kan I fortælle mig om jeres eget forhold til biblen?

Tue: Som barn var jeg ret interesseret i biblen, og tegnede altid scener derfra. Jeg har generelt altid været interesseret i historiefortælling, og derfra i religion. Fordi, for mig er religion en masse historier, som er skabt for at opstille nogle idealer at leve efter. Det gøres ved at putte nogle mennesker ind i nogle scenarier og situationer de ikke umiddelbart kan komme ud af, med mindre de vælger den rette vej - som er ham deroppe, ik? (Tue peger mod himlen, og Guds formodede crib). For mig er biblen et regelsæt for nogle mennesker, der har brug for en vej at gå. Jeg synes at det er superinteressant og rigtig, rigtig spændende, men jeg har ikke nogen tro på det. Jeg kan godt tro på at Jesus har været en karakter engang, altså en personlighed og hans decible. Men jeg tror ikke på Gud som i "Skaberen".

Hvad betyder tro for jer?

Blæs: Det er en rimelig vigtig størrelse synes jeg. Hvad man tror på, er måske lidt svært at sige nogle gange, men så kan man i hvert fald forsøge at tro på det man laver. Tro på at man gør noget godt og er ordentlig over for folk og så videre - uden at være dybt religiøs. Og jeg tror da at de fleste folk ser sig selv i spejlet fra tid til anden, tænker lidt over tingene og forsøger at forholde sig til om de er tilfredse med den måde de lever på. Det kan jeg i hvert fald sagtens genkende.

TROR DU PÅ MALK DE KOIJN?

Her kommer det slidteste af alle spørgsmål, er der for Actionspeax-læsere grundlag for at tro på noget Malk de Koijn i fremtiden?

Tue (smiler og siger): Det må Gud jo vide. Hvis man tror på ham.

Apropos musikken - hvad går Blæs B og Tue T ellers rundt og laver af ting og sager?

Tue: Jeg skal lave en EP. Jeg har nogle numre som jeg skal have sendt ud og lagt bag mig.

Bliver det som producer?

Tue: Ja.

Blæs: Jeg vil også bare gerne lave noget mere musik når jeg får tid. Jeg ved ikke helt hvad det bliver endnu.

Siger hiphop jer overhovedet noget længere?

Blæs: Jeg hører ikke rigtig hiphop mere. Kun hvis Anders (Tue) spiller noget for mig. Der kan sagtens være nogle fede ting imellem, og ellers kan jeg komme i tanker om nogle gamle ting - så siger det mig noget igen. Men jeg opsøger ikke hiphop, sådan rigtig, længere.

Tue: Sådan har jeg også haft det i perioder. Jeg har kæmpe huller i min pladesamling, fordi jeg har været helt andre steder - altså når det kom til at lede efter musik. Jeg lytter dog rigtig meget til det nu. Både gammelt og nyt. Men jeg er ikke sådan én man kan spørge; "har du hørt den og den plade?" Jeg er rigtig dårlig til navne. Det er sådan noget jeg gik op i tidligere, men nu er jeg fuldstændig ligeglad. Jeg lytter bare til det og enten er det fedt, eller også er det ikke. Jeg tror at jeg på et tidspunkt fandt ud af, at mange af mine illusioner om musik fra mine yngre dage, er bristet. Når jeg lytter til noget musik fra dengang kan jeg tænke; "hold kæft - det var faktisk fedt!". Men der var bare nogle meninger om at det ikke kunne være fedt, fordi folk så sådan og sådan ud, og alt muligt andet. Så når jeg spiller noget musik for Lasse i dag, gider jeg ikke at presse min mening om det, ned over ham. Hvis han ikke kan lide det, er det bare ærgerligt.

Blæs: Men det er ikke nødvendigvis hiphop. Vi lytter jo til alle mulige ting. Men man kan jo sagtens få sådan en bølge igen, ved fx at høre et gammelt nummer, som så leder videre til noget andet og genåbner det hele.

Sandt. Har I hørt om The Cool Kids? Det er noget af det eneste nye hiphop jeg rigtig har fundet spændende.

Tue: Ja, jeg hørte dem fordi ADL (svensk rapper fra Tues gruppe Booty Cologne) var i USA, hvor han over MSN sagde at jeg skulle tjekke dem ud. Det gjorde jeg og tænkte "Wow!". De har nogle elementer af det der er derude lige nu. Men jeg synes at det er interessant.

WALLAHYTT

Samme her! Nu har jeg kun et sidste spørgsmål: Hvad er "wallahytt"?

Tue: Det startede som et navn på en rolle, til én af de indledende workshops.

Blæs: Det var noget jeg sagde til Janus (Geolo G), og så gentog han det. Så blev det vist til et band...

Tue: Ja, men det var også ligesom at sige "A'wafornoget?". Det kom lidt ud af det blå, og så blev Janus ved med at sige det. Han skrev speciale i ledelses-psykologi om vores teaterarbejde, så han var med ved bordet.

Ja, jeg så bare plakaten - myspace.com/wallahytt.

Tue: Aha, ja. Det er ligesom Ketchtuul.

Jeg nikker indforstået, og tager min afsked med de to vingummi-spisende præstekjoler. Amen!

www.myspace.com/wallahytt

O-JAY

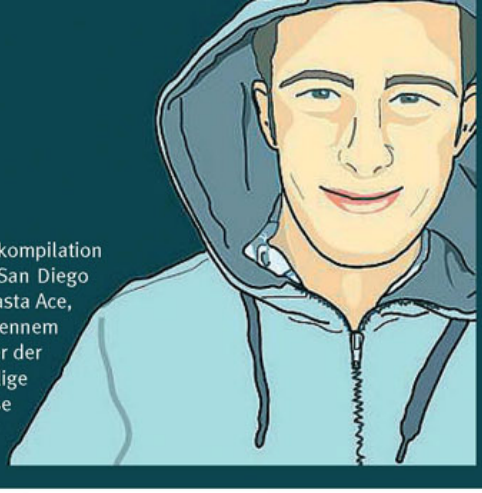

Den århusianske producer O-JAY har produceret 3 numre på den amerikanske kompilation "Global Connection Vol 1". Den er udgivet af selskabet RawPoetix Records fra San Diego og indeholder 21 tracks. På tracklisten er der navne som KRS-One, PaceWon, Masta Ace, Killah Priest, Promoe, Negash Ali og CyMarshall Law. Cd'en vil kunne skaffes igennem Run For Cover shoppen og O-Jay himself. Af kommende projekter på RawPoetix er der soloalbums fra PaceWon og Mr. Greens, Rock Bottom, Dragon-Balti og så er O-Jay lige startet på sin egen plade, der udelukkende vil bestå af egne beats og en masse rappere fra hele verden. O-Jay's plade udkommer også på RawPoetix. For mere information og trackliste tjek www.myspace.com/ojaybeats

UD & SE MED JOKEREN & DSB

Redigeret af: Jonny Hefty // Billede: Peter Clausen

Jokeren medvirker i en ny reklamefilm for DSB, der skal lokke flere unge til at tage S-toget. I filmen hænger Jokeren ud med den populære tøjdukke Harry, der er spændt op til lejligheden med cap og blingbling. S-tog har nemlig i denne reklamefilm valgt at gå mere målrettet efter de unge, der bor i byen, og som hellere vil cykle end tage S-toget, Ifølge salgsdirektøren hos DSB S-tog, så er Jokeren det helt rigtige valg: "Det er en taktisk kampagne, og Jokeren henvender sig til den rigtige målgruppe, så det betyder selvfølgelig ikke et farvel til Bahnsen". Jokeren er også godt tilfreds med samarbejdet, som giver mulighed for at skabe opmærksomhed om hans nye plade: "Det er jo en hel ny måde for kunstnere at promovere deres musik på. Normalt bruger du et nummer, der har været et hit, i reklamen. Her tager vi et helt nyt nummer og prøver at gøre det til et hit". Singlen "Yes Sir", hvor Jokeren rapper sammen med Harry, kan købes i alle Kort & Godt butikker og koster 29,50 kr. DSB tager også nye markedsføringsmetoder i brug, idet S-togs kunder får mulighed for at vinde billetter til en særlig koncert med Jokeren i Lille Vega den 28. april. Der bliver udloddet i alt 300 billetter. www.jokeren.com

NEW ALBUM OUT NOW!

INCLUDING SENSUAL SEDUCTION

SNOOP DOGG PÅ MOBILEN?
SMS SNOOP TIL 1208

PARAGRAF 71
RETTEN TIL PERSONLIG FRIHED

Ord: Madze // Billeder: Mathias Roth

„Selvom man er i skole, på arbejde eller whatever, så er det jo egentlig alligevel det der fede beat hjemme på PC'en man har i tankerne"

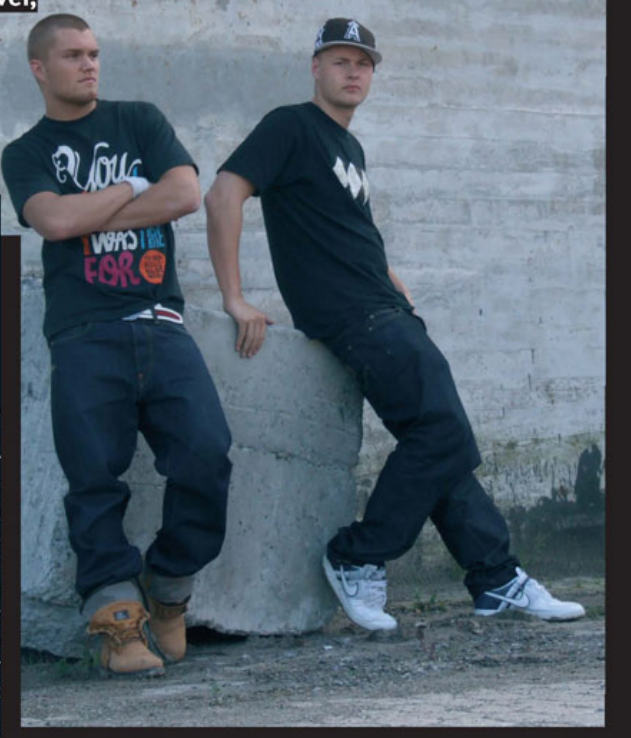

Efter at have forundret og forarget en del af den danske undergrund i en årrække, debuterer PARAGRAF 71 nu med EP'en "Ilddåb", som er produceret af Næstveds unge producer-team Ryder Music og gæstes af Nemo, Klingen og Sarah West. Actionspeax stillede 5 spørgsmål til rapperne for at få styr på paragrafferne...

Hvem er Paragraf 71?

- Jamen, hvis vi skal starte med det helt grundlæggende, så må vi være to rappere fra Næstved (MSP og William) på henholdsvis 19 og 20 år, som siden 2004 har brugt en skræmmende stor mængde af vores fritid på at lave rap-musik og kigge ud i luften. Hvis man derimod skal gå mere i dybden med det, jamen så er vi først og fremmest en gruppe, der går meget op i at lave nyskabende musik, som ikke kun hiphoppere, men også "normale mennesker" faktisk kan holde ud at høre på. Vi går meget op i ikke at være alt for snævertsynede med vores tilgang til de ting vi laver, og det ser vi også som vores store fordel. Vi har endnu ikke nået et punkt, hvor folk forventer at vi lyder på den ene eller anden måde, og derfor prøver vi altså at lave så meget forskelligt som muligt. Selvom det på det sidste nærmest er blevet en kliché at sige det, så betyder det alt for os, at vi kan stå inde for hver en linje på vores numre, og det gør, at folk ved at det er 100% os de får, når de lytter til vores musik - ikke bare en facade vi har stillet op for at gøre dem glade.

Hvad laver I udenfor rap-verdenen?

- Umiddelbart er det et meget sjovt spørgsmål, da det for vores vedkommende slet ikke er så sort/hvidt delt op. Forstået på den måde, at rap jo selvfølgelig er en naturlig del af vores hverdag, og selvom vi er i skole, på arbejde eller whatever, så er det jo egentlig alligevel det der fede beat hjemme på PC'en man har i tankerne, og man ved at det bare ligger der og venter på at man kommer hjem til det. Når det er sagt, så ved vi selvfølgelig godt hvad du mener med spørgsmålet, og for at være meget præcis, så går William stadig på gymnasiet i Næstved med et studenterjob ved siden af, mens MSP for tiden går til soldat på Antvorskov Kaserne i Slagelse.

Hvilken paragraf er Paragraf 71, og hvorfor kalder I jer det?

- Paragraf 71 refererer til grundlovens paragraf af samme nummer, og det er den paragraf som sikrer os vores personlige frihed - altså retten til at tænke, sige og tro hvad vi vil. I sig selv er det jo noget der karakteriserer den mentalitet som gør sig gældende indenfor hiphop, og på samme måde også den mentalitet som vi personligt lever med i vores hverdag. Af den grund synes vi det var et meget sigende og meningsfyldt navn, og derfor blev vi altså til Paragraf 71. Udover alt det, så lyder det jo også bare pisse fedt!

I har EP'en "Ilddåb" ude, men hvad gør den anderledes end andre ep'er?

- Jamen som udgangspunkt synes vi jo, at den skiller sig meget ud på lydsiden, ved ikke at lyde som noget man har hørt før. Vores faste producerteam Ryder Music har arbejdet meget med eksperimenterende og syntetiske lyde, mens vi, udover et par deciderede bangere, tekstmæssigt har forsøgt at bevæge os udover noget af vores tidligere materiale. EP'en skiller sig ligeledes ud ved, at den beskriver nogle perioder og stemninger i vores liv, som vi hver især har gennemgået over det sidste halve år, hvor vi har arbejdet med den. Man kan vel nærmest sige at vi inviterer folk til at sidde på første række til vores univers, og på den måde giver dem et indblik i nogle af de op- og nedture vi har stået overfor i den periode. Den er derfor meget virkelighedstro, og af den grund er der altså heller ikke nogen decideret "rød tråd" mellem numrene. For siden hvornår har der været en rød tråd i ens liv?

Hvad skal I lave i fremtiden?

- Selvom EP'en nu er ude og MSP er røget ind som kriger, og derfor ikke har alverdens tid til rådighed, så skal folk endelig ikke tro at vi ligger på den lade side. Uden at afsløre alt for meget, så kan vi da fortælle, at vi har gang i nogle spændende ting sammen med vores drenge Nemo og HR. Noget I helt sikkert vil høre meget mere om når foråret først begynder at være over os. Udover det, ja så har vi selvfølgelig også en kraftig ambition om at skulle lave et album en skønne dag. Og selvom det har været en fed proces at stå for alt arbejdet med EP'en selv, så har det til tider også været utrolig krævende. Skal vi endelig til at lave et album en skønne dag, ja så ønsker vi altså, at det bliver med nogle dygtige folk, som kan stå for alt det kedelige arbejde, mens vi kan koncentrere os fuldt ud om at lave musikken.

www.myspace.com/paragraf71

Ord: Jonny Hefty // Billeder: Patrick Tamms & Big Ace (Andreas)

Tattoos In the Game

Navn: Patrick Poulsen Tamms
Street name: Nyt Blod // Mc Jyden
Hvor' du fra: 6340 Kruså **Årgang:** 85
Hva' har du gang i:
Energimontør, brandmand og arbejder på nogle tyske og danske numre

LOVE JUNKIE
- Nok den Tattoo af alle indtil videre der betyder allermest for mig. Det er fra den tid hvor min kæreste gik fra mig og hvor det virkelig gik op for mig jeg var en *Love Junkie*. Et kapitel i mit liv hvor jeg virkelig gik ned med flaget og fandt trøst i Kasper Spez' "Love Junkie" EP. Men ikke bare at han var der for mig gennem musikken, nej, han bakkede mig virkelig meget op personligt, hvilket var en af grundene til jeg kom på benene igen. Så dermed er Love Junkie motivet først og fremmest for at ære en ven og mit største idol Kasper Spez og som tak for de timer han har været der for mig, men også for at vise verden jeg er en Love Junkie. Tegnet/designet af PoulDc (Run For Cover) og tusset af Big Ace (Andreas).

ENGEL
- Denne tattoo symboliserer mit liv/fødsel. Englen med ghettoblasteren (som symboliserer mig og min kærlighed til musik) der går gennem blomsterne. Bogstaverne A.I.H.E står for mit fødselsår 1985 og svalerne der kommer flyvende med en krone for ligesom at sætte prikken over i'et/min fødsel. Tegnet og tusset af Big Ace (Andreas).

AVE MARIA
- Fik jeg tusset som tegn på beskyttelse og for at hun måtte tilgive de synder man kommer til at lave og har lavet gennem tiden. Er tusset af Torsten hos Inka Tattoo i Flensborg, og Big Ace (Andreas) skal tusse mere på om ikke så længe.

RFC LOGO
- Simpelthen for at sige tak til PoulDc Og Torben Portland for alt det de har gjort for mig, og fordi jeg har været en del af Run For Cover streetteamet lige fra dag 1 af, og for at oplyse folk om Danmarks bedste pladeselskab Run For Cover! Tegnet/designet af PoulDc (Run For Cover), tusset af Diggen (Flensborg).

EL GALO NEGRO
- Ja, den blev lavet fordi jeg var helt vild med motivet, og for at ære Marc Johnson, da han er en af dem jeg ser op til rent musikalsk. El Galo Negro er tegnet/designet af Tomace og tusset af Torsten hos Inka Tattoo i Flensborg.

BIG TIME BALLER
- Klassisk Johnson citat, skulle bare på armen til minde om alle de gange man giver den gas hvor man i grunden ikke har råd til det, men alligevel smider om sig med penge... og aldrig at glemme hvem man selv er. Tegnet/designet af PoulDc (Run For Cover).

PATRICK
- Det er bare mit navn tusset, flammerne skal symbolisere jobbet som brandmand. Billedet er af re-worket som Big Ace (Andreas) har lavet og som skal tusses færdigt i februar. Re-worket tegnet og tusset af Big Ace (Andreas).

HJERTE MED KRANIER
- Bedre kendt som en comic version af Sido og Harris (Deine Lieblingsrapper). Har altid syntes motivet var fedt, og da jeg selv laver tysk rap og mener Sido er den bedste indenfor den genre, så var der ingen tvivl om at det skulle på armen. Ligesom alle mine tattoos, er det en jeg kan kigge på som gammel mand og mindes mine unge dage og forbilleder. Tegnet/designet af Spaiche (Aggroberlin) og tusset af Diggen (Flensborg).

Du har mest sort/hvide tusser, hvorfor det?
- Kan personligt bedst lide sort/hvide tusser, fordi de ikke er så ekstremt iøjenfaldende. Men jeg er begyndt at få øjnene op for farvede også, og der vil derfor komme flere farvede på kroppen i løbet af årene.

Skal du ha' mere blæk i kroppen?
- Det kan I roligt regne med. Der er faktisk allerede bestilt 2 nye tider til mere blæk på kroppen!

Kunne du finde på at få en ACTIONSPEAX tattoo?
- Hahaha... Nu må man se hvad tiden bringer :-) Tør ikke sige ja endnu i hvert fald... Hehe.

Wrung Division
Independent Clothing Company :::

"Street Life" Collection printemps ete 2008

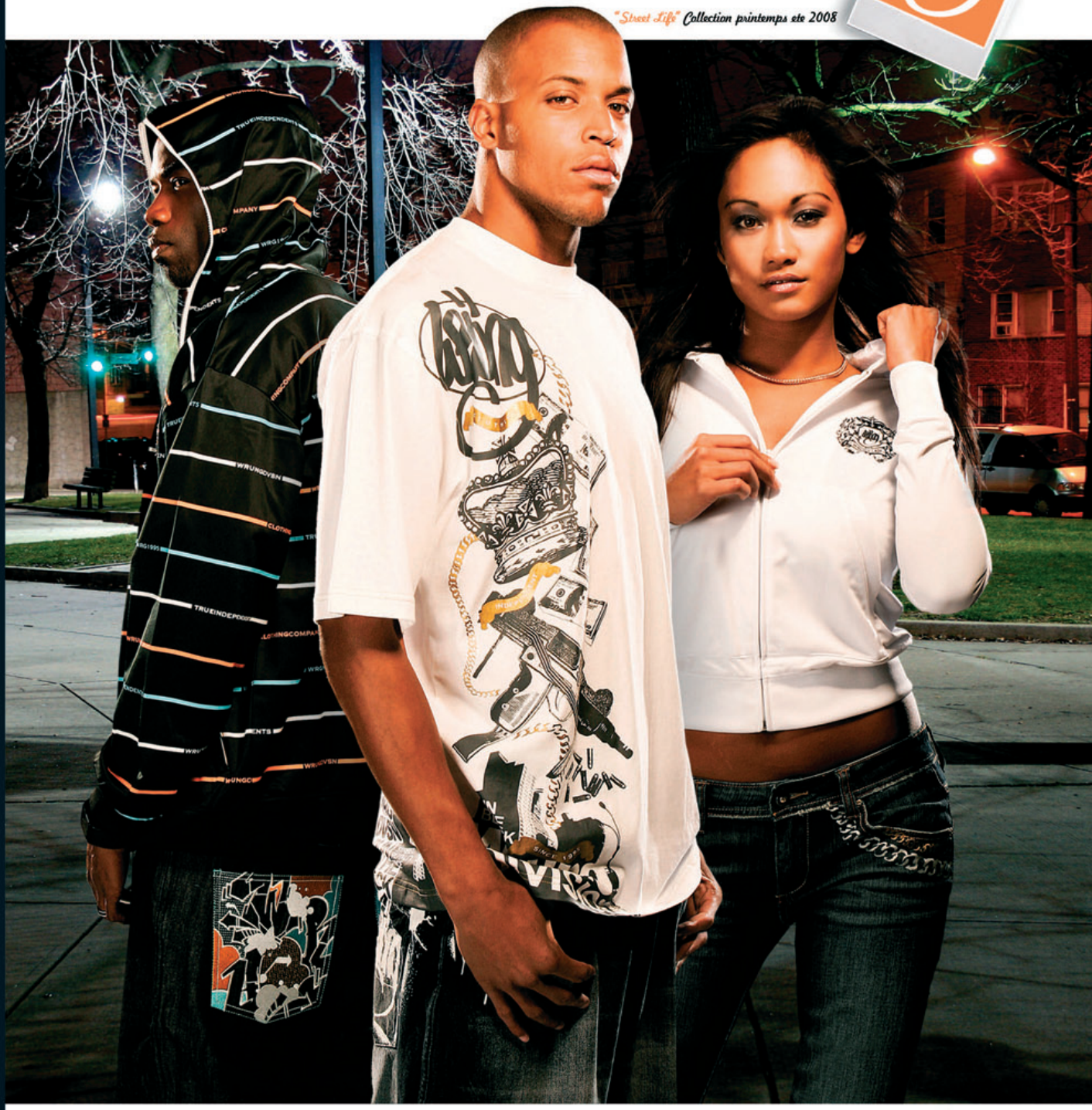

Exclusive distribution in Denmark, Sweden and Finland
SFS - Sport, Fashion, Street +45 35841237

Billede: Anders Østerlund

SUSPEKT

KLAMFYR

Jeg strejfer omkring kvarteret som en hankat
ukastreret ude på mission med mit jern-bat
alene rundt i natten... voyeur
kigger på kusser mens jeg lusker og lytter ved din dør
gi' mig lidt til fantasien lidt jeg kan lege med
vader rundt med hvileløst skridt ude på vejene
har min rute fra vindue til vindue
bare rolig ik' kommet for at lave indbrud
jeg vil kig' lidt på dig mens jeg står og gnubber
og håber på du gi'r et nummer på den wc-kumme og
jeg er manden på den anden side af ruden
gemt bag masken for mit vansirede hoved
jeg vil gerne sige dig noget jeg kan se at du bliver våd
du ska' ik' strit' imod jeg gør dig ik' noget
jeg står bare og tager en spiller på min diller
helt ustyrligt vildt jeg piller ik' ved dig

Jeg er der når du ik' trækker for
- kigger lidt på dig bevæge dig nøgen
I den seng, i din stue, i din dør
- kigger lidt på dig bevæge dig nøgen
Jeg er der når du ik' trækker for
- kigger lidt på dig bevæge dig nøgen
Gi' mig lidt til fantasien
Gi' mig lidt til fantasien lidt jeg kan kig' på

Jeg kigger lidt på det der tænder mig ved mænd og kvinder
og når de knepper deres veninder og dem de kender
med lange stænger mange penge og min pegefinger
langt ind i tarmen så den ik' ka' komme meget længer'
jeg er ik' sygelig jeg optager dig ik' på video
uskyldig med opstartet pik under min kimono
for du er fræk når der ik' er kontakt
øret mod en dør la' mig høre dig snak'
gi' mig lidt til fantasien lidt jeg kan lege med
vader rundt med hvileløst skridt ude på vejene
og jeg har gjort det siden jeg var en lille purk
lusket rundt i haverne gemte mig bag dit cykelskur
set på din mor stå nøgen med hendes støvsuger
smuttet lidt på mit legetøj og mine køddruer
og klædte om sammen med pigerne i min skole
tog min pik mellem benene så det lin't jeg havde en tissekone

Omkvæd

Det er mig der står ved din dørspion
jeg kan se dig men du kan ik' høre nogen
høj på duften af feminin urin
jeg kan lugt' den som et dyr og det ka' virk' intimt
sniger mig og gnider bag dit hvide gardin
stirrer på dig i vild og liderlig onani
jeg elsker piger der ik' ved at de ik' er alene
når det sent og du står i stuen og skifter bind

Omkvæd

(c) KlamFyr 2007

APLAYERZ
WWW.APLAYERZ.DK
(GRATIS FRAGT I HELE DK)
mass denim
MONEY
pellepelle
akademiks
JEANIUS LEVEL PRODUCTS
G Unit
TWO ANGLE
Always in research of harmony
RbK
NFL
MAJOR LEAGUE BASEBALL
*eckō unltd.
PHAT FARM
CLASSIC AMERICAN FLAVA
APLAYERZ / FREDERIKSGADE 52 / 8000 ÅRHUS C / TLF: 86 12 25 20

Intern kommunikationsbrist før Suspekts fotoshoot

Intern kommunikationsbrist før Suspekts fotoshoot

Billeder: Jonny Hefty
GET DOWN 08
OG ALLE VAR VILDE
MAJORS + PER VERS & OLE OMKVÆD + JØDEN & JONNY HEFTY & DJ MØLLER + STRØM + JOE TRUE + SICKNATURE + FREDNUKES + DEEPEE + SUPAJAN + ANDYOP + TURKMAN SOULJAH + CAS & M.I.V + MELLER + STILEN R PROFILEN + MC TIA + DJ DIVERZE + HVERT ASPEKT & DJ CREDIT + JALEEZA + FREESTYLE PHANATIX + DJ BATTLE: NEEDLESPLIT vs. HOTKUTT vs. CREDIT vs. NISS
FREESTYLE BATTLE: FANTOMET vs. MIKL

Freestyle Phanatix
UNDERGROUND LEGENDS
deejays
KBH KARTEL
deejayshop
GET DOWN 08

WHAT'S GOING ON THE 411

Redigeret af Gisli

NAS

Kan ikke holde sig fra 411. Og vi kan heller ikke holde os fra ham. I april skal han ifølge rygterne droppe et nyt album og det er jo i sig selv fint nok, og stille og roligt og sådan. Den eneste lidt spøjse ting er, at han har valgt at kalde det "Nigger". Hmmm, interessant er det, men hvordan hulen skal alle hans hvide fans spørge efter det nede hos deres lokale pladepusher? Og har Def Jam virkelig lyst til at gå linen ud sammen med Nas? 411 venter i spænding,

THE ROOTS

De vilde mænd i The Roots er så småt ved at varme op til en ny plade. Det bliver en omgang "back to the basics" hiphop, som kun The Roots kan lave det. Ifølge rygterne skulle "Rising Down" være vildere og mere skarp end deres store klassiker "Things Fall Apart". Det er den 29. april "Rising Down" dropper på Def Jam, og der er allerede lavet svedige videoer til "75 Bars" og "Get Busy". Der er masser af features på pladen, og de fleste af dem er hentet i undergrundens mørkeste kamre, heriblandt stortalentet Wale og selvfølgelig folk som Skills, Lupe Fiasco, Mos Def og Talib Kweli. Glæd jer!

RICK ROSS

Manden der de sidste 3 år har brugt hver evig eneste dag på at hustle, er måske kommet ud på den anden side... lidt rigere og en hel del federe på den sundhedsfarlige måde. Manden er selvfølgelig Rick Ross, hans sidste hit hed "Hustlin'" og var virkelig et vildt nummer. Men nu skal han så bevise om han bare er mr. Fedesen med et enkelt trick i ærmet, eller om han har mere. Det skal han gøre på albummet "Trilla", der er sat til at komme her i marts. Det er spækket med features og stjerneproducere af den knap så opfindsomme slags. Nogle gange virker det, andre gange gør det ikke. Hvordan det fungerer for Rick Ross finder vi forhåbenlig ud af på det nye album. De par singler der er leaket, giver løfter om en so so plade... 411 håber på han overrasker.

METHOD MAN & REDMAN

De fantastiske 2 gæster Vega 24. marts. En koncert alle med en skabsryger indeni glæder sig til som et lille barn. Og minsandten om ikke de så småt er ved at rykke en plade sammen igen... På det der moderne net kan man finde en opdatering af den gamle Smoothe da Hustler klassiker "Broken Language", og der må man sige de to herrer virkelig er i topform. Især Method Man rykker lort op, og det skal blive spændende at se hvordan de får taget til at lette i Vega? Taget letter altid når de to gutter rykker deres show af, spørgsmålet er bare hvordan.

PRODIGY

Prodigy fra Mobb Deep skal i fængsel... i 3 år. På en eller anden bullshit gun charge og det er virkelig nederen for ham og hans familie. Men, men, men... for os andre er det faktisk okay... For det har virkelig givet ham et los i røven, og en masse ild i pennen, så han spytter numre og videoer ud i en lind strøm til hans næste opus "H.N.I.C. 2" som er en opfølger til hans første soloalbum. Han er sulten og sur, og det kan man jo kun bruge til noget

GNARLS BARKLEY

Er ikke hiphop. Men de er ikke desto mindre den fantastiske kombi af Danger Mouse og Cee Lo. Sidste gang de kom ud fra et studie var det med superhittet "Crazy". Denne gang hedder singlen "Run", men 411 glæder sig en del mere til den næste single, der er en del mørkere og hedder "Who's Gonna Save My Soul". Pladen hedder "The Odd Couple", men de to kunstneriske gutter passer da alt for godt sammen...

FAT JOE

Har prøvet at holde sit beef kørende med 50 Cent indtil hans nye plade kommer. Og det lykkes vist nogenlunde, selvom ingen længere ved hvad fuck deres beef handler om! Og man må stille spørgsmålet, er hiphop virkelig en børnehave? "The Elephant In The Room" er udkommet, og som en glædelig overraskelse har Dj Premier givet Fat Joe et eastcoast gangsta beat, som han rykker lort op over.

HIPHOPPEN

Bliver ikke solgt alligevel. Eller, det vil sige, hiphoppens fødested bliver ikke solgt alligevel. Hiphopperne vil jo gerne sælge sig selv... Men det sted i Bronx, hvor Dj Kool Herc holdt den første fest, hvor hiphoppen på en eller anden måde blev skabt, har været til salg og mange folk, især Dj Kool Herc, mente at stedet skulle fredes på grund af dets historiske betydning. Kommunen i Bronx har afvist første køber, men hvad grunden er, fortaber sig lidt i rygter, sagsanlæg og alt muligt andet. Men mon ikke de finder en måde at holde fast i hiphoppens fødested på? Det ligger på 1520 Sedgewick Avenue i Bronx. Du er velkommen til at kigge forbi. 411 har hørt de stadig holder house parties der... Bring a bottle of vodka.

ACTIONCHICK

NINA PIR

Billede: Niels Due-Boje og Mette Winther

RAM EN BRED MÅLGRUPPE MED EN ANNONCE I ACTIONSPEAX

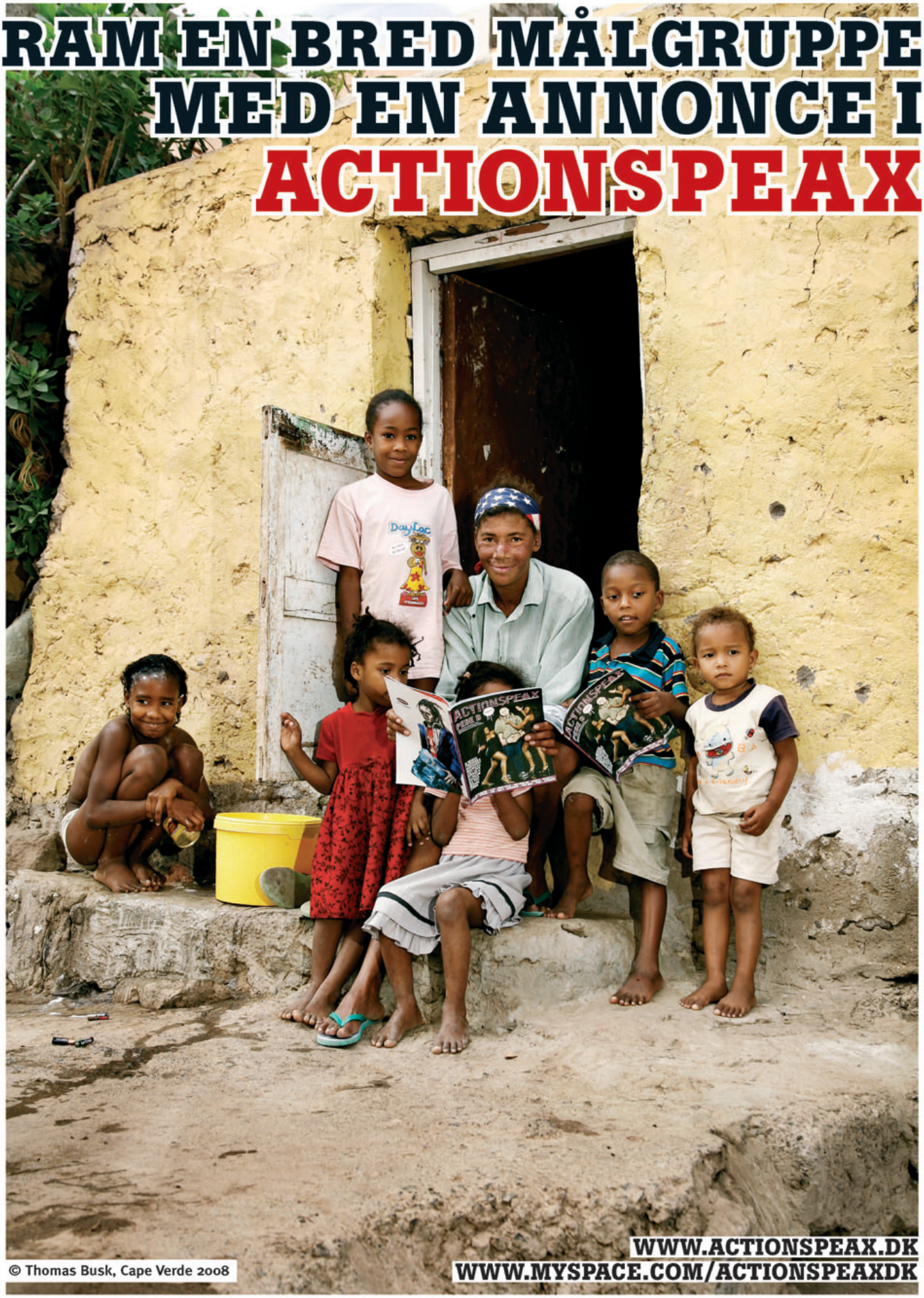

© Thomas Busk, Cape Verde 2008

WWW.ACTIONSPEAX.DK
WWW.MYSPACE.COM/ACTIONSPEAXDK

pellepelle
too shy
www.tooshy.dk

Verzilk & Magnus Pedersen

Drink responsibly - **'Up In Here - Up In Here'**

Tuborg GULD

Guld Tuborg sponsorer Actionspeax